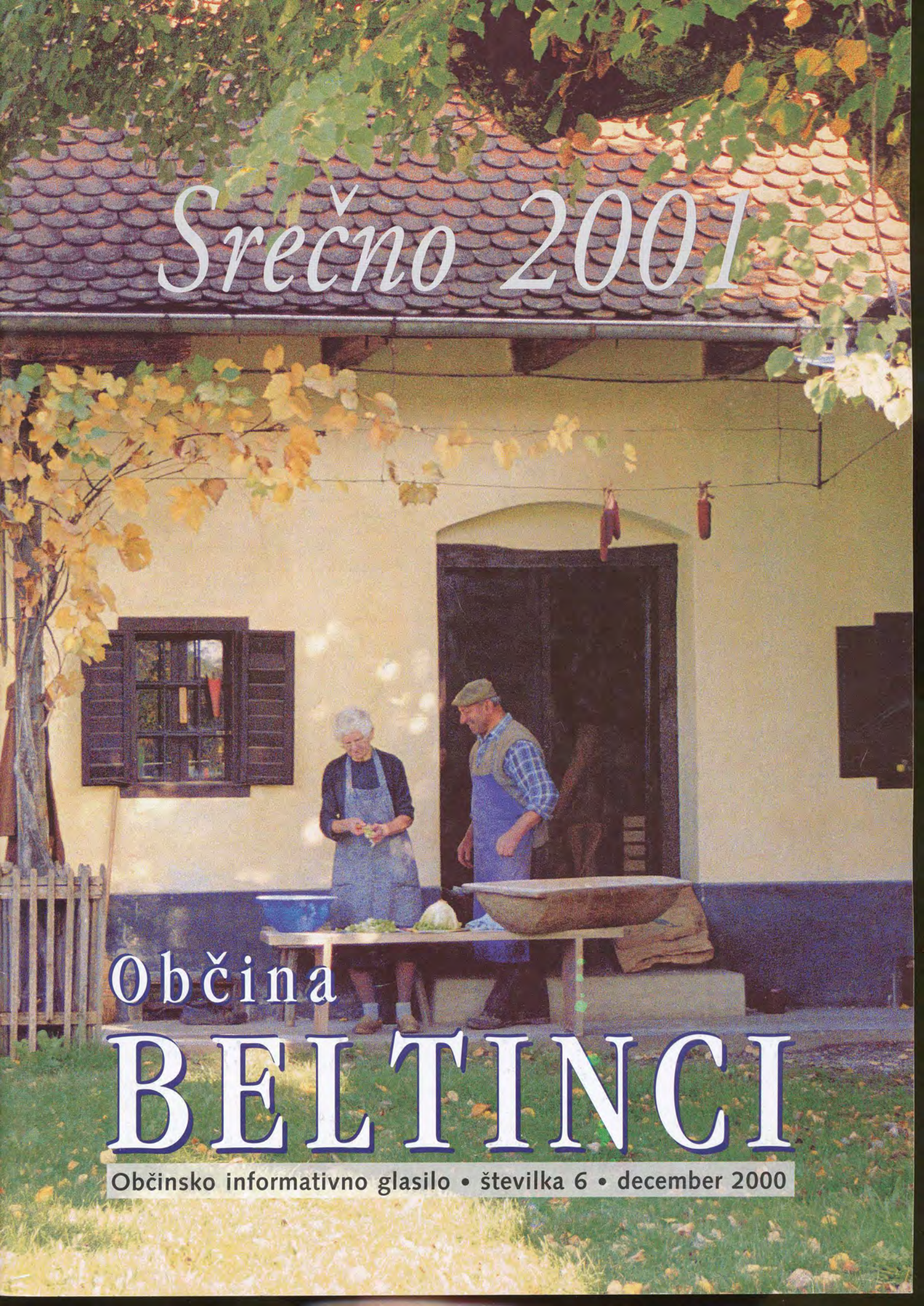

Srečno 2001

Občina

BELTINCI

Občinsko informativno glasilo • številka 6 • december 2000

OBČINSKI PLAKETI IN PRIZNANJA ZA LETO 2000

Stanko Sraka, predsednik KUD Beltinci

PD Matica M. Sobota, pododbor Beltinci, predsednik Jože Ružič

Mešani pevski zbor Melinci, zborovodja Andrej Maruša

Ivan Maučec

Andrej Cigut

Mirko Baligač - »Dimek« (na fotografiji hči Lizika)

Občinski svet Občine Beltinci je na svoji 20. seji, ki je bila 20. 7. 2000 sprejel sklep in podelil naslednja priznanja in plaketi za leto 2000 in sicer:

Plaketa

KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO BELTINCI

Kulturno umetniško društvo Beltinci deluje že 30 let.

V okviru KUD Beltinci delujejo štiri sekcije:

- folklorna,
- tamburaška,
- moški pevski zbor Beltinci,

- sekcija za ljudsko glasbo (Mala beltinška banda).

KUD že 30 let organizira folklorni festival in v okviru tega druge aktivnosti v sklopu festivalskih dni. V okviru folklornega festivala je bilo pri nas že 164 različnih folklornih skupin iz 16 držav z 400 nastopi. Od časa ustanovitve kulturnega društva so folklorna skupina, tamburaška skupina in moški pevski zbor izvedli 1485 nastopov.

V času svojega delovanja je društvo izvedlo še mnogo iger in drugih proslav in samostojnih nastopov ter vodilo knjižnico v Beltincih.

V okviru kulturnega društva je bilo

izdanih kar nekaj knjig. S svojim delovanjem na različnih področjih je kulturno umetniško društvo Beltinci predstavljalo Beltince in občino doma, v Prekmurju, v Sloveniji in izven naših meja.

eS svojim delovanjem je obujalo etno-kulturno dejavnost ter vzgajalo mnoge mlade rodove za pravilen odnos do kulturne dediščine in naših korenin. S svojim prostovoljnim delovanjem je pustilo neprecenljiv pečat pri predstavitvi naše občine in obujanju ter ohranjanju kulturne dediščine.

Zato si KUD Beltinci zasluži najvišje priznanje – plaketo občine Beltinci.

UVOD ŽUPANA

Tudi letos v tem prazničnem vzdušju vstopamo v Vaša ognjišča na ta poseben način: z biltenom, ki Vam bliža dogajanje in delo naše skupnosti, ki Vam občino, naše ljudi dobre volje, njih delo, dogodivščine, kulturne razsežnosti, informacije z vseh plasti našega življenja prinese domov. Da bi Vam mi in Vi nam bili bližje.

Tokratna številka je obsežnejša, kar kaže na vse večjo pestrost okrog nas in čedalje večjo pripravljenost ljudi do sobivanja in skupne volje za naše dobro.

Med Vas prihajamo v času, ki je še posebej naklonjen družinam in skupnostim in nam nosi spoznanje, kako dobro je, da so naši dragi z nami, da imamo okrog sebe dobre ljudi, dobre sosedje, vaščane in občane. Čas, ko si za vse te ljudi vzamemo več časa, upočasnimo hitenje življenja, si naberejo notranjega miru in odpremo srce za vse dobro. Naši domovi se še bolj odpirajo soljudem in predvsem mimoidočim, ki nimajo družin ali pa se počutijo osamljene.

Če bomo ta čas resnično doživljali odprti za prihod ljubezni, za prihod dobrega,

za prisotnost človeka, bomo v sebi resnično začutili vse tiste zvezde in melodije, vso lepoto, ki jo ponavadi za Božič ponazarjamo z lučkami, božičnim petjem, obilnostjo izbranih dobrot.

Naj Vas ta Prihod obdari z mirom, zdravjem in ljubeznijo.

Naj Vam novo leto prinese obilo prilležitosti, ki ste jih morda zaradi prehitrega

življenja zamudili, predvsem pa upanja in hotenja, da bi delali dobro.

Želim Vam tudi uspeha in blagoslova v šolah, na univerzah, v službah, v podjetjih, v kmetovanju, kjer koli že iščete in izpopolnjujete svojo življenjsko pot, doma ali po svetu. Naj Vam bo v Beltincih lepo.

Z dobrimi željami,

Jožef Kavaš
Vaš župan,
Jožef KAVAŠ

Plaketa

PLANINSKO DRUŠTVO MATICA MURSKA SOBOTA, PODODBOR BELTINCI, Na Kamni 6

Pododbor Beltinci je pričel s svojim delovanjem v letu 1951, praktično takoj po ustanovitvi planinskega društva MATICA Murska Sobota. Člani so se vsestransko udeleževali pri dejavnostih pododbora v Beltincih. V začetku je bil gonilna sila v pododboru Mirko Baligač - Dimek, ki je v svoj krog privabil mnoge ljubitelje narave, mlade in starejše. Ustanovljen je bil vodni odsek. Kolesarilo se je po celi Sloveniji in tudi izven države, vse tja do Tater na Slovaškem. Nekaj časa je deloval celo smučarski odsek. Posebej pomembno delo je pododbor Beltinci opravil v 80. letih, ko je delo matičnega društva skoraj povsem zamrlo in je prevzel nosilno vlogo delovanja planinstva na našem področju. V svoj krog je včlanil mnoge v naši občini in širom Pomurja.

V zadnjih letih spet prevzema to vlogo na področju občine Beltinci, kar najbolj ponazarja število čez 120 članov. V okviru pododbora Beltinci deluje tudi planinska skupina na OŠ Beltinci. Pododbor je tudi vsakoletni soorganizator spominskega spusta po reki Muri za Dimek - Horvatov memorial.

Pododbor Beltinci si ob praznovanju 50. obletnice Planinskega društva matica zasluži za svoje delo z mnogimi člani, za vzgojo mnogih mladih do pozitivnega odnosa do narave v domačem prostoru in širom Slovenije ter za spodbujanje planinstva, pohodništva ter ostalih aktivnosti najvišje priznanje - plaketo občine Beltinci.

Občinsko priznanje

ANDREJ CIGUT iz Bratonec 51

Andrej Cigut je bil rojen 9. 2. 1923 v Bratoncih. Večino svojega življenja je posvetil delu na kmetiji in razvoju svojega kraja Bratonci, kjer je bil aktiven v delu KS Bratonci in gasilskem društvu. Bil je odbornik občine Beltinci (tri mandate), okrajni odbornik v Murski Soboti, član in predsednik komisije zemljiške skupnosti. Več mandatov je bil predsednik sveta KS Bratonci, predsednik SZDL Bratonci, član skupščine občine Murska Sobota in KS Bratonci. V njegovem obdobju ni potekala skoraj nobena akcija v vasi Bratonci, v kateri Andrej Cigut ne bi sodeloval (elektrifikacija, vodovod, asfaltiranje vaških ulic, telefonija ...) Andrej pa je rad pomagal tudi ljudem pri sestavljanju prošenj, pritožb in oporok. Dolga leta je bil porotnik na

sodišču v Murski Soboti, zato je tudi sodeloval kot član poravnalnih svetov v Bratoncih.

Zaradi tako bogatega in aktivnega življenja je živa enciklopedija kraja Bratonci in si za svoj doprinos k razvoju KS Bratonci in občine zasluži priznanje občine Beltinci.

Občinsko priznanje

IVAN MAUČEC

iz Beltinec, Mladinska ul. 20

Ivan Maučec je upokojeni učitelj, rojen v Gančanih, živi pa v Beltincih. V OŠ Beltinci je bilo njegovo področje tehnični pouk, kjer je dosegel veliko rezultatov in uspehov še posebno na področju prometne varnosti. Poleg svojega rednega dela je bil ves čas aktiven kot neumoren nogometni trener, kjer deluje še danes. Svoje športno delo je posvetil razvoju mladih generacij, ki ob fizičnem usposabljanju potrebujejo in zahtevajo od mentorja veliko mero pedagoškega in psihološkega znanja. To je g. Ivan Maučec sposoben posredovati in zato tudi uspehi mladih, ki jih je vzgajal, niso izostali.

Dolga leta je bil aktiven na področju civilne zaščite in v teritorialni obrambi.

Vsi ga poznamo kot zelo zavzetega ljubitelja narave in predsednika društva »Slavček«. Prav tako je znan kot dolgoletni pevec pri moškem pevskem zboru KUD Beltinci in pri cerkvenem zboru. Ivan Maučec je s svojim požrtvovalnim delom in z aktivnostmi na različnih področjih ter na OŠ Beltinci dajal vzgled človeka, ki dela s srcem in dušo ter prostovoljno za Beltince in našo občino. Za svoja dela je prejel že mnoga priznanja in nagrade.

Za njegovo požrtvovalno delo ter za vse proste ure v ljubiteljski dejavnosti in v športu ter za vzgojo mnogih mladih si zasluži Ivan Maučec priznanje občine Beltinci.

Občinsko priznanje

MEŠANI PEVSKI ZBOR MELINCI

Mešani pevski zbor Melinci deluje že od leta 1949/50. V zboru poje trenutno 35 članov. Zbor je organiziral in začel gospod Gustav Gonza. Leta 1955 je zborovodenje prevzel Andrej Maroša. Gospod Andrej Maroša je neumorni zborovodja. Pod njegovim vodstvom nastopa zbor v domači vasi, v naši občini ter na drugih prireditvah v Prekmurju in drugod po Sloveniji. Zbor spremlja mnoge nove maše in druge cerkvene in občinske prireditve. Pevce družijo ljubizen do domače pesmi, požrtvovalnost,

skromnost, smisel za dobro in druženje. Skupaj so zdržali veliko let, ker ljubijo petje in imajo zborovodjo, ki jim ustvarja lastne pesmi ter jih vzgaja in ljubezni do petja in do domače pesmi. Z dobro voljo premagujejo težave in prepreke. Njihovi ubrani glasovi dajejo mnogim lepe trenutke.

Za vso dosedanje delo ter lepo petje si mešani pevski zbor Melinci zasluži občinsko priznanje.

Posmrtno priznanje

MIRKO BALIGAČ - »DIMEK«

iz Beltinec, Na kamni 6

Mirko Baligač - Dimek je bil velik ljubitelj narave. Sodeloval je pri ustanovitvi planinskega društva v Murski Soboti in ustanovil pododbor v Beltincih. Pripravil in markiral je pomursko planinsko pot. Bil je vodja planinskega pododbora v Beltincih, kjer se je ob večerih zbirala na njegovi domačiji mladina iz Beltinec in vse okolice ter preživljala večere ob tamburaših, pesmi in literarnih večerih. Kot velik planinec je prekosaril in prepeščil celo Slovenijo, Julijske Alpe pa so mu bile poznane kot domače dvorišče, saj je bil Dimek v vsaki planinski koči vedno dobro znan in sprejet.

Ob njem je bilo na kolesarjenju, na planinskih pohodih in ob spustu po Muri vedno polno mladih, ki so ga imeli radi ter v njem videli vzor poštenega slovenskega človeka.

Kot velik ljubitelj narave in Mure je žal prehitro ob spustu utonil v reki Muri.

Zaradi velike ljubezni in pozitivnega odnosa do narave ter domače zemlje, vzgoje mladine, organiziranja planinstva v naši pokrajini in toplega odnosa do človeka in narave si Mirko Baligač - Dimek zasluži posmrtno priznanje.

BESEDA UREDNICE

Leto se počasi končuje. V tem letu nam je uspelo izdati tri informativna glasila. Uredniški odbor se je trudil, da bi pridobil čim več piscev in člankov, ki bi Vam predstavili delo, aktivnosti in življenje v občini Beltinci, krajevnih skupnostih, društvih in drugje. Upamo, da nam je vsaj delno uspelo uresničiti vaše želje in potrebe.

Želimo Vam prijetno branje.

V svojem imenu ter v imenu uredniškega odbora Vam želim blagoslovljene božične praznike v letu 2001 pa miru in ljubezni, ki naj napolni naša srca in se razširi v naše domove.

Emilija KAVAŠ

Na podlagi 58., 59., 60. in 61. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Ur. list RS, št. 18/84, 32/85 in 33/89 in Ur. list RS, št. 24/92) v zvezi s prvo alinejo 56. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Ur. list RS, št. 44/97) in 16. člena Statuta Občine Beltinci (Ur. list RS, št. 46/2000) je Občinski svet Občine Beltinci na svoji seji dne 20.07. 2000 sprejel:

ODLOK O NADOMESTILU ZA UPORABO STAVBNEGA ZEMLJIŠČA

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok določa območja, na katerih se v občini Beltinci plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljevanju: nadomestilo), zavezance za plačilo, merila za določanje višine nadomestila, merila za delno ali popolno oprostitev plačila nadomestila ter določanje višine nadomestila.

2. člen

Nadomestilo se plačuje za uporabo zazidanega stavbnega zemljišča.

3. člen

Nadomestilo se plačuje od površine stanovanjske in počitniške oziroma poslovne stavbe in od površine drugih objektov.

4. člen

Površina stanovanjske in počitniške stavbe je čista tlorisna površina sob, predsob, hodnikov v stanovanju, kuhinje, kopalnice, shrambe in drugih zaprtih prostorov stanovanja razen prostorov, ki niso namenjeni za bivanje (kleti, kurilnice, pralnice ...) ter čista tlorisna površina garaž(e) za osebnih avtomobile.

5. člen

Površina poslovne stavbe je čista tlorisna površina poslovnega prostora in vseh prostorov, ki so funkcionalno povezani s poslovnim prostorom. Kot poslovni prostor se štejejo tudi površine zemljišč, ki so namenjene poslovni dejavnosti, razen površin dovoza in parkiranja, parkov, zelenic ter požarnih poti v objektih, ki so izključno namenjene požarni varnosti.

6. člen

Za poslovne površine se po tem odloku štejejo tudi pokrita skladišča, delavnice na prostem, gostinski vrtovi, športno-rekreativne površine namenjene pridobitni dejavnosti, gramoznice, peskokopi, površine namenjene distribuciji električne energije, površine na katerih so grajeni daljnovodi in druge naprave za distribucijo elektrike, telekomunikacij, plina, površine za obratovanje bencinskih servisov ter površine avtoceste, magistralne, železnice in površine platojev cestninskih in železniških postaj.

Kot poslovne površine iz prejšnjega odstavka se smatrajo površine, ki jih zavezanec dejansko uporablja za poslovne namene.

II. OBMOČJA, NA KATERIH SE PLAČUJE NADOMESTILO

7. člen

Nadomestilo se plačuje na tistih območjih občine Beltinci, za katere je sprejet prostorski izvedbeni načrt, od stanovanjskih in poslovnih površin pa tudi na drugih območjih, ki so opremljena vsaj z vodovodnim, električnim in cestnim omrežjem.

8. člen

Območja, na katerih se plačuje nadomestilo od stanovanjskih in poslovnih površin se razvrstijo v štiri kakovostne skupine - območja. Območja so določena po kriterijih, ki upoštevajo lokacijske ugodnosti posameznih stavbnih zemljišč in sicer:

- gostoto javnih funkcij in poslovnih dejavnosti,
- dostopnost z javnimi prevoznimi sredstvi,
- opremljenost s komunalno infrastrukturo,
- ustrezno namensko rabo po prostorskih izvedbenih aktih.

Območja, kjer se plačuje nadomestilo:

1. Območje, ki obsega:

ureditveno območje naselja Beltinci razen zaselka Hrenovice, gojitvenega območja divjih fazanov Konjšček in romskega zaselka.

2. Območje, ki obsega:

ureditvena območja naselij Bratanci, Lipovci, Dokležovje (razen romskega zaselka), Gančani, (razen zaselka Hraščice).

3. Območje, ki obsega:

ureditvena območja naselij Melinci, Lipa in Ižakovci (razen zaselka Nemščak in Hrenovica).

4. Območje, ki obsega:

Zaselek Hrenovice, romski zaselek in gojitveno območje divjih fazanov Konjšček v naselju Beltinci, zaselka Nemščak in Hrenovica v Ižakovcih, romski zaselek v Dokležovju, zaselek Hraščice v Gančanih in vsa druga območja (zemljišča), ki so pozidana in niso zajeta v ureditvenih območjih naselij.

9. člen

Območja iz prejšnjega člena so vrisana na grafičnih kartah v merilu 1 : 5000 in so sestavni del tega odloka. Grafične karte so na vpogled pri upravi občine Beltinci.

III. ZAVEZANCI

11. člen

Zavezanci za plačilo nadomestila so neposredni uporabniki zemljišča oziroma stavbe ali dela stavbe oz. drugega objekta (lastniki, najemniki zemljišč oz. objektov, imetniki stanovanjske pravice ...), ki so lahko fizične osebe, pravne osebe ali samostojni podjetniki oziroma fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in so vpisane v ustrezni register oziroma v drugo predpisano evidenco.

IV. MERILA ZA DOLOČITEV VIŠINE NADOMESTILA

11. člen

Za določitev nadomestila se upoštevajo naslednja merila:

1. opremljenost stavbnega zemljišča s komunalnimi in drugimi objekti in napravami in možnost priključitve na te objekte in naprave,
2. lega in namembnost stavbnega zemljišča,
3. smotrna izkoriščenost stavbnega zemljišča,
4. večje motnje pri uporabi stavbnega zemljišča,
5. izjemne ugodnosti v zvezi s pridobivanjem dohodka v gospodarskih dejavnostih,
6. zapuščenost in dotrajanost objekta oziroma stavbnega zemljišča,
7. merila za druge objekte,
8. merila za oprostitve plačevanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.

12. člen

Opremljenost stavbnega zemljišča

Opremljenost stavbnega zemljišča s komunalnimi in drugimi objekti in napravami individualne in kolektivne komunalne rabe in možnost priključka na objekte in naprave se ovrednoti z naslednjimi točkami:

Opremljenost	Štev. točk	Opremljenost	Štev. točk
cesta		telekomunikacije	10
- asfaltna	15	javna razsvetljava	10
- makadamska	10	kabelska TV	5
vodovod	10	urejeni pločniki	10
kanalizacija	20	plinovod	10
elektrika	10		

13. člen

Šteje se, da ima stavbno zemljišče možnost:

priključka na javno cestno, vodovodno, električno, kanalizacijsko, plinovodno omrežje in kabelsko televizijo, če je sekundarno omrežje na katerega se je možno priključiti oddaljeno od meje stavbnega zemljišča največ 50 m in obstaja tudi dejanska možnost priključitve in koriščenja teh komunalnih objektov in naprav; pri telefonu se upošteva samo dejanska priključenost objekta na telefonsko omrežje.

14. člen

Lega in namen uporabe stavbnega zemljišča

Glede na lego in namembnost so stavbna zemljišča razvrščena na:

1. stavbna zemljišča za stanovanjske namene,
2. stavbna zemljišča za poslovne namene gospodarskih dejavnosti,
3. stavbna zemljišča za poslovne namene družbenih dejavnosti,
4. stavbna zemljišča za počitniške dejavnosti.

15. člen

Lega in namen uporabe stavbnega zemljišča se ovrednoti z naslednjim številom točk:

LEGA IN NAMEN	Območje - št. točk			
	1	2	3	4
1. stanovanjski namen	200	180	160	140
2. poslov. namen gospod. dej.	180	150	120	90
3. poslov. namen družb. dej.	280	250	220	190
4. počitniške dejavnosti	300	280	260	240

16. člen

Smotrna izkoriščenost stavbnega zemljišča

Za smotrno izkoriščenost stavbnega zemljišča se stanovanjski objekti razvrstijo v pet razredov ter se točkujejo z naslednjim številom točk, ne glede na to, v katerem območju se objekt nahaja:

Objekt	št. točk
• individualna stanovanjska hiša	160
• stanovanjska hiša z gospod. poslop.	140

• objekt z 2-4 stanovanji	120
• objekt z 5-10 stanovanji	100
• objekt z 11 in več stanovanji	80

17. člen

Večje motnje pri uporabi stavbnega zemljišča

Za večje motnje pri uporabi stavbnega zemljišča za stanovanjske in počitniške namene se določijo kot negativne točke glede na stalen prekomeren hrup (bližina prometnic, večjih industrijskih, gostinskih in drugih hrupnih objektov), trajnejšo onesnaženost zraka, moteno dostopnost glede na konfiguracijo terena.

Motenost se ovrednoti z znižanjem naslednjega števila točk:

Motenost	št. točk
• hrup	40
	40
	30
• onesnaženost zraka	30
	50
	50
• dostopnost	10

18. člen

Izjemne ugodnosti

Pri posameznih dejavnostih se pri uporabi stavbnega zemljišča upoštevajo izjemne ugodnosti v zvezi s pridobivanjem dohodka v gospodarskih in družbenih dejavnostih.

Izjemne ugodnosti v zvezi s pridobivanjem dohodka v gospodarskih in družbenih dejavnostih se ovrednotijo z naslednjim dodatnim številom točk:

Dejavnosti	Območje - št. točk:	1	2	3	4
kmetijstvo, lov, gozdarstvo (pri neposred. proizvodnih kapacitetah se nadomestilo zaračuna le nad 2000 m ² tlor. površine po posamezni lokaciji)		100	100	100	100
ribištvo - ribogojstvo		370	350	330	310
pridobivanje rudnin (poslovne zgradbe)		400	350	300	250
predelovalne dejavnosti		200	180	160	140
žagrarstvo, tesarstvo		150	130	130	120
distribuc. elektrike, plina in vode		500	480	460	440
gradbeništvo		200	180	160	140
trgovina		350	320	290	260
popravila motornih vozil in izdelkov široke porabe		250	220	190	160
gostinstvo		470	430	390	350
promet, skladiščenje in zveze (pri silosih se vsakih 8 m višine šteje za eno etažo)		370	330	290	250
poštne in telekomunikacijske storitve		700	650	600	550
finančno posredništvo (bančništvo in zavarovalništvo)		1200	1100	1000	900
poslovanje z nepremičninami, najem in posl. storitve		1200	1100	1000	900
izobraževanje		50	40	30	20
zdravstvo in socialna varstvo		250	230	210	190
druge javne, skupne in osebne storitvene dejavnosti		450	440	430	420
zasebna gospodinjstva z zaposlenim osebjem		50	40	30	20

19. člen

Zapuščenost in dotrajanost objekta

Vsi zapuščeni in dotrajani objekti na stavbnih zemljiščih na 1. in 2. območju se dodatno ovrednotijo s številom točk 70, na 3. in 4. območju pa s številom 50 točk.

Kriteriji za zapuščen in dotrajan objekt so:

1. nenaseljen objekt (brez stanovalcev ali poslovne dejavnosti),
2. nevdzdržen zunanji videz objekta ali pripadajočega stavbnega zemljišča,
3. nedograjena objekt več kot 5 let od izdaje gradbenega dovoljenja.

Objekti na stavbnih zemljiščih iz tega člena se ovrednotijo s pripadajočim številom točk, če se ugotovita najmanj dva kriterija za stanje objekta.

20. člen

Korekcijski faktorji

Korekcijski faktorji za posamezen namen in dejavnosti so:

I. Stanovanjski namen:

Tlorisna površina objekta	Kor. faktor
do 100 m ²	1,00
od 101 m ² do 150 m ²	0,95
od 151 m ² do 200 m ²	0,90
od 201 m ² do 250 m ²	0,85
nad 250 m ²	0,80

II. Gospodarski namen:

Tlorisna površina objekta	Kor. faktor
do 1500 m ²	1,00
od 1501 m ² do 3000 m ²	0,90
od 3001 m ² do 6000 m ²	0,80
od 6001 m ² do 12000 m ²	0,70
nad 12000 m ²	0,60

Predelovalne dejavnosti in gradbeništvo

Tlorisna površina objekta	Kor. faktor
do 150 m ²	1,00
od 151 m ² do 300 m ²	0,90
od 301 m ² do 600 m ²	0,80
od 601 m ² do 1200 m ²	0,70
od 1201 m ² do 2400 m ²	0,60
nad 2400 m ²	0,50

Kjer ni posebej določen drug korekcijski faktor z lestvico, se upošteva faktor 1,0.

21. člen

Merila za druge objekte

Število točk za 1 m² površine se določi na naslednji način:

Objekti	Št. točk	Objekti	Št. točk
elektro vodi (primarni)		plinovodi (primarni)	
• podzemni	50	• podzemni	50
• nadzemni	100	bencinski servis	800
telekomunikacijski vodi (prim.)		avtocesta	20
• podzemni	30	magistrala (cesta GI-3)	30
• nadzemni	50	železnica	10
		gramoznice, peskokopi	500

Površine za distribucijo električne energije so površine znotraj ograjenega območja stikališč in površine transformatorskih postaj ter površine, na katerih so zgrajeni podzemni in nadzemni elektrovi in so potrebne za normalno rabo elektrovi, kar znaša pri podzemnih vodih 1 m širine krat dolžina voda, pri nadzemnih pa 2 m širine krat dolžina voda.

Površine, na katerih so zgrajeni telekomunikacijski vodi in plinovodi, so površine, ki so potrebne za normalno rabo voda, kar znaša pri podzemnih vodih 1 m širine krat dolžina voda, pri nadzemnih vodih pa 1,5 m širine krat dolžina voda.

Pri plinskih razdelilnih in reducirnih postajah se upošteva dejanska površina letih oziroma površina, ki je ograjena.

Nadomestilo se računa le za primarno elektro, telekomunikacijsko in plinovodno omrežje.

Površino za normalno rabo bencinskega servisa predstavlja celotno funkcionalno zemljišče tega objekta.

Površino avtoceste predstavlja celotno funkcionalno zemljišče tega objekta, vključno z cestninskimi postajami, parkirnimi prostori (pri avtocesti in magistrali širina cestišča krat dolžina ceste).

Površino magistralne ceste predstavlja celotno funkcionalno zemljišče tega objekta, in sicer širina cestišča krat dolžina ceste.

Površino železnice predstavlja celotno funkcionalno zemljišče tega objekta, s tem da se upošteva širina 4 metrov krat dolžina železniške proge.

Površine gramoznic in peskokopov so aktivirane površine, ki jih zavezanec uporablja za izkoriščanje rudnin. Površine določi občinska uprava na osnovi dovoljenja za izkoriščanje rudnin oz. na podlagi drugih uradnih evidenc.

V. DOLOČANJE VIŠINE NADOMESTILA

22. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila na območju občine Beltinci za leto 2000 znaša 0,60 SIT. Višino valorizacije, vrednosti točke, določi do konca leta za naslednjo leto s sklepom občinski svet občine Beltinci.

23. člen

Letno nadomestilo se določi tako, da se skupno število točk iz 12., 15., 16., 18., 19. in 21. člena tega odloka zmanjšano za točke iz 17. člena pomnoži s površino zavezančevega objekta (zaokroženo na cele m²) s korekcijskim faktorjem iz 20. člena tega odloka in vrednostjo točke za izračun nadomestila.

Vsaka sprememba števila točk in površine se pri odmeri nadomestila zavezanec upošteva naslednji mesec po nastali spremembi.

24. člen

Odmero, pobiranje, izterjavo, nadziranje in evidentiranje plačevanja nadomestila opravlja pristojna davčna služba v skladu z zakonom o davčni službi in zakonom o davčnem postopku.

25. člen

Obveznost za plačilo nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča se odmeri letno, s tem da je zavezanec dolžan obveznosti poravnati po trimesečjih.

Zavezanec, ki plačuje krajevni samoprispevek na območju občine Beltinci, je dolžan obveznost poravnati polletno.

Zavezanci so dolžni plačati obveznost v 30 dneh po poteku trimesečja oz. tisti, ki plačujejo krajevni samoprispevek na območju občine Beltinci pa v 30 dneh po preteku polletja.

Za neplačane ali nepravočasno plačane obveznosti se obračunavajo zamudne obresti skladno z zakonom o davkih občanov.

26. člen

Nadomestilo se zavezancu odmeri na podlagi podatkov, ki jih davčni službi posreduje uprava občine Beltinci. Za izračun nadomestila se uporabljajo podatki iz uradnih evidenc. Občina Beltinci lahko zavezanca na krajevno običajen način pozove, da ji posreduje vse potrebne podatke za izračun nadomestila. Na tak način pridobljeni podatki se tudi lahko uvrstijo v uradne evidence. Zavezanci so dolžni sporočiti v petnajstih dneh po prejemu obvestila oz. poziva upravi občine Beltinci in davčni službi potrebne podatke za odmero nadomestila.

27. člen

Zavezancem za plačilo, ki podatkov upravi občine Beltinci ne sporočijo, se odmeri nadomestilo od površine, ki je za odmerni predmet na razpolago v uradnih evidencah, oz. po oceni strokovne službe uprave občine Beltinci.

28. člen

Če uprava občine Beltinci oceni, da se poslovno dejavnost opravlja na večji površini od prijavljene, se nadomestilo odmeri po podatkih iz uradnih evidenc. Na zahtevo uprave občine Beltinci so zavezanci za plačilo nadomestila dolžni v petnajstih dneh sporočiti točne podatke, potrebne za odmero nadomestila. Prav tako so zavezanci upravi občine Beltinci dolžni sporočiti vse spremembe za odmero nadomestila v 15 dneh po nastanku spremembe.

29. člen

Sredstva oz. nadomestilo zbrano po tem odloku je prihodek proračuna občine Beltinci in se uporabi za izgradnjo in vzdrževanje komunalnih vodov in naprav v občini Beltinci.

Nadomestilo zbrano od stanovanjskih objektov pripada oz. se uporabi v tisti krajevni skupnosti na območju občine Beltinci, v kateri se tak objekt nahaja.

Zbrana sredstva se sproti prenašajo na žiro račune krajevnih skupnosti oz. enkrat mesečno, najpozneje do 10. v tekočem mesecu, za pretekli mesec.

VI. OPROSTITVE PLAČILA NADOMESTILA

30. člen

Nadomestilo se ne plačuje za zemljišče, ki se uporablja:

- za potrebe obrambe
- za potrebe tujih držav, ki jih uporabljajo tuja diplomatska in konzularna predstavništva ali v njih stanuje njihovo osebje
- za potrebe mednarodnih in meddržavnih organizacij, ki jih uporabljajo te organizacije ali v njih stanuje njihovo osebje
- za potrebe mednarodnih in meddržavnih organizacij, ki jih uporabljajo te organizacije ali v njih stanuje njihovo osebje, če ni v mednar. sporazumu drugače določeno
- za objekte, ki imajo status kulturnega spomenika
- za objekte, ki so v lasti občine Beltinci, krajevnih skupnosti in društev v občini Beltinci in so namenjeni za opravljanje njihovih lastnih dejavnosti
- za objekte, ki se uporabljajo za versko dejavnost
- za potrebe Rdečega križa, Karitas in drugih humanitarnih organizacij

31. člen

Plačila nadomestila na lastno zahtevo za dobo pet let so oproščeni zavezanci:

- ki so kupili novo stanovanje ali zgradili, dozidali ali nadzidali družinsko stanovanjsko hišo, počitniško hišo, poslovni objekt za gospodarski namen oziroma za družbeni namen ali so zgradili drugi objekt in so bili v ceni stanovanja, družinske stanovanjske hiše, počitniške hiše, poslovnega ali drugega objekta, ali v ceni zemljišča za zazidavo plačani stroški za urejanje stavbnega zemljišča ali so komunalni prispevek plačali posebej, stavbno zemljišče pa komunalno uredili v lastni režiji.

Pet letna doba oprostitve plačevanja nadomestila začne teči od dneva vselitve v stanovanje, stanovanjsko hišo ali počitniško hišo oz. največ 8 let od izdaje gradbenega dovoljenja. Za poslovne in druge objekte začne teči petletna doba oprostitve plačevanja nadomestila od začetka uporabe objekta.

32. člen

Oprostitev plačila nadomestila (v celoti ali deloma) lahko uveljavljajo zavezanci:

1. Zaradi elementarnih ali drugih nesreč, in sicer:

2. Požar, poplava, potres

a) Na objektih, od katerih se plačuje nadomestilo po tem odloku:

% škode na objektu	% oprostitve plačila	za dobo
60 – 100 %	100 %	za 5 let
30 – 60 %	100 %	za 3 leta
30 %	100 %	za 2 leti
do 20 %	0 %	0 let

b) Na objektih, od katerih se ne plačuje nadomestilo po tem odloku:

% škode na objektu	% oprostitve plačila	za dobo
60 – 100 %	50 % oprostitev	za 5 let
30 – 60 %	50 % oprostitev	za 3 leta
20 – 30 %	50 % oprostitev	za 2 leti
do 20 %	0 %	0 let

2. Neurje, toča

a) Na objektih, od katerih se plačuje nadomestilo po tem odloku:

% škode na objektu	% oprostitve plačila	za dobo
nad 30 %	100 %	za 5 let
20 – 30 %	100 %	za 3 leta
10 – 20 %	100 %	za 2 leti
do 10 %	0 %	0 let

b) Na objektih, od katerih se ne plačuje nadomestilo po tem odloku:

% škode na objektu	% oprostitve plačila	za dobo
nad 30 %	50 %	za 5 let
20 – 30 %	50 %	za 3 leta
10 – 20 %	50 %	za 2 leti
do 10 %	0 %	0 let

V primeru, da zavezanec za plačilo nadomestila utrpi škodo tako na objektih, od katerih se plačuje nadomestilo kot tudi na tistih od katerih se ne plačuje, velja oprostitvev plačila za tisti objekt, ki je za zavezanca ugodnejša.

Škodo zaradi elementarnih in drugih nesreč ugotavljajo gasilska zveza Beltinci ali zavarovalnica (če je objekt zavarovan) oz. drugi priznani izvedenci.

II. Zaradi socialne ogroženosti zavezancev za plačilo nadomestila.

- 100 % oprostitve plačila nadomestila lahko uveljavljajo zavezanci – prejemniki denarne pomoči kot edinega vira preživljanja – po zakonu o socialnem varstvu (Ur. list RS, št. 56/92, 13/93 42/94, 1/99, 41/99)
- 50 % oprostitev plačila nadomestila lahko uveljavljajo zavezanci – prejemniki denarnega dodatka
- zahtevku za popolno oz. delno oprostitvev plačila nadomestila se ne odobri oz. se že odobrena oprostitvev ukine:
- v kolikor se ugotovi, da kljub izkazanemu nizkemu dohodku ni ogrožena socialna varnost zavezanca in družinskih članov, ki živijo skupaj z zavezancem oz. oseb, ki jih do zavezanca veže preživninska obveznost
- v kolikor se ugotovi, da z zavezancem živijo osebe, ki niso družinski člani, pa pridobivajo dohodek

Zaradi drugih utemeljenih vzrokov o tovrstnih oprostitvah na predlog župana odloča občinski svet občine Beltinci.

33. člen

90 % oprostitve plačila nadomestila so upravičeni za stanovanjski in počitniški namen tisti zavezanci za plačilo nadomestila, ki se nahajajo na območju krajevnih skupnosti v občini Beltinci, v katerih so uvedeni krajevni samoprispevki ter ti zavezanci in člani, ki živijo v skupnem gospodinjstvu z zavezanci samoprispevek tudi redno plačujejo.

34. člen

Nadomestilo tudi ne plačujejo zavezanci od objektov kmetijskih dejavnosti kot so: objekti za rejo živali, silosi, shrambe za orodje, kozolci, kašče, lope za hrambo krme in stelje, začasna zavetišča za živino, čebelnjaki, lope za hrambo kmetijske mehanizacije, do 2000 m² površine (mišljeno je po posamezni lokaciji objekta).

V primeru da presega površina teh objektov površino, ki je navedena v prejšnjem odstavku tega člena, se nadomestilo plačuje od površine nad 2000 m².

35. člen

Zahtevo za popolno ali delno oprostitvev plačila nadomestila za tekoče leto lahko zavezanci vložijo pri upravi občine Beltinci.

O popolni ali delni oprostitvi plačila nadomestila odloča uprava občine Beltinci v upravnem postopku ob upoštevanju v tem odloku določenih meril za oprostitvev plačila nadomestila.

Po prejemu odločbe o odmeri nadomestila pa lahko zavezanci v zakonitem roku ugovarjajo odmeri nadomestila pri davčnem uradu Murska Sobota, izpostava v Murski Soboti.

VII. KAZENSKE DOLOČBE

36. člen

Z denarno kaznijo od 40.000,00 SIT do 100.000,00 SIT se kaznuje za prekršek prava oseba ali podjetnik posameznik, ki:

- ne sporoči pristojnemu organu podatkov, ki so potrebni za odmero nadomestila,

- prijavi nepravilne podatke za odmero nadomestila,
- ne prijavi spremembe za odmero nadomestila v petnajstih dneh od dneva nastanka spremembe.

Odgovorna oseba pravne osebe se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka z denarno kaznijo 20.000,00 SIT.

Fizična oseba se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena z denarno kaznijo od 10.000,00 SIT do 20.000,00 SIT.

VIII. KONČNE DOLOČBE

37. člen

Z uveljavitvijo tega odloka se na območju občine Beltinci preneha uporabljati odlok

o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Murska Sobota (Uradne objave št. 15/87).

38. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 101/00

Beltinci, 20. 07. 2000

Župan:

Jožef KAVAŠ

Razvojni sklad Občine Beltinci na podlagi 6. člena Pravilnika o poslovanju in plasmaju sredstev sklada in pogodb o zagotavljanju sredstev Razvojnemu skladu za kreditiranje projektov malega gospodarstva objavlja

RAZPIS

za kreditiranje podjetniških projektov na območju Občine Beltinci za leto 2000

1. Predmet razpisa

Predmet razpisa so sredstva za:

- pospeševanje ustanavljanja majhnih podjetij in obratovalnic samostojnih podjetnikov;
- pospeševanje in spodbujanje podjetništva v kmetijstvu (dopolnilnih dejavnostih na kmetijah);
- pospeševanje uvajanja sodobnih energetsko varčnih in okolju prijaznih tehnologij;
- pospeševanje in spodbujanje konkurenčnosti in inovativnosti v podjetništvu;
- povečanje zaposlovanja.

Skupna okvirna višina razpisanih sredstev za komitente bank: LB Pomurske banke, d.d.; Krekove banke, d.d. znaša 80 mio SIT, (z besedo: osemdesetmilijonov tolarjev).

2. Merila in pogoji

Na razpis se lahko prijavijo pravne in fizične osebe, ki imajo naslov bivališča oz. lokacijo dejavnosti na območju občine Beltinci in sicer:

- gospodarske družbe, ki so v skladu z določili Zakona o gospodarskih družbah (Ur. list RS, št. 30/93, 29/94 in 82/94) uvrščene med majhna podjetja;
- samostojni podjetniki (posamezniki);
- fizične osebe, ki opravljajo kmetijsko dejavnost kot pretežno dejavnost;
- tisti, ki imajo med viri financiranja investicije zagotovljenih praviloma najmanj 30 % lastnih sredstev; v primeru da gre za vlaganja v razširitev ali posodobitev proizvodnih ali storitvenih kapacitet že poslujočih objektov pa praviloma najmanj 50 % lastnih sredstev (v primeru nove investicije).

Prednost pri dodeljevanju kreditov bodo imeli prosilci, katerih projekti poleg pogojev, ki jih zahteva banka, izpolnjujejo še večino od naslednjih kriterijev:

- sovpadanje projekta z Dolgoročnim in srednjeročnim razvojnim programom občine Beltinci;
- ocene tržnih možnosti projekta;
- nove zaposlitve;
- uvajanje sodobnih, energetsko varčnih in okolju prijaznih tehnologij;
- kazalci uspešnosti investicijskega programa;
- reference managementa.

Kreditni pogoji:

- obrestna mera: TOM + 3 %;
- doba vračanja: 4 leta, vključno s polletnim moratorijem na odplačilo glavnice in kvartalno zapadlostjo obrokov v plačilo, obresti se plačujejo mesečno;
- način zavarovanja posojila: hipoteka, zavarovanje pri zavarovalnici, garancija;
- del obresti se benificira iz sredstev proračuna občine Beltinci za leto 2000.

3. Vsebina vloge:

Prosilci kandidirajo na javni razpis na podlagi izpolnjenega obrazca »Vloga za dodelitev kredita 2000«, ki ga lahko dvignejo na sedežu Razvojnega sklada Občine Beltinci, Mladinska ul. 2, Beltinci (v tajništvu občinske uprave).

Vlogi se priložijo naslednji dokumenti:

- poslovni načrt ali investicijski elaborat, za manjše projekte pa izpolnjen obrazec sklada;
- fotokopija vpisa v sodni register za družbe, ali fotokopija priglasitvenega lista pri RUJP za samostojne podjetnike ali dokazilo o statusu kmeta;
- gradbeno oziroma enotno dovoljenje ali odločbo o priglasitvi nameravanih del, če gre za naložbo, za katero je potrebno po zakonu pridobiti katerega od navedenih upravnih aktov;
- mnenje pristojne kmetijske svetovalne službe v primeru, da gre za dopolnilne dejavnosti na kmetijah;
- dokazila o boniteti (BON-3 ali bilanca stanja in bilanca uspeha za družbe, zadnja davčna napoved in potrdilo o plačanih davkih in prispevkih za samostojne podjetnike ter potrdilo o plačanih davkih za kmetovalce).

Vloge se naslovijo na **RAZVOJNI SKLAD OBČINE BELTINCI, Mladinska ul. 2, 9231 Beltinci** z oznako: »**Prijava na razpis – MG-2000**«.

Vsa potrebna pojasnila v zvezi z razpisom zainteresiranih prosilcev posreduje tajništvo Občinske uprave Občine Beltinci (kontaktna oseba: Venčeslav Smodiš, Lilijana Žizek; tel. št. 02/5422-220).

4. Trajanje razpisa

Na razpis se prosilci lahko prijavijo najpozneje 30 dni od objave razpisa oz. do porabe sredstev.

Prva obravnava (odpiranje) prispelih vlog bo 10 dni po izteku razpisnega roka za oddajo vlog na razpis, potem pa predvidoma ob koncu vsakega meseca – do porabe sredstev.

Obravnavale se bodo samo popolne vloge.

Prosilci bodo o odobritvi kredita obveščeni najpozneje v 30 dneh od poteka roka za oddajo vlog na razpis oz. od obravnave vlog.

5. Opombe

Razvojni sklad bo obravnaval tudi vloge komitentov drugih poslovnih bank (A Banka, Poštna banka Slovenija in druge), v kolikor bodo te banke sprejele okvirne pogoje poslovanja Razvojnega sklada.

Razvojni sklad bo del sredstev sklada za leto 2000 namenil tudi kot namenski depozit za odobravanje »mikrokreditov« upravičencem, ki bodo s soglasjem Republiškega zavoda za zaposlovanje OE Murska Sobota pridobili pravico do koriščenja tovrstnih kreditov (za zaposlitev brezposelnih oseb za nedoločen čas).

Navedeni upravičenci lahko zaprosijo tudi za dodatna sredstva iz naslova predmetnega razpisa Razvojnega sklada.

Razvojni sklad Občine Beltinci

V letu 2000 smo v okviru občine Beltinci izvedli naslednje večje akcije in aktivnosti:

- vrtec Ižakovci – novogradnja
- vrtec Gančani – obnova strehe, fasade, ureditev zunanosti in okolice
- vrtec in OŠ Melinci – ureditev kanalizacije ter popravilo strehe
- obnova kabineta v OŠ Dokležovje ter ureditev odtokov pri OŠ Dokležovje in vrtcu Dokležovje
- ureditev pločnika pri OŠ in vrtcu Dokležovje
- OŠ Beltinci – zamenjava 1/3 dotraja-

- sofinanciranje športnega in kulturnega prizidka na Melincih
- obnova večnamenske dvorane v KS Dokležovje
- sofinanciranje orgel v Dokležovju
- sofinanciranje dokončanja mlina na Otoku ljubezni na reki Muri
- nabava zunanjih igral v KS Lipa
- sofinanciranje gradnje kapele v Bratonicah

Župan
Jožef KAVAŠ

Proslava ob otvoritvi vrtca v Ižakovcih

Vrtec Gančani

- nih oken z energetske varčnejšimi, nabava kombiniranega vozila
- grad Beltinci – nadaljevanje adaptacije gradu in izdelava projektne dokumentacije za obnovitev gradu in za gradnjo prizidka kulturnega doma

- gasilski dom – plinska napeljava in ureditev centralne kurjave
- zdravstveni dom – ureditev parkirišča
- vodovod Nemščak-Dokležovje
- dokončanje izgradnje ceste Beltinci – Bistrica
- izdelava projektne dokumentacije za transportni vodovod Hraščice-Gančani z dvema črpališčema
- izdelava projektov za industrijsko ceno v Beltincih in kolesarko stezo Beltinci – Gančani
- izdelava lokacijskega načrta za plinifikacijo v občini Beltinci
- izdelava detajlnih analiz termalnominalne vode v FI – 14 v Beltincih
- razgrnitev ureditvenega načrta za trgovski center Beltinci (granar)
- rekonstrukcija križišča v Dokležovju

JESEN V ŽIVLJENJU – POMOČ NA DOMU

V deželi je ponovno jesen – čas, ko obiramo, pobiramo in žanjemo plodove tišega, kar smo med letom sejali in sadili.

Jesen v življenju posameznika pa je čas, ko delamo bilanco preživetega in ugotavljamo, kako kakovostno je bilo leto. Kot bomo po pospravljeni letini znova sejali in sadili ter ob opravljanju mnogo katerih del čakali na nove plodove, tako si tudi ljudje zastavljamo cilje, za doseg katerih ubiramo in prehodimo marsikatero pot.

Kakor se včasih zgodi, da je letina kljub vloženemu trudu borna in skromna, za kar je kriv splet mnogih dejavnikov, ki vplivajo nanjo, tako se tudi v življenju posameznikov pojavljajo razne tegobe, ki doseganje zastavljenih ciljev otežijo in mnogo krat onemogočajo.

Soočamo se s fizično in psihično nemočjo, ki nam lahko v mnogih pogledih otežujeta naš vsakdan. Le s težavo opravljamo tisto, kar nam je še vse do pred kratkim bila rutina. Naše telo izvaja procese, katerih niti prav ne dojemamo. Nismo več v stanju opravljati vsega, kar bi hoteli in želeli. Ostaja le hotenje, telo pa nas izdaja. Potrebujemo pomoč, da lahko še nekaj časa ostane in funkcioniramo v krogu družine, v svojem okolju in kottičku, kjer se najbolj počutimo.

Da je starostnikom, ki želijo jesen svojega življenja preživeti v domačem okolju, čeprav pri opravljanju določenih

opravil niso več v celoti samostojni in potrebujejo pomoč tuje osebe, lažje, omogoča Center za socialno delo Murska Sobota. Leta 1992, takrat še na področju občine Murska Sobota, je leta pričel izvajati storitve programa pomoči na domu, katerega prioriteten namen je, da se uporabnikom omogoči bivanje v lastnih socialnih okoljih, kjer se najboljše počutijo. Pri spremembah v lokalni samoupravi in z nastankom novih manjših občin, med drugimi tudi občine Beltinci, se je program ob podpori občine pričel izvajati na področju le-te in se izvaja v kombinaciji javnih del in javne službe. Storitve in opravila, ki se izvajajo v okviru javne službe so: gospodinjstva pomoč, pomoč pri vzdrževanju osebne higiene, pomoč pri ohranjanju socialnih stikov...

Končujemo z mislijo, ki se nama večkrat utrne ob izvajanju pomoči na domu. Želiva si, da ne bi brez rahlega dotika srca oddrvela mimo vas, v širne dalje. Mar ne bi bilo lepo, ko bi človek prehodil deželo smehljajočih se stark in starčkov – sedečih, polnih, šegavo gledajočih, samozadovoljnih. Sedijo in pripovedujejo resnice. Ja, stari ljudje so dozoreli geni vsake družbe. Pa znamo ceniti to zlatorumeno vrednoto?

Moramo sprevideti, znati ceniti in se zadržati čim dlje v svoji sredi ter okolju.

Lilijana VORŠ in Mihaela LENDVAJ

ZAKAJ JE USTAVNO SODIŠČE RAZVELJAVILO REFERENDUM V KS BELTINCI

V nedeljo, 5. novembra tega leta, je bil na referendumu v krajevni skupnosti Beltinci ponovno izglasovan krajevni samoprispevek. Ob koncu preteklega leta je bil namreč krajevni samoprispevek v naši krajevni skupnosti razveljavljen z določbo Ustavnega sodišča, z dne 4. 11. 1997, ki je bila objavljena v Uradnem listu št. 99, dne 9. 12. 1999.

Z vsebino navedene odločbe Ustavnega sodišča, so se tako lahko seznanili le redki posamezniki, ki jim je Uradni list na razpolago. O sami razveljavitvi sklepa o uvedbi krajevnega samoprispevka je bilo objavljenih tudi nekaj prispevkov v sredstvih javnega obveščanja.

Očitno je bila informiranost krajanov naše krajevnega skupnosti o tem vprašanju pomanjkljiva, ker se med njimi še vedno pojavljajo različna tolmačenja o tem, zakaj je dejansko bil razveljavljen prejšnji referendum. Tako sem bil zadolžen, da za bralce našega občinskega glasila poskušam na preprosto način podati obrazložitev o dejanskih razlogih za razveljavitev referenduma, kar bom v tem prispevku na podlagi podatkov iz navedene Odločbe Ustavnega sodišča, poskušal tudi opraviti.

Presoja Ustavnega sodišča je bila opravljena na pobudo občana naše krajevnega skupnosti, ki je, kot je navedeno v Odločbi Ustavnega sodišča, smatral, da je svet KS Beltinci sprejel izpodbijani sklep v nasprotju z določbami Ustave, Zakona o samoprispevku in Zakona o referendumu in ljudski iniciativi. Nadalje je v citirani Odločbi Ustavnega sodišča tudi navedeno, da pobudnik

ocene o ustavnosti in zakonitosti referenduma tudi »meni, da je samoprispevek ostanek socializma in komunizma, in da v demokratični državi ni dovoljen nikakršen samoprispevek.« Navaja, da je svet KS Beltinci sprejel sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka dne 15. 11. 1997 – pred izvedbo referenduma, ki se je izvedel 14. 12. 1997. Pobudnik tudi obširno razlaga svoje nestrinjanje »z veljavno ureditvijo, ki daje možnost glasovanja na referendumu tudi tistim, ki potem niso zavezanci za plačevanje samoprispevka«.

V obrazložitvi ustavne odločbe je tudi navedeno, da je Krajevna skupnost Beltinci v pojasnilih na pobudo navedla, »da je svet KS sprejel sklep o razpisu referenduma na seji dne 13. 10. 1997 in pri tem upošteval določbe obeh zakonov – ZSarm in ZRLI. Glede na navedbo v pobudi, da plačuje samoprispevek le 200 zavezancev, krajevna skupnost pojasnjuje, da je po njenih ugotovitvah od 1750 volilcev 1230 zavezancev za plačevanje samoprispevka«.

V postopku ocene ustavnosti in zakonitosti Sklepa o uvedbi krajevnega samoprispevka v KS Beltinci, je Ustavno sodišče po uradni dolžnosti preverilo celoten postopek izvedbe referenduma. *Sodišče je prišlo do zaključka, da v postopku izvedbe referenduma ni bilo upoštevano določilo 30. člena Zakona o referendumu in ljudski iniciativi (ZRLI), kjer je med drugim določeno, da mora v aktu o razpisu referenduma biti določen tudi dan razpisa referenduma, ko začnejo teči roki za opravila, ki so potrebna za izvedbo referenduma, in da ni bil upoštevan 33. člen tega zakona, kjer pa je določeno, da od dneva razpisa do izvedbe referenduma ne sme preteči manj kot trideset dni in ne več kot petinštirideset dni.*

Ker dan razpisa referenduma v razpisu referenduma ni bil posebej določen, je Ustavno sodišče štelo dan razpisa – dan objave v Uradnem listu, to je dne 28. 12. 1997. Referendum je bil izveden dne 14. 12. 1997 in je tako od objave v Uradnem listu pa do dneva izvedbe referenduma poteklo le 17 dni in ne najmanj 30 dni, kot to določa 33. člen ZRLI. Objava razpisa referenduma je bila poslana na Uradni list dne 19. 11. 1997

Navedeno kršitev določil 33. čl. zakona ZRLI je ustavno sodišče štelo kot bistveno kršitev postopka izvedbe referenduma, ki bi naj bistveno vplivala na izvrševanje pravice iz 44. člena Ustave, ki daje vsakemu državljanu pravico, da v skladu z zakonom neposredno ali po

izvoljenih predstavnikov sodeluje pri upravljanju javnih zadev.

Tridesetdnevni minimalni rok od dneva razpisa (objave) do dneva glasovanja je zakonodajalec določil predvsem z namenom tehnične priprave referenduma (sestave volilnega imenika, imenovanja volilnih organov, predvsem pa za seznanjanje volilcev z vprašanjem, o katerem bodo volilci odločali na referendumu).

Dejanska informiranost v zvezi z referendumom se je v naši krajevni skupnosti pred izvedbo referenduma izvajala z informiranjem na zborih občanov, preko interne televizije in s pisnim obveščanjem vsakega gospodinjstva.

Udeležba na referendumu in z glasovanjem izražena pripravljenost krajanov za sofinanciranje razvoja kraja po mnenju avtorja tega prispevka ne kaže ravno na slabo informiranost naših krajanov o vsebini referendumskega odločanja.

Ena izmed oblik informiranosti je vsekakor tudi objava določenih informacij v tem občinskem glasilu. Razprava na zadnjem zboru občanov je pokazala, da si občani želijo predvsem neposredne informiranosti s strani vodstva krajevnega skupnosti, ter da tudi sami s svojimi predlogi in pobudami sodelujejo pri sprejemanju in izvajanju programov za razvoj kraja. Informacija občanom je vsekakor nujna tudi v primeru, ko se pojavijo določene težave pri realizaciji sprejetih programov, kamor prav gotovo lahko štejemo tudi razveljavitev referenduma. Neinformiranost in preslaba informiranost imata lahko za posledico napačne zaključke občanov, ki lahko negativno vplivajo na uspešen razvoj kraja. Še ob tako vestnem delu se lahko pojavijo napake. Opisan primer dokazuje, da so pomembni tudi formalni postopki, ki jih ne smemo spregledati tudi ob akcijah za hitrejši razvoj kraja, v katerem živimo.

Ob koncu tega prispevka naj navedem še to, da sem avtor tega prispevka bil imenovan za predsednika komisije za izvedbo referenduma šele po objavi razpisa prejšnjega referenduma v Uradnem listu. Pri izvedbi zadnjega referenduma smo že v samem razpisu poskušali upoštevati vsa dokaj obširna ustavnopravna in zakonska določila, ki urejajo to pravno področje in upam, da nam je to uspelo, in da bodo naše bodoče aktivnosti usmerjene predvsem v čim uspešnejšo izvedbo sprejetega referendumskega programa.

Karel MAKOVECKI, dipl. pravnik

NEKROLOG MARJANU ERJAVCU

Od nas je mnogo prehitro in nepričakovano odšel Marjan Erjavec, prvi človek Kamnoseštva Erjavec, podpredsednik sveta krajevnega skupnosti Beltinci, aktiven v mnogih društvi in športnih klubih.

Hvala ti Marjan za tvoje delo, za tvojo iskreno skrb za Beltince in iskreno voljo za skupno dobro. Bil si velik in načelen človek v vseh pogledih. In ostajaš z nami. Ne le v spominu, ampak v tvoji zapuščini in prisotnosti v vseh, ki so te imeli radi še posebno bo tvoja ljubezen živela v srcih tvojih najbližjih. V imenu vseh Beltincev se ti, dragi Marjan, za vse najlepše zahvaljujem in ti želim mirnega počitka v objemu večne ljubezni.

Jožef KAVAŠ

IZGLASOVALI SMO SAMOPRISPEVEK V KS BELTINCI

Člani sveta KS Beltinci smo sprejeli sklep o razpisu referendumu za krajevni samoprispevek v Beltincih in tako smo 5. decembra 2000 krajan Beltinec na referendumu odločali o uvedbi krajevnega samoprispevka za obdobje od 1. decembra 2000 do 30. novembra 2005. Večina krajanov je glasovala **ZA** samoprispevek.

V referendumskem programu, ki ga je pred referendumom dobilo vsako gospodinjstvo, so navedene najnujnejše investicije in dela predvidena v KS Beltinci. Vemo pa, da bo v petih letih potrebno narediti še marsikaj, kar ni v referendumskem programu, ker se nekatera dela in potrebe pokažejo nepredvideno in sproti.

V KS Beltinci predvidevamo, da se bo iz sredstev samoprispevka letno zbralo okrog 20 milijonov SIT in k tem sredstvom bomo v svetu KS poskušali pridobiti še dodatna sredstva iz proračuna občine in drugih zakonitih virov širše skupnosti, na katera pa lahko računamo samo sedaj, ko imamo izglasovan krajevni samoprispevek. Veliko fizičnih del nam uspe urediti že s pomočjo komunalnih delavcev vključenih v občinskem programu javnih del, kot je urejanje okolice in vzdrževanje pokopališča. Aktivnosti in dela skušamo izvesti s čim manjšimi stroški.

V našem kraju se je iz sredstev zadnjega dveletnega samoprispevka, o čemer smo vas tudi obvestili v poročilu pred referendumom, naredilo veliko. Z izglasovanjem samoprispevkom bomo lahko z deli nadaljevali in izpolnili večino potreb in želja v KS in se trudili se, da ne boste razočarani, ker nam zaupate.

Zahvaljujem se vsem, ki ste se udeležili referendumu in oddali svoj glas, še posebno pa tistim, ki ste z izglasovanjem krajevnim samoprispevkom izrazili zaupanje in podporo našemu delu. Vse kar v kraju naredimo, delamo za skupno dobro in ostane naši vasi. Po zaupanju v naše delo se vidi, da naša skupna prizadevanja dajejo dobre rezultate, ki naj ostanejo temelji našim otrokom.

Ob koncu leta 2000 se vsem, spoštovane krajanke in krajan, zahvaljujem za pomoč, pobude in pripombe, ki doprinešjo k razvoju krajevnih skupnosti Beltinci.

Želim nam, da v novem letu 2001 razvijamo skupnost, ki bo znala graditi mir in dobro, s tem pa tudi pravilne temelje za razvoj Beltincev.

MIR IN DOBRO V LETU 2001!

Jožef KAVAŠ,
predsednik Sveta KS Beltinci

DAN STAREJŠIH – TOPLO SONCE NAJ VAS GREJE

Kakor že veliko let doslej smo tudi letos v krajevni skupnosti Beltinci imeli 18. 11. 2000 pod geslom »Toplo sonce naj Vas greje« prireditve posvečeno Dnevu starejših krajanov s sledečim programom: ob 10.30 svečana maša, ob 11.30 kratki kulturni program, kateremu je sledila skromna pogostitev ob zvokih Paktregarjev. Ob tej priliki smo razposlali 212 vabil za prireditve v OŠ, 62 starejših na domu so obiskale članice Karitas, Rdečega križa in nekaj mladih iz OŠ Beltinci, enajst krajanov naše vasi pa bomo obiskali v Domu za ostarele v Rakičanu, Lendavi in Lukavcih.

Zelo veseli smo bili obiska dveh naših krajanov, ki sta v Domu starejših v Rakičanu, še posebno gospe Marije Horvat, ki bo 28. 1. 2001 praznovala svoj 100. rojstni dan, kakor tudi Horvatovega Toneka, ki ga veliko Beltincev dobro pozna še iz

Skupna pesem je vedno prijetna, na srečanju pa še posebno, saj smo jo zapeli v družbi gospe Marije, ki pri svojih stotih letih zelo rada in lepo poje.

časov, ko je na »marofi« pasel krave in vedno rad pokal z bičem.

Srečanje je potekalo v prijetnem vzdušju, saj so otroci iz vrtca in šole s svojim pestrim programom razveselili svoje babice, dedke, tete in strice, naše ljudske pevke pa so zapele pesmi, ki jih starejši v glavnem poznajo in tako so tudi sami zapeli skupaj s pevkami. Po pogostitvi so prisotne krajanke s svojo prijetno glasbo razveselili, marsikoga pa tudi pritegnili k plesu, naši Paktregari.

Zahvaljujemo se občini Beltinci za finančni prispevek, saj smo tako veliko lažje izvedli starejšim krajanom namenjeno prireditev »Vaše srečanje« in obdaritev tistih, ki smo jih obiskali doma ali jih bomo v Domu.

Še posebno pa se zahvaljujemo vsem Vam, ki ste na srečanje prišli in z Vašo prisotnostjo potrdili, da trud tistih, ki srečanje pripravljajo, ni bil zaman.

Teja MAUČEC

NAJ DOMAČIJA IN NAJ KMETIJA

Naj domačija KS Beltinci družine Kavaš

Naj kmetija KS Beltinci družine Smej

Vsako leto v krajevni skupnosti Beltinci izbiramo naj domačijo in naj kmetijo. Tudi letos se nismo izneverili tradiciji, čeprav je suša precej opustošila naše vrtove in balkone. Kljub temu je po domovih zacvetelo mnogo prelepih rož in grmov, zato komisija, ki je izbirala naj domačijo in naj kmetijo, ni imela lahkega dela. Letos si je naziv naj domačije prislužila domačija družine Kavaš na Gregorčičevi ulici, naziv naj kmetije pa družina Smej v Kmečki ulici. Ob tej priložnosti smo podelili priznanja in skromna spominska darila za naj domačijo in naj kmetijo 27. 10. 2000. Po slavnostnem govoru župana in predsednice turističnega društva Beltinci smo prisluhnili krajšem kulturnemu programu, čemur je sledila skromna pogostitev. Razšli smo se z nasmehom in z upanjem, da se drugo leto spet srečamo. Mogoče bo naslednje leto prav vaša domačija ali kmetija v najožjem izboru.

Lidija ERJAVEC

Predstavniki KS Beltinci NA ŠPORTNIH IGRAH KRAJEVNIH SKUPNOSTI OBČINE BELTINCI 2000,

ki so bile 2. septembra v Lipovcih. Res je, da so ob koncu tekmovanja zasedli šesto (bolj po tihem povedano: zadnje mesto), res pa je tudi, da so se borili srčno in vztrajno, tako kot vsakodnevno opravljajo svoje delo v občinskem programu javnih del v KS Beltinci.

Gospe Mariji Horvat sta zaželela v imenu vseh prisotnih veliko sreče in zdravja predsednica KO RK Katica Tkalec in predsednik KS Beltinci Jožef Kavaš

PREDANOST UREJANJU LIPOVSKE KAPELE

Kapela v Lipovcih, ki je bila zgrajena na čast apostolov Petra in Pavla leta 1922, je objekt, v katerega urejanje oziroma vzdrževanje je vloženo veliko skrb.

Patrona sv. Peter in Pavel z zadovoljstvom bdita nad vaško kapelo, ki je versko shajanje krajanov, pa tudi turistično zanimiva za ogled, posebno njena notranjost.

Zaslužna za sprotno čiščenje, krasitev in veliko skrb zanjo sta zakonca Lujzek in Francka Jenešova. Ko se je 28-letni Lujzek 1951. leta z zgornjega »kunca« Lipovec priženil za zeta na Baligačevo kmetijo, ki je bila v bližini vaše kapele, najbrž še v sanjah ni slutil, da bo kmalu postal njen skrbnik.

Ko se je po prvem letu komaj privadil »statusa« zeta, je že prevzel vlogo vaškega zvonarja. Funkcije zvonarja ni opravljal dolgo, ker mu zdravje v mladosti ni služilo najbolje. Po začasni »predaji« funkcije zvonarja je ponovno začel zvoniti

Skrbnika kapele Francka in Lujzek Jeneš

leta 1980. Naš Lujzek se je zavedal, da mora zvon v kapeli zapeti točno ob določeni uri sleherni dan. Poleg rednega trikrat dnevnega zvonjenja je zvon velikokrat zapel tudi za razbijanje nevihtnih oblakov in proti ognju, v slovo več kot 300 pokojnikom, v pozdrav štirim novomašnikom, jubilantom ob svetih mašah in še mnogokrat.

Ročno je bilo potrebno »priganjati« zvon do leta 1992, zato je prosti čas velikokrat podredil urniku oglašanja zvona.

Pri zvonarski vlogi mu je seveda pomagala žena Francka, posebno v času bolezni.

Zagotovo se zakonca Lujzek in Francka danes izmenjujeta pri pospravljanju, čiščenju in krasitvi vaše kapele. Skrbita tudi za ogrevanje pozimi v času verouka lipovskih otrok. Skrbela sta tudi za urejeno neposredno okolje.

Ne smemo pozabiti, da je svojo vlogo pri vzdrževanju kapele opravil tudi kapelski odbor (zahvala vsem članom), katerega dolgoletni član in tudi bil blagajnik je Jenešov Lujzek. S pomočjo krajevne skupnosti pa so bili ostrešje,

streha, fasada, zunanje freske in okna generalno obnovljeni. Kapela je bila tudi ozvočena, urejena je bila tudi nočna osvetljenost.

Zahvala velja Lujzku in Francki, ki s srcem skrbita za kapelo, kot da bi bila njun lasten dom. Kljub zdravstvenim težavam in svojim življenjskim križi oba zadržujeta, da bosta s težkim srcem predala vzdrževanje božjega hrama, ko bosta začutila, da tega več ne bosta zmogla.

Janko BEZJAK

MOJ DEDEK

Mojemu dedku je ime Avgust. Rodil se je v Beltincih in še vedno živi tu.

Ima rjave oči, sivi lasje prekrivajo njegovo okroglo glavo, ki je že nekoliko plešasta. Njegova koža je grbava in razpokana. Ko se smeji, se mu v licih pokažejo vdolbinice. Če ga od blizu pogledaš, vidiš njegove goste trepalnice in močne obrvi. Njegov obraz je lepo oblikovan, nos je nekoliko dolg, ušesa pa lepo pritrjena na glavi. Je nizke rasti. Oblači se staromodno in preprosto, vendar lepo. Rad dela na njivah, kjer prideluje razne poljščine, ki so tudi hrana za različne živali doma. Velikokrat preživlja dan na bližnji klopi čez cesto, kjer se pogovarja z drugimi dedki, njegovimi prijatelji. Dedek

MOJA BABICA

Moji babici je ime Verona. Rodila se je na Srednji Bistrici, kjer živi še danes. Je srednje rasti, ima bolj okrogel obraz, sive gladke lase, ki jih skoraj vedno skriva pod ruto, in je bolj močne postave. Za svojih oseminsedemdeset let je še kar zdrava, čeprav vedno tarna, da jo bolijo noge.

Tjaša pa ima celo dve babici in sicer Verono in Marijo.

Njen celoživljenski poklic je trdo delo na polju in varstvo otrok. To je bilo največkrat bolj delo za hrano kot pa za denar. Z mojim, že rajnim dedkom, sta imela šest otrok, od tega je ena punčka umrla pri porodu. Njena vsakdanja oblačila so dokaj preprosta: krilo čez kolena, hlačne nogavice, ruta na glavi, srajca, čez pa plašč z gumbi. Obute ima njene znamenite copate, in ker ima precej široka stopala, nima velike izbire pri čevljih. Moja babica je »deklica za vse«, saj bi naredila in poprijela za vsako delo, ker pa si zaradi njenega zdravja tega ne moremo privoščiti, smo ji to pač prepovali. Je že štirikrat prababica, kmalu pa bo petič. Sedaj se tako za hobi ukvarja z zdravilnimi rastlinami. Iz njih dela razna mazila, kuha čaje ... Nekatero rastline kar goji, druge pa pobira na velikem travniku za hišo. Zelo rada tudi bere, zato ji z mamo večkrat prineseva kakšno revijo, ki jo je mama že prebrala. Moram pa še povedati, da ima izredno bogato domišljijo. Je tudi trmasta, to sem pa najbrž podedovala po njej.

Skratka, moja babica je zelo prijazna in ustrežljiva in človek ji težko odreče. Vedno se rada znova vračam v domači kraj k njej in Boga prosim, da bi tako še dolgo ostalo.

Tjaša SOBOČAN, 7.a OŠ Beltinci

je bil velikokrat v različnih krajih po svetu, zato mi rad pripoveduje dogodivščine in zanimivosti, s katerimi se je srečal na potovanjih. Je kar šaljiv tip, ki se hitro vključi v kako skupino. V družbi rad zapoje s prijatelji kakšno pesem in tako se spomni dobrih starih časov. Ko je hodil v šolo, je bil njegov najljubši predmet matematika. To priča s tem, da si zelo dobro zapomni kake številke, imena in podobno. Od svojih misljenj ne odstopa, najbolj pa ga jezi, če mu kdo ukazuje. To se mu vidi tudi na njegovem jeznem pogledu.

Dedek mi velikokrat priskoči na pomoč in je zelo vesel, če ga obiščem. Na dedka sem zelo ponosen, saj vem, da me ima rad, in da bi zame naredil karkoli. Miha Kavaš in dedek Avgust rada skupaj prebereta zanimivosti iz časopisa.

MINEVA 200 LET ROJSTVA FRANCETA PREŠERNA

ZDRAVLJICA

*Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da koder sonce hodi,
prepir iz sveta bi pregnan,
da rojak,
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!*

France PREŠEREN

3. december 1800 je bil za Slovence znamenovan z rojstvom Franceta Prešerna, človeka, ki je našo literarno zgodovino »ponesel v višave« svetovnega pesništva. Pa kljub temu, da je napisal našo največjo, najlepšo pesem, našo himno – Zdravljico, ni bil cenjen. Vsaj v njegovem razcvetu, višku ustvarjanja, ne. Čeprav je danes vse drugače, ga nekateri še vedno označujejo kot neukrotljivega ženskarja in pijančka, ki se ni hotel soočiti z realnostjo... Da, vse njegove slabosti poznamo Slovenci. Dovolj žalostno pa je, da se v časih, ko je živel, nihče ni zavedal kakšen velik človek je France v resnici bil! Morda je zdaj že prepozno, toda Slovenci smo spoznali, kaj vse je storil za nas. Slavimo njegovo smrt, se sprehajamo po njegovem trgu v Ljubljani in poveljujemo njegove pesnitve. Zgrajamo se nad Julijino materjo, ki ni dovolila ljubezni med pesnikom in njeno hčerko. Njej, Juliji, neuslišani ljubezni, je pisal akrostihe in njo si je želel. Modroval je ob svojem zvestem prijatelju Matiji Čopu, ki se je zavedal Francetovega talenta za pisanje in izražanje svojih čustev v pesmih. Vedno znova ga je spodbujal, naj objavi svoja dela in ponudi javnosti svoje pesnitve. Navduševal ga je za različne zgradbe in stile pesmi, ki takrat niso bili znani. Tako je postal Prešeren začetnik marsikaterih nove pesniške oblike pri nas. Hja, rekla bi, da sem zelo vesela, ker sem vsaj malo spoznala njegovo življenje. Da lahko s ponosom povem, kaj vem o našem največjem pesniku. Temu, da tako razmišljam, se moram »zahvaliti« naši osnovni šoli, ki se je v mesecu februarju, Prešernovem mesecu in 200-letnici pesnikovega rojstva, potrudila ter se povsem posvetila temu, da bi nam vsaj malo približala njegova čudovita dela. Nekateri smo v sodelovanju z učiteljicami slovenščine pripra-

vili radijsko oddajo, katero so poslušali vsi učenci. Po zvočniku smo predstavili Prešerna in prebrali marsikatero njegovo znano pesem. Tudi v knjižnici smo se zelo lepo potrudili in uredili razstavo, ki je vsebovala krasne likovne izdelke na temo Prešernovih pesmi, kot tudi literarne zgodbe, lastne pesnitve in, kakor je bilo mogoče prebrati v mnogih spisih, naše, otroške misli o Prešernu. Njemu smo namenili več ur slovenščine, potekale pa so tudi učne ure v knjižnici za vse učence naše šole. Tam nam je knjižničar na zanimiv in hudomušen način predstavil pesnika in nas med svojim govorom večkrat presenetil z resničnimi dejstvi v Prešernovem življenju. Pri tem smo se zelo zabavali, kajti tudi sami smo lahko sodelovali pri pogovoru. Ko smo zapuščali knjižnico, smo postali kar malce žalostni, da je bilo ure zelo hitro konec. Odšli smo s trdnim sklepom, da bomo Prešerna še bolj podrobno spoznali in »ga obdelali« s pomočjo nekaterih knjig, katere smo in jih še bomo prebrali.

V okviru občine Beltinci smo po vseh vsi občani imeli proslave ter razne prireditve ob kulturnem prazniku. Tako smo 8. februarja tudi nekateri učenci sodelovali na »Prešernovi proslavi«.

Torej vsi, tako učitelji kot krajanje občine Beltinci, smo se zavedali pomena Prešernovega leta, zato smo naš celoletni projekt slovesno zaključili v nedeljo, 3. decembra 2000, ko bi Prešeren praznoval 200 let. Na proslavi, katere so se udeležili tudi občani občine Beltinci, smo se učenci predstavili s Prešernovimi in svojimi pesmimi, pel nam je mešani pevski zbor z Melinec, igrala pa je tudi Mala beltinška banda KUD Beltinci.

Mislim, da smo lepo naredili, da smo ga vsaj malo počastili, kot si je zaslužil. Seveda si je zaslužil mnogo več, ampak... božjih rok časa pač ni mogoče zavrteti nazaj... in neodpušljive napake glede slovenskega zavračanja Prešerna ni mogoče več popraviti. Nočem, da bi moj spomin nanj morda nekoč zbledel, da bi sama pozabila nanj, kot so na Prešerna pozabili moji daljni predniki... Nočem, nočemo, da bi Prešeren čez čas izginil, kot takrat, ko so ga s tega sveta odnesli le v neki borni, rjavi skrinji in nanj nasuli zemljo... V svojem spominu ga želim vedno obdržati kot človeka, dobrega človeka, kakršnega smo spoznali v osnovnošolskih klopih – **BIL JE VELIK ČLOVEK, ŠE VEČJI POET.**

Jasmina ŠTAUS in aktiv učiteljev slovenskega jezika na OŠ Beltinci

OBISKALI SO NAS BREMENSKI GODCI

24. oktobra 2000 je v okviru mednarodne izmenjave med nemškimi in slovenskimi šolami na OŠ Beltinci gostovala gledališka skupina **Theater 62 iz Bremna**, ki je učencem predstavila priredbo znane Grimmovke pripovedke **Bremenski godci**. Učenci niso uživali le v pristni nemški govorici, ampak so lahko v igrici tudi sodelovali. Želijo si čimveč takih srečanj.

Liljana BABIČ in Nada FORJAN

Osnovna šola Žirovnica je spomladi vse osnovne šole iz Slovenije in zamejstva povabila k sodelovanju na natečaju za NAJ otroško pesem in NAJ ilustracijo Prešernovih verzov ob 200-letnici rojstva Franceta Prešerna. Na natečaj je prispelo 258 otroških pesmi in 169 likovnih upodobitev. Z literarnimi prispevki smo sodelovali tudi mi. Med izbranimi je bila tudi pesem Mojce Obran. Izbor najboljših pesmi in likovnih upodobitev je izšel v knjigi V Prešernovem letu. Knjigo je izdala Osnovna šola Žirovnica. Nagrajenci so poleg knjige prejeli tudi priznanje, prejeli so jih na posebni prireditvi 1. 12. 2000 v Žirovnici.

URŠKA NAŠE ŠOLE

*Urška naša,
je lepa in zala,
vsa zapeljiva in spogledljiva.
Po šolskem hodniku se ona sprehaja
in frajerjem vsem se nastavlja:
korak za korakom,
nalahno in tiho, a vendar opazno.*

*Vsak pogled na njej se ustavi
in jo premeri ter sproti oceni.
Polno za njo hodilo je fantov,
vsak svojo ji uslugo nudi:
prvi nosi ji torbo zeleno,
drugi mamino ličilo,
tretji ponuja ji svoje kosilo.*

*A Urška naša pazi na težo,
zato ga zavrne,
saj ponuja ji genij naš spretni,
da ji nalogo slovensko napravi,
povrh pa še test brez napake ji reši.*

*Vsak hotel lastnik te lepote je biti,
a ona, kot brala bi njihove misli,
vsem nagajivo in zapeljivo
se le je smejala.*

*Še frajer na šoli ni mogel si kaj,
da za njo pogledal ne bi še sam.
Nič več po urah izjav ni dajal,
le zamišljeno tuje je nekam strmel,
srečanja z njo si je srčno želel.*

*Vso stvar dekleta v roke so vzele,
Urško spodile in šolo rešile.*

Mojca OBRAN, 8.a OŠ Beltinci

Sredi leta smo uspeli na šoli Beltinci nabaviti in inštalirati računalniški program COBISS (kooperativni online bibliografski sistem in servisi), ki po zagotovilih računalničarjev in bibliografov pomeni osnovni sistem delovanja knjižnic in informacijskega sistema za prihodnje stoletje. COBISS/OPAC je mrežni sistem, v katerega so povezane knjižnične, izobraževalne, znanstvene in vse druge ustanove, ki ne morejo delati brez uporabe knjižnega, avdiovizuelnega in drugega informativnega gradiva. V ta sistem je povezana že večina slovenskih splošnoizobraževalnih, šolskih in univerzitetnih knjižnic v Sloveniji, priključevati pa se začnejo tudi osnovnošolske in druge knjižnice zaprtega tipa. Treba je povedati, da je naša, torej knjižnica OŠ Beltinci, ena prvih v regiji, ki se je polnopravno včlanila v ta sistem (obstaja namreč tudi t.i. pridruženo članstvo, ki pa lahko ponudbo tega sistema koristi le zelo omejeno). Tako je torej naša knjižnica odprta za vpogled in morebitno ponudbo informacij vsem članicam sistema, preko centrale (NUK v Ljubljani) pa tudi uporabnikom interneta po vsem svetu, vključenim seveda v ta sistem.

Kakšne prednosti prinaša tehnologija programa COBISS?

1. Preko mreže imamo vstop do vseh podatkov v kateri koli knjižnici v Sloveniji, uporabniki interneta pa lahko z domačega računalnika iščejo po bazi podatkov tudi v naši knjižnici.
2. Izposoja gradiva je povsem avtomatizirana in ponuja najširšo možno zalogo informacij. Preko tega programa si lahko uporabniki gradivo tudi rezervirajo, naročijo, učitelji in raziskovalci pa lahko vsak hip dobijo podatke o uporabi gradiva, statistiki branja svojih učencev, o novostih v knjižnicah v mreži itd. Iskano knjigo ali drugo gradivo je mogoče najti tudi po geslih, delih naslova, založniških, letnicah ... Podatke za inventurno stanje in kakršne koli vrednosti je možno dobiti ob vsakem trenutku.
3. Značilnost sistema je tudi natančna centralna obdelava vseh knjižnih in drugih enot, ki knjižničarjem ponuja možnosti izpisov iskanih podatkov, popraviljanje in dopolnjevanje z lastnimi podatki in novimi sponzorji, ki jih prinaša praksa in modernizacija. Prav to pa zahteva posebno strokovno izpopolnjevanje knjižničarjev, ki delajo v sistemu, saj bo le-ta uspešno deloval le, če se bodo vsi, ki ustvarjajo bazo podatkov, dosled-

no držali pravil in dogovorjenih parametrov. Program je ob svoji zahtevnosti tudi ustrezno zaščiteno, kajti nepopravljiva škoda bi bila, če bi ogromna baza podatkov v COBISS-u propadla.

4. Poleg naštetega je učinkovitostni proces v šoli pridobil s tem sistemom predvsem pri hitrosti in ustreznosti, bolje rečeno – točnosti podatkov, ki jih potrebujejo tako učitelji kot učenci vsako minuto. Po prvih poizkusih – sistem smo »pognali« z novembrom – je že mogoče zabeležiti porast izposoje gradiva za skoraj 50% (učenci ne čakajo več dolgo na knjigo, lahko jo najdemo tudi v računalniku, če kaj vemo o njej, več česa je za izbiro ...), postali pa smo »zanimivi« že tudi za druge uporabnike, predvsem srednješolske knjižnice, ki iščejo kakšno gradivo preko interneta tudi pri nas. Tako je možna tudi medknjižnična izposoja v najkrajšem času.

Seveda sistem deluje še v začetni fazi, saj nam je doslej uspelo prilagoditi zanj ves stari fond knjig (okoli 6500 enot), čaka nas pa obdelava še kakšnih 3000 enot za šolarsko in vsa strokovna knjižnica, ki je sedaj razpršena po kabinetih. Za vse je potreben čas, podatki, ki jih vnašamo, bodo namreč ostali v bazi za nedoločen čas, zato morajo biti natančni. V tehnologijo bo potrebno še vlagati (računalnik za iskanje po knjižničnem katalogu, tiskalnik za oznake ...) Ob koncu je treba še dodati, da smo relativno hitro uspeli uvajati COBISS tudi po zaslugi delavcev Pokrajinske in študijske knjižnice v Murski Soboti, ki nam je omogočila vso tehnično in strokovno pomoč. Njihov strokovnjak g. Karel Šavel pa je s svojim osebnim angažiranjem in strokovnim svetovanjem pomagal, da smo lahko pripravili knjižnico za delovanje že pred pridobitvijo strokovne licence.

Sistem COBISS na OŠ Beltinci je strokovno vzpostavil Inštitut informacijskih znanosti Maribor, ki je ekskluzivna strokovna ustanova za ta sistem v Sloveniji in ki skrbi tudi za nenehno izobraževanje knjižničnih delavcev v tem in drugih informacijskih sistemih. Ko bodo torej opravljeni vsi vnosi podatkov iz našega knjižnega fonda, bomo lahko na najsodobnejši način zadostili vsem željam uporabnikov po hitri dosledni in celoviti informaciji, ki jo prihajajoči čas neizogibno zahteva.

Milan ZRINSKI

PESTRO ŽIVLJENJE NA PODRUŽNIČNI OŠ V DOKLEŽOVJU

Pa smo krepko zakorakali v šolsko leto 2000/2001. Dela nikoli ne zmanjka, pa čeprav smo majhna podružnična šola v Dokležovju s štirimi razredi in enim oddelkom podaljšanega bivanja. Ves čas se trudimo, da bi se dobro počutili v šoli. Zato ob rednem pouku organiziramo še druge dejavnosti za njih.

Tako smo se tudi letos odločili za obisk Pikinega festivala v Velenju. 25. septembra smo se odpeljali v Velenje prav vsi učenci naše podružnice s svojimi učiteljicami.

Najprej smo šli na otroško igrišče in si tam ogledali ter se udeležili delavnic. Veliko različnih izdelkov so si učenci tudi lahko naredili. Velenjčani pa so jim predstavili tudi delo in organizacijo tabornikov. Skupaj smo zapeli nekaj pesmi. Pod vodstvom Pike Valerije smo se odpravili na predstavo plesne skupine Plesni studi N Velenje. Ogledali smo si plesno pravljico Slončkov rojstni dan. Otrokom je bila zelo všeč. V knjižnici smo si ogledali razstavo

naše znane ilustratorke otroških knjig – Jelke Reichmanove.

Nato pa smo zavili še v Rdečo dvorano. Tam so nas spet čakale zanimive delavnice, kjer so otroci lahko dali ustvarjalnosti in domišljiji prosto pot. Že kar lepo utrujeni smo se napotili v center Velenje. Tam smo imeli malico. Ker za naše otroke McDonalds še ni dosegljiv kar vsak dan, jim je to bilo prijetno doživetje.

Na avtobusu so veselo prepevali in se igrali. Zadovoljni smo se vrnili v popoldanskih urah domov z željo, da se prihodnje leto spet udeležimo Pikinega festivala.

Metka BEHEK

ZLATI SONČEK (ŠPORTNA ZNAČKA)

V program ZLATI SONČEK so bili vključeni učenci prvega in drugega razreda. Vseh skupaj jih je bilo dvajset. Glavno vodilo, ki nas je vedno spremljalo je bilo: ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU.

Učence smo izobraževali, vzgajali v športnem duhu, tako da bodo športni slog življenja sprejeli kot kulturno vrednoto in bogatili svoj prosti čas s športom zaradi lastnega prepričanja, potrebe in želje.

Učenci so z velikim elanom opravili vse predpisane naloge. Velik poudarek smo v jesenskem in spomladanskem času namenili teku, igram v naravi in pohodom. V okviru planinskega krožka smo organizirali pohode na Pohorje. Čisto ozračje, mir in lepote gorskega sveta vlivajo življenjsko moč in optimizem. Neverjetno je, koliko poleta, zagona in novih spodbud za vsakdanje življenje lahko da tak pohod. V velikem številu so nas spremljali tudi starši učencev.

Pozimi pa smo si nabirali kondicijo v telovadnici v Bakovcih, kjer smo se urili v plezanju po žrdi, v gimnastiki, v preskakovanju ovir ...

Na koncu šolskega leta je bil trud za vse opravljene predpisane naloge bogato poplačan, saj so učenci osvojili zlate kolajne. Na nekatere so bili zelo ponosni. Sedaj v tretjem razredu pa bodo učenci nadaljevali s KRPA NOVO športno značko.

Brigita ČEH

TEDEN OTROKA

»Kjer so otroci, je vse sveže in naravno, polno barv in svežine in življenja. in zato ob Tednu otroka, dajmo svojemu otroku čutiti, da ga imamo radi.«

Na podružnični osnovni šoli Dokležovje smo letošnje leto praznovali »Teden otroka« (2. 10. 2000–6. 10. 2000) tako, da so čez cel teden potekale določene aktivnosti.

Učenci so bili seveda presrečni, ker pouka tako rekoč ni bilo. Ogledali smo si film in že nas je vleklo na igrišče, kjer je bilo vse nared za pečenje kostanjev. Le-te smo pripravile učiteljice in »Ko-

stanjev piknik« se je lahko začel. Učenci so si izdelali vrečke, vanje pa so dali slastno tople kostanje, katere obožujemo tudi mi odrasli. Dan je hitro minil in v torek smo imeli naravoslovni dan na temo »Koruza« oz. »Koruzni dan«. Učenci so koruzo prinesli v šolo, kjer smo v delavnicah lepili in izdelovali razne slike, broške, klopotce iz koruznega stebela in uporabili še pri vsem tem tudi ličje. Z učenci 1., 2. in 3. razredov smo obiskali še kmetiji, kjer so nam prikazali pridelavo koruze nekoč, stare običaje – ličkanja in luščenja koruze. Na mizi pa niso manjkale dobrote kot sta koruzni kruh in koruzne pogače. Tudi učenci so pripovedovali o tem, kako težko je bilo nekoč delo in življenje na kmetiji. Neizmerno smo se zabavali vsi in bilo nam je lepo. Naši malo starejši – učenci 4. razredov – pa so ostali v šoli, kjer so kuhali koruzne žgance in še nekaj drugih koruznih dobrot jim je uspelo narediti.

Organizirale smo tudi pohod na letališče v Rakičanu, pridružili pa so se nam učenci razredne stopnje na OŠ Bakovci. Na letališče smo se odpravili peš, tam izvedeli veliko zanimivosti o letalih, nekateri učenci pa so letalo prvič v življenju videli ob blizu.

In ker vse lepo mine prehitro, je tudi letošnji »Teden otroka« bil prekratek. Da pa ne bi pozabila. Še nekaj zelo važnega se je zgodilo. Učenci 1. razredov so bili sprejeti v šolsko skupnost, pripravljena jim je bila proslava, dobili pa so priznanje in skromno darilce. Manjkala ni niti pravična ura ter pica, ki pa so se je učenci najbolj razveselili in dejali: »Da bi bilo takšnih dnevov v šoli čimveč.«

Metka PUŠENJAK

PRVI KORAKI VRTCA V IŽAKOVCIH

»Naša hiša je majcena, pa vendar sega do neba«, so besede naših malčkov ob otvoritvi vrtca.

Vas Ižakovci je po tolikih letih prizadevanja končno dobila svoj vrtec, v katerem lahko nudimo varstvo otrokom predšolskega starostnega obdobja. Novi, sodobno opremljeni prostori so v sredo 6. septembra 2000 sprejeli v svoje varstvo 23 otrok. Svečana otvoritev enote Ižakovci je bila v TEDNU OTROKA, v nedeljo 8. oktobra 2000 ob 15. uri. Zbrane je pozdravila in nagovorila ravnateljica VRTCA BELTINCI, ga. Miroslava Šomen, nato pa še župan občine Beltinci, g. Jožef Kavaš. Predstavili so se tudi otroci iz ižakovskega vrtca in otroci iz enote Lipovci kot gostujoča skupina. Zbrala se je številna množica obiskovalcev, med katerimi so bili predvsem kra-

jani Ižakovec, starši otrok, zaposleni v Vrtcu Beltinci, člani Sveta KS Ižakovci in drugi vabljeni gostje.

Načrtovanje dejavnosti in individualno posvečanje posamezniku je dokaj zahtevna naloga zaposlenih. Dnevno je potrebno pripraviti toliko dejavnosti in iger, da se bodo otroci dobro počutili, da bodo zadovoljili svoje osnovne potrebe, pri tem pa individualno razvijali svoje sposobnosti. Igra mora biti primerna otrokovi razvojni stopnji (ne prelahka, ne pretežka), tudi najbolj resno delo mora biti organizirano v obliki igre. Tako dveletni kot sedemletni otrok mora zase najti nekaj, kar mu bo omogočilo samopotrjevanje in razvoj pozitivne samopodobe.

Edino pravilno organizirana igra je zares »učenje« na pravi način. Zaposlene v enoti smo pripravile letni delovni načrt, ga

na prvem roditeljskem sestanku predstavile staršem in jih povabile k različnim oblikam sodelovanja. Za prednostno nalogo smo si zadale »POMAGAJMO MLAJŠIM«, saj je starostni razpon med otroki od dveh do sedem let in je pomoč starejših otrok mlajšim dobrodošla na vseh področjih. To se najbolj kaže pri higijenskih opravilih, kjer starejši radi poskrbijo za mlajše.

V imenu malčkov in zaposlenih v enoti Ižakovci velja zahvala ustanoviteljici občini Beltinci, javnemu vzgojno varstvenemu zavodu Vrtec Beltinci, KS Ižakovci in vsem, ki so kakorkoli pomagali polepšati našo »majceno« hišo – VRTEC.

Dragi naši malčki, želimo vam obilo veselja, zabave, učenosti in brezskrbnega otroštva v naših prostorih vrtca.

Martina POREDOŠ, Martina VIDONJA
in Simona VÖRÖŠ

30 LET VRTCA V GANČANIH

V Gančanih smo praznovali 30 let delovanja vrtca, 30 let organizirane vzgoje in varstva predšolskih otrok.

Pobudnik za ustanovitev vrtca v Gančanih je bil Franc Maučec, takratni predsednik KS Gančani. Vrtec je bil ustanovljen v prostorih podružnične OŠ. Vrata vrtca so se odprla 3. 11. 1996 leta. Ustanovljena je bila ena skupina z vzgojiteljico Matildo Pucko, kuharico in čistilko Marjeto Virag.

Utrinek iz razstave starih predmetov in igrač.

Od 1. 4. 1997 se je vrtec BELTINCI osamosvojil, ustanovila ga je občina Beltinci. Vrtec v Gančanih je postal enota javnega vzgojno izobraževalnega zavoda VRTCA BELTINCI.

Zadnji dve leti smo s pomočjo občine Beltinci in KS Gančani enoto preuredili, zadihala je z novo podobo in svežino. Naši otroci so bogastvo in vrednota, zato se po svojih najboljših močeh trudimo, da bi se v vrtcu počutili varno, prijetno in bi uživali čim več sreče in ljubezni. Zavedamo se in vemo, kako odgovorno je nadomestiti mamico, očka, domače, ki jih v duši in srcu prinesejo v vrtec naši varovanci. Zaposlene v enoti smo se čutile odgovorne in ponosne, da smo del tega jubileja.

Obletnico enote smo proslavili 7. 10. 2000 s proslavo, delavnicami in razstavo z naslovom: »POKUKAJTE V BABIČI-

NO OMARO«. V okviru proslave smo pripravili delavnice za otroke in starše: lončarsko, slamarsko, oblikovanje iz krep papirja in oblikovanje iz ličja. Pri tem so nam pomagale članice društva KMETIC OBČINE BELTINCI, lončar Ivan Felbar iz Filovec in Hedvika Križanič.

Delavnice so bile v okviru projekta enote – SKRIVNOSTI IZ BABIČINE OMARE, ki že drugo leto poteka v enoti. Slabo vreme je botrovalo, da delavnic nismo izvedli tako, kot smo si zamislili in se ves čas zanje neumorno pripravljali. S pomočjo projekta smo želeli seznaniti otroke s preteklostjo, istočasno pa našim babicam in dedkom pokazati, kako jih imamo radi.

Ob tej priložnosti smo pripravili razstavo starih predmetov in igrač. Želeli smo pričarati pogled v babičino sobo – omaro. V veliki meri smo vključevali otroke. Otroci so preko dejavnosti, ogledov, pogovorov doživljali preteklost; starši obujali spomine. Spoznali so, kako so se igrali nekoč, kakšne igrače so imeli ali si jih izdelovali sami. Obogatili smo otrokova znanja o domačem kraju. Potek celotnega praznovanja obletnice smo »podredili« preteklosti, temu primerno pripravili sceno in jedi ob pogostitvi.

Sami ne bi mogli storiti vsega, kar danes imamo. Vemo in potrudili se bomo, da obogatimo vse to, kar ste storili za nas. Vsem, prav vsem, ki ste vložili veliko truda, moči in volje, da je vaš in naš vrtec v takšnem stanju, kot je, iskrena hvala.

Vseh poimensko ne bomo naštevati, saj vas je bilo res veliko, ki ste nam pomagali.

V imenu naših malih varovancev še enkrat ISKRENA HVALA.

Romana FARKAŠ – ERDELJI
Zdenka MUJIČ

ŽIVLJENJE IN DELO V PRVEM RAZREDU

Tudi lanska najstarejša skupina iz vrtca se je letos pridružila skupini šolarjev.

Najmlajših šolarčkov nas je devet. Prvi šolski dan je bil za vse veliko doživetje. Prvič smo s torbico, s strahom v očeh in z veliko tesnimi občutki vstopili v to veliko in mogočno zgradbo – v šolo. Že kmalu pa smo ugotovili, da je v svoji notranjosti topla in nas je z veseljem sprejela.

Ob prijetnem razgovoru, igrakah, poslušanju zgodbic smo ta dan svečano zaključili s slastno torto. Prvi strah je bil razblinjen.

Naslednji dan pa se je začelo zares. Po dveh mesecih smo postali že pravi samozavestni učenci in moramo priznati, da smo se v tem času že veliko naučili. Spoznali smo veliko tiskano abecedo, začeli brati prve besede, peli, deklamirali, plesali, spoznali števila do 5 in počeli še veliko drugih stvari.

Seveda pa se nismo cel čas le učili. Pouk se je prepletal z interesnimi dejavnostmi, naravoslovnimi, kulturnimi in športnimi dnevi. Obiskali smo Pikin festival v Velenju, imeli smo kres, čistili smo okolico šole, peš smo se podali do letališča ter obiskali kmetijo našega sošolca Denisa.

In kot se za prave šolarje spodobi, smo bili ob Tednu otroka sprejeti v šolsko skupnost. Ta dan je bil za nas prvošolčke še posebej svečan. Učenci ostalih razredov so nam pripravili proslavo, mentorica šolske skupnosti pa nam je skupaj s člani čestitala in razdelila priznanja. Toda tudi mi nismo sedeli križem rok. Pokazali smo, da tudi mi že veliko vemo ter smo zapeli in zaplesali ob pesmici »Ko si srečen«. Dan, ki je bil zelo prijeten smo zaključili s pravo pico in s peko kostanjev.

Še se bomo oglasili, saj se na naši šoli in v našem razredu dogaja veliko zanimivih stvari.

Andreja GREGORČIČ in učenci 1. razreda
Podružnična OŠ Dokležovje

POSTOPNO UVAJANJE KURIKULUMA ZA VRTCE TUDI V VRTCU BELTINCI

KAJ JE KURIKULUM? »Kurikulum za vrtce ali Program življenja in dela otrok v vrtcu je nacionalni dokument, ki spoštuje tradicijo slovenskih vrtcev; z novjšimi pogledi na zgodnje otroštvo in iz njih izpeljanimi rešitvami in pristopi dopolnjuje in nadgrajuje dosedanje delo v vrtcih.«

V vrtcu Beltinci smo novim, spreminjenim in na otroka usmerjenim priporočilom za spreminjanje pedagoške prakse sledili že v zadnjih letih. V šol. letu 1998/99 smo v vseh enotah in oddelkih vrtca izvajali prednostno nalogo NAČRTOVANJE IN ORGANIZACIJA IGRALNEGA PROSTORA, v okviru katere smo uresničevali cilje in naloge vezane na spreminjanje notranjega in zunanjega igralnega prostora. Poglobljali smo se v vprašanja dobrega oblikovanja igralnih koticov, v katerih bi razvijali otrokove izkušnje in znanja, ter bogatili otrokovo ustvarjalnost. Z urejanjem zamikov v igralnicah in na igriščih smo otrokom omogočali, da zadovoljujejo individualne potrebe. V tem letu smo s posebno dotacijo ustanoviteljice občine Beltinci obnovili in z zunanjimi igrali dopolnili igrišča v enotah Melinci, Gančani, Dokležovje in Beltinci.

Zavedali smo se, da brez strokovnega izpopolnjevanja ne bo šlo.

Le strokovno usposobljeni delavci so zmožni avtonomno in odgovorno izpeljati novosti.

Tako smo v okviru vrtca za zaposlene izvedli seminar Oblikovanje igralnih prostorov za majhne otroke, ki ga je izvajala mag. Marta Vahtar z Inštituta za celostni razvoj in okolje. S tem smo uresničili zadani cilj, usposabljanje vzgojiteljev za kvalitetnejše preoblikovanje igralnih prostorov.

Seminarju je sledila praktična uporaba znanj, najprej v pisanih izdelkih – načrtih, nato pa s spreminjanjem prostora v igralne koticke (zniževanjem opreme, dodatne police, baldahini) – prijaznejših do otrok. Teoretična znanja smo dopolnile še z dvema predavanjema: Organizacija prostora z vidika dejavnosti otrok ge. Bojane Kovač, dipl. psih. in samostojne svetovalke za predšolsko vzgojo na ZRSŠ, ter Prostor kot drugi vzgojitelj ge. Mirjam Senica, prof. soc. pedagogike. Tudi vsi strokovni aktivisti so bili izvedeni na to temo.

V šol. letu 1999/2000 smo s prednostno nalogo IGRALNI PROSTOR – VZPODBUDA OTROKOVI IGRI ta element Kurikuluma razvijali in izpopolnjevali še naprej. Posvetili smo se organizaciji zdravega, varnega in prijetnega prostora, zagotavljanju zasebnosti in intimnosti. Otrok preko dnevnega

bivanja v skupini vrstnikov v vrtcu potrebuje tudi kotic, kamor se lahko umakne s knjigo, ljubkovalno igračo, ninico. Kjer si za nekaj minut spočije ali se posveti le enemu prijatelju.

Skrbeli smo za zagotavljanje fleksibilnosti in stimulativnosti prostora, kar pomeni, da so otroci pri spreminjanju koticov sodelovali, da so jih strokovne delavke pri njihovi igri in dejavnostih opazovale in jim omogočale tako ureditev prostora, ki je vzpodbujala in razvijala njihove umske, telesne in čustvene sposobnosti, seveda prilagajene starosti in stopnji razvoja otrok.

Nadalje smo v tem šol. letu dajali poudarek programu dela strokovnih organov. Na vzgojiteljskih zborih, strokovnih aktivih in strokovnem izpopolnjevanju smo obravnavali strokovne teme: Tematsko načrtovanje vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljice – TIMSKO DELO V VRTCU. Izvajalki sta bili samostojni svetovalki Zavoda RS za šolstvo in šport za predšolsko vzgojo ga. Fanika Fras Berro, dipl. pedagog. in psih. ter ga. Bojana Kovač. S tem smo uresničili zadane cilje – usposobiti vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljice za timsko delo in razvijati razmišljanje o odnosu do vsakodnevnih praks. Za spreminjanje osebnih stališč, odnosa do otrok, postavljanja pravil v oddelku, uporabe vzgojnih sredstev (pohvale, graje) pa smo znanja dopolnile na seminarju ge. Milene Kejžar »Omogočimo otrokom v vrtcu odgovorno vedenje.«

Tako smo se v resnici že začeli pripravljati na odločilen korak – UVAJANJE KURIKULA ZA VRTCE. Dokument je bil sprejet na Področni kurikularni komisiji za vrtce, Nacionalnem

kurikularnem svetu ter Strokovnem svetu RS za splošno izobraževanje 18.03.1999. V prvi krog uvajanja je bilo v Sloveniji vključenih 25 vrtcev. Na osnovi prijave, naših dosedanjih rezultatov dobrega vzgojnega dela, uvedenih sprememb in izpolnjevanja pogojev, je VRTEC BELTINCI med izbranimi 50 vrtci, ki bodo v šol. letu 2000/2001 postopno uvajali Kurikulum. Postopno uvajanje je strokovno vodeno s strani ZRSŠ in njenih strokovnih delav. Za pomursko in vzhodno štajersko regijo vodi uvajanje ga. Bojana Kovač, dipl. psih. (OE M. Sobota). Evaluacijo pa bo spremljala ga. Fanika Fras Berro, dipl. ped. in psih. (OE Maribor). V vrtcu smo v uvajanje vključeni vsi strokovni in tehnični delavci.

Za učinkovito notranje vodenje in spremljanje uvajanja sprememb je zadolžen PROJEKTNI TIM, v katerega so imenovane: vzgojiteljice Metka Sraka, Milena Balažič, Mateja Klemenčič, Martina Vidonja in ga. Brigita Dominko kot predstavnica staršev. Odgovornost za uvajanje pa prevzema ravnateljica tudi v vlogi vodje projektnega tima.

Uvajanje je po časovnih terminih razporejeno čez celo šolsko leto in opredeljeno s sledečimi nalogami: prostor, čas, počitek, dnevna rutina, področja dejavnosti, opazovanje otrok, bivanje na prostem, sodelovanje s starši, vloga odraslih, delo in življenje v poletnih mesecih.

Tokrat sem podrobneje predstavila pripravo na uvajanje, sistem in nalogo PROSTOR. V naslednjem biltenu pa morda kakšen praktičen utrinek o počutju, igri in dejavnostih otrok v spreminjenih prostorih.

Miroslava ŠÖMEN

PODALJŠANO BIVANJE

Tudi na naši podružnici imamo organizirano podaljšano bivanje.

Je oblika vzgojno-izobraževalnega procesa, ki jo šola organizira po pouku in je namenjena učencem razredne stopnje. Podaljšano bivanje (PB) bi lahko opisali kot pouk po pouku in ne le varstvo, je precej več.

Na naši podružnici je v PB vključenih 24 učencev in pouk poteka nekako takole:

- neusmerjeni prosti čas (NPC): učenci se sprostijo po rednem pouku in se pogovarjajo, rišejo, barvajo, berejo, obiščejo šolsko knjižnico, se igrajo različne igre v šoli in na igrišču

- usmerjeni prosti čas (UPČ): v tem času učenci rešujejo dodatne ali dopolnilne naloge v zvezi z učno snovjo, urijo ročne sposobnosti, tako da izdelujejo izdelke, pojejo, plešejo, telovadijo ali rišejo

- samostojno učenje (SU): v tem času rešujejo domače naloge. Hitrejši in spretnější učenci rešujejo dodatne naloge ali pomagajo pri izdelovanju plakatov in miselnih vzorcev.

Učenci zelo radi obiskujejo PB. Tukaj se zabavajo, naredijo domače naloge, se učijo kulturnega prehranjevanja pri kosilu, izdelujejo zanimive izdelke, sošolci klepetajo o dogodkih v šoli in izven nje, se pogovarjajo z učiteljem o tisoč in eni stvari, izdelujejo zanimive izdelke ter ustvarjajo na glasbenem, likovnem in še kakšnem področju.

Sanja SLAVIC
Podružnična OŠ Dokležovje

PREDSTAVITEV ŽUPNIJSKE KARITAS BELTINCI OB SKUPAJ PREHOJENIH 10 LETIH

Župnijska Karitas Beltinci je bila ustanovljena **pred 10-imi leti**.

Trenutno je v Župnijski Karitas Beltinci 25 aktivnih članov, ki prihajajo iz vseh vasi v naši župniji. Poleg rednih članov nam pri naši dejavnosti pomagajo članice skupin za kakovostno starost, člani misijskih skupin, mladi pri skavtih in društvo prijateljev mladine ter mnogi drugi, ki sta jim dobrodelnost in dobrota blizu.

Župnijsko Karitas smo ustanovili, ker smo čutili potrebo po bolj organizirani pomoči. Že prej je v župniji živela dobrodelnost. Obiskovali smo bolnike in starejše, pomagali smo potrebnim. Toda aktivnosti so bile naključne ter po aktualnih potrebah.

Ob poplavih v Savinjski dolini smo se organizirali v okviru krajevne skupnosti in zbrali pomoč ter jo posredovali naprej. Prav tako smo že v okviru župnije Beltinci in krajevne skupnosti Beltinci obiskovali dom starejših, ter bolnike po domovih. V domu Rakičan smo pripravili kulturni program.

V Pomurju smo bili pri ustanovitvi župnijske Karitas med prvimi župnijami. V začetku ustanovitve smo si zadali, da bomo delali po različnih skupinah. Začeli smo s skupino za pomoč potrebnim, skupino za obisk in pomoč starejšim ter bolnikom, skupino za mlade, skupino za misijone ter molitveno skupino.

Imeli smo namen pomagati našim ljudem v stiski, obiskovati bolnike doma in v domovih za starejše ter v sodelovanju z drugimi župnijskimi Karitas, škofijsko Karitas Maribor in slovensko Karitas tudi drugim potrebnim izven naše župnije.

Začela se je vojna na Hrvaškem ter v Bosni in Hercegovini. Bog nam je **namenil begunce**, ki smo jih v okviru župnijske Karitas Beltinci sprejeli ter skrbeli zanje več kot 4 leta. V začetku smo mislili, da bomo imeli begunce 1 do 2 meseca. Potem pa se je čas potegnil na 4 leta. Begunci so najprej živeli v župnijskem domu, pozneje pa v stari šoli. V najhujšem času vojne v Bosni smo gostili 35 beguncev.

Ker je bilo potrebno dosti pomoči, smo se povezali z drugimi Karitas tudi izven Slovenije. Tako nam je pri oskrbi naših beguncev ter pri oskrbi beguncev v centru Vidonci ter Veržeju pomagal Karitas iz Stuttgarta, Ingolstadta in Radkesburga.

Poleg oskrbe naših beguncev smo pomagali z organizirano pomočjo tudi v sami Bosni. Največ pomoči smo posla-

li v okolico Brčkega, odkoder je bila večina naših beguncev. Pomoč smo poslali tudi na Hrvaško v bolnišnico Osijek. Organizirali smo več kot 35 tovarnjakov dragocene pomoči, ki smo jo prepeljali v Rahič pri Brčkem. Poleg hrane, obleke ter sredstev za osebno higieno smo pomagali s sanitarnimi pripomočki, zdravili in drugimi pripo-

ju. Preko medijev in svojih dopisov smo ljudi nagovarjali za pomoč, ki smo jo zbirali ob tednu Karitas. Ker smo zbrali več kot smo potrebovali, smo darove posredovali drugim potrebnim ž. Karitas ali škofijski Karitas. Zadnja leta zbiramo hrano ter denar razdelimo našim potrebnim družinam ter posameznikom.

V okviru ž. Karitas in občine ter društva medicinskih sester Pomurja smo organizirali izobraževanje **za vodenje skupin za kakovostno starost**. Tako članice župnijske Karitas vodijo 4 skupine, ki se srečujejo enkrat tedensko. Te skupine imajo različne aktivnosti. Dve leti imamo v okviru Karitas **program javnih del za pomoč na domu**.

Letos smo že tretje leto skupaj z občino Beltinci ter društvom prijateljev mladine občine Beltinci organi-

zirali **letovanje socialno ogroženih otrok v Ankaran**. Tega letovanja se udeleži vsako leto 60 otrok, 4 sodelavci ž. Karitas ter 12 mladih animatorjev. Prav tako smo že nekaj družin in otrok poslali na letovanje v Portorož in na Pohorje, ki je organizirano v okviru slovenske Karitas.

Skupaj z občino Beltinci imamo željo izpeljati pomoč na domu ter pomagati pri skrbi za invalide in starejše. Upamo, da bomo dobili koncesijo za pomoč na domu ter v okviru zavoda skrbeli za starejše ter invalide v naši župniji ter občini.

Zelo aktivna je v naši župniji **misijonska skupina**, ki se srečuje vsak mesec. Poleg molitve pomaga tudi s paketi in darovi našim misijonarjem po svetu.

Letos smo po vseh vaseh izpeljali koledovanje ter v okviru kolednikov prostovoljne prispevke za misijone.

V župniji imamo tudi Rome, ki jim nudimo pomoč ter jim skušamo z vzgojo otrok pomagati pri vključitvi v lokalno skupnost, vrtec in šolo ter pri obisku verouka.

Preko javnega dela, ki ga ima občina za romsko populacijo, želimo pomagati romskim otrokom in družinam.

V naši ž. Karitas imamo pripravljen tudi **program za civilno služenje vojaškega roka**.

Imeli smo civilnega vojaka, ki je pomagal pri pomoči na domu, starejšim je vozil kosilo in jim pomagal pri drugih opravilih, pomagal je pri učenju otro-

močki za nego. To nam je priskrbel Karitas iz Stuttgarta, kjer je bil zelo aktiven naš rojak Franc Matjašec z družino in Alma Farkaš z družino.

Pri prevozu pomoči preko meje je pomagala slovenska Karitas ter škofijska Karitas Maribor.

V tem času smo z zbrano pomočjo pomagali mnogim ž. Karitas v naši dekaniji ter begunskim centrom v Pomurju ter beguncem, ki so živeli po domovih.

Počasi so begunci odhajali in si poskušali življenje urejati kje drugje po svetu ali pa so se, če je to bilo le mogoče, vračali v svojo domovino, da bi začeli znova.

Mi pa smo zaznali, da imamo polno dela in potreb za aktivnosti Karitas pri nas doma.

Od začetka ustanovitve smo pomagali potrebnim v župniji, za božične in velikonočne praznike obiskovali bolnike po domovih ter v bolnišnici in domovih starejših. Pomagali smo pri organizaciji začetkov župnijskih Karitas v drugih župnijah v Prekmurju. Bili smo pobudnik območnega Klica dobrote, ki se je začel v Odrancih ter se nadaljeval v Beltincih, Bogojini, Turnišču, Črenšovcih, Beltincih, Murski Soboti in letos pri Svetem Juriju ob Ščavnici. S svojimi točkami smo sodelovali na vseh srečanjih.

S to prireditvijo smo povezali župnijske Karitas in Pomurje v skupni pomoči potrebnim. Svoje aktivnosti smo predstavili v medijih ter z dejavnostjo Karitas seznanjali ljudi v Pomur-

kom, ki se težje učijo, romskih otrokom, pri raznih akcijah v župniji ter bil v pomoč pri letovanju, oratoriju ter delavnicah. Vseh teh aktivnosti poleti se je udeležilo okrog 350 otrok. Še naprej želimo imeti civilnega vojaka ter tako v tej obliki doprinesiti h kvaliteti življenja različnih skupin.

Veseli in zadovoljni smo, da dobro sodelujemo z občino, krajevnimi skupnostmi, Rdečim križem in mnogimi drugimi društvi. Vsem gre posebna zahvala, kajti le v sodelovanju za skupno pomoč potrebnim smo bolj uspešni.

Želim, da bi v naši skupnosti - v župniji in občini - imeli dar dobrote in ljubezni, ki bi ga darovali drug drugemu ter sprejemali drugačnost in strmeli k skupni poti medsebojnega sprejemanja, darovanja ter dobrega sožitja.

To kar podariš drugemu nesebično in z ljubeznijo, se ti mnogotero povrne.

Drug drugemu lahko vsak dan podarimo drobne radosti, kot je prijazen pozdrav, pomoč pri raznih problemih, obisk bolnikov, poslušanje in mnogo drugih drobnih pozornosti.

Vesela in srečna sem, da delam in sodelujem v župnijski Karitas Beltinci.

Sodelavcem Karitas pomeni delo v Karitas način življenja, ki ga poskušajo živeti po krščanskih vrednotah ter po poti evangelijske ljubezni.

Ta ljubezen nam daje moč, da znamo potrebe ljudi, ki niso samo materialne, temveč predvsem duhovne in skušamo z božjo pomočjo ter po svojih sposobnostih, znanju in danostih nesebično delovati in pomagati na svojem delovnem mestu ter v prostem času. Ta način življenja živimo skupaj z družinami. Nedvomno pa ta način življenja živijo mnogi drugi v naši župniji, ki pomagajo ž. Karitas, Rdečemu križu ter drugim organizacijam, ki skrbijo za pomoč in dobrodelnost.

Hvala vsem, ki dajeta darove in pomagata različnim potrebnim.

Stvari dane iz srca se zapišejo v božje usmiljeno Srce. Duh služenja naj v nas čim bolj zaživi. Duh dobrote in ljubezni pa nam naj napolni naše življenje in nam dajeta moči za dobro delo in ljubezen.

V taki skupnosti bomo radi živeli in ob služenju drugim obogatili svoja življenja.

Zato v imenu vseh,
ki so bili deležni pomoči,
Boug plati.

Emilija KAVAŠ

CIVILNI VOJAŠKI ROK V SLOVENSKI KARITAS

Kaj je to služenje vojaškega roka?

Večina bi najprej pomislila na urjenje vojakov v vojašnici in usposabljanje z orožjem. Pa vendar je lahko služenje vojaškega roka nekaj povsem bolj prijetnega in koristnega. Zato pa je potrebna svoboda, svoboda v tem, da lahko zavestno izberemo med možnostmi, ki jih nudi okolje. Sam sem izbral to možnost in se odločil za sedemmesečno pomoč v občini Beltinci, v sklopu slovenske Karitas. V tem času sem opravljal najrazličnejša opravila, vendar moram poudariti, da sem imel največ stikov z otroki in starejšimi ljudmi. Mnogim učencem sem skušal pomagati pri učenju, delal sem kot varnostnik na šoli, pomagal pri raznih delavnicah (občinski praznik, oratorij), kjer smo izdelovali

krasne izdelke in prav lepo je bilo z otroki, ki so bili tako veseli in ra-

doživi. Še sam ne vem, kdo je bil komu bolj v pomoč; jaz njim ali oni meni, saj je bilo takšno sodelovanje zame nekaj povsem novega. Prav tako je bilo s starejšimi občani, katerim sem nudil pomoč na domu. Čeprav na začetku dokaj neizkušen, upam, da sem s kančkom veselja in dobre volje ter raznimi opravili v stanovanju in okolici starejše ljudi osrečil in razvedril njihov vsakdanjik.

Zelo lep občutek je, ko začutiš, da ti ljudje zaupajo, ti povedo različne zgodbe in izkušnje iz njihovega življenja, tako da sem videl tudi drugo plat njihovih zgodb. Če pogledam nazaj, lahko rečem, da mi je bilo nadomestno civilno služenje vojaškega roka zelo bogata izkušnja za nadaljnje življenje.

Mislim, da je večkrat potrebno živeti tudi za druge in ne le zase in upam, da sem s služenjem vojaškega roka v Beltincih naredil pozitivni premik v tej smeri.

Konrad NIDERL - Kiki

SREČNI SMO, KO POMAGAMO DRUGIM

V župnijski Karitas delam že prostovoljno 8 let. Z delom v Karitas sem začela, ko so se k nam zatekli begunci iz Bosne, ki smo jih imeli v oskrbi kar 35. Pomagamo pa tudi vsem tistim našim občanom, ki so takšne pomoči potrebni. Velikokrat moramo mi sami najti pot k njim, ki so bolni, osamljeni in pomoči potrebni. Naj omenim, da za Božič in Veliko noč skupaj z župnikom obiščemo vse naše bolnike v bolnici, v domovih za ostarele v Rakičanu, Lendavi, Lukavcih in bolnike doma. V domu v Lukavcih in Rakičanu nas pričakujejo skupaj zbrani v njihovi dvorani, kjer molijo in prepe-

vajo. Obdarimo jih s skromnimi darili, dobro voljo in lepo besedo. Našega obiska so zelo veseli, saj jim prinesejo nekaj domačnosti, lepih besed in dobre volje. Skupaj zapojemo in se poslovimo s solzami v očeh z upanjem, da se vidimo vsi tisti v naslednjem srečanju. Ob prazniku Sv. treh kraljev pa hodimo k bolnikom po vasi pet in jim tako popestrimo večer in prinesemo veselje v njihov dom.

Delo v Karitas me osrečuje, ob obisku bolnika sem srečna, saj vem, da sem naredila nekaj dobrega.

Tilka ZVER

Osební odnos do Jezusa Kristusa nujno spreminja tudi odnos do bližnjega, s katerim se Jezus sam enači. Spreminjanje medsebojnih odnosov, edinost v različnosti, pomoč najmlajšim ... pomenijo tisto vidno znamenje, zaradi katerega so že v času prvotne Cerkve pogani začudeno govorili: »Poglejte, kako se ljubijo med seboj!« Apostolska dela

Avugust Horvat iz Lipovec

poročajo o značilnosti teh prvih krščanskih skupnosti, kjer »so si delili, kakor je kdo česa potreboval.« »Nobene-ga ubogega ni bilo med njimi.«

V našem času, ki mu očitamo toliko zla, dozoreva vendar čudovita misel: Ves svet naj bo ena sama družina.

Slovenija, dežela sredi Evrope, v prostoru z ustreznimi možnostmi za preživetje. Brez dvoma smo dolžni misliti na ljudi širom po svetu, ki podobnih bivanjskih razmer nimajo in so jim narava, politika ter okolje nasploh nenaklonjeni. Predvsem pa na tiste, ki jih prizadevajo različne naravne in marsikdaj od človeka povzročene katastrofe. Ko gledamo v preteklost, smo ponosni na velike misijonarje: Baraga, Knobleharja, Kereca, dr. Janeža ... Mnogi poznajo svetovne enciklopedije in veliki narodi bolj kot mi.

Tudi v današnjem času so Slovenci v svetovnem merilu v vrhu med dobrotniki ubogih. Peter Opeka je znan po gradnji slovenske vasi na Madagaskarju. Pater Jože Cukale ju bil najožji sodelavec pokojne Matere Terezije in še sto drugih misijonarjev.

V imenu nas kot veliki predstavniki naše beltinske župnije so delovali širom po svetu tudi naši misijonarji. Med njimi pokojni Ignac Ozmeč iz Melinec, ki je deloval v Južni Ameriki. Prav tako je v Južni Ameriki deloval Martin Maroša doma iz Melinec. Nepozabna doživetja štirih desetletij rad omenja v Veržeu,

kjer še danes misijonarji z besedo in z zglednim krščanskim življenjem.

Trenutno deluje pet misijonarjev iz župnije Beltinci. Sestra Marjeta Ščančar doma iz Melinec dolga leta deluje v Braziliji. Sestra Marija Sreš iz Bratonec deluje v Indiji. Pater Janez Mujdrica iz Bratonec deluje v Zambiji. Gospod Avgust Horvat iz Lipovec in g. Jože Mlinarič iz Bratonec pa delujeta v afriški državi Burundi. Tudi naši misijonarji se povsod odlikujejo po poznanju domačih jezikov in navad. Delujejo tudi tam, kjer so mnogi odnehali, med najbolj zadoščenimi in v do kraja nemogočih razmerah.

Pomagati človeku v stiski je odraz plemenitega srca. Občasna prisotnost naših misijonarjev nam pomaga odpirati srca do ljudi, ki živijo v stiski.

Beltinska župnija je v svojem misijonarskem poslanstvu s prispevki vrsto let prisotna v »predalu dobrote« v reviji Ognjišče.

Pomagati tistim, ki najbolj potrebujejo pomoč, je tudi želja tudi naših veroučencev. Na svoj način je 27 let prisotna misel na uboge pri verouku. Mnogi otroci svoje prihranke darujejo za otroke, ki živijo v pomanjkanju. V župnijskem domu in po kapelah, kjer se zbirajo k verouku, vsaka skupina z veseljem zabeleži na plakat sleherni tolar v svojo vrsto. Odpirati otroku oči za potrebe bližnjih, je tudi vzgojno sredstvo.

Izkušnja ljubezni je povod, da človek odpre svoje srce za sočloveka. Ob materialni podpori misijonskim deželam, je bilo čedalje bolj čutiti, da naši misijonarji potrebujejo tudi duhovno oporo. Na njihovo željo, predvsem na željo Janeza Mujdrice, je bila v župniji Beltinci leta 1991 ustanovljena misijonska skupina. Njen namen je, da predvsem z molitvijo podpira delo naših misijonarjev. Od tega leta se mesečno zbiramo k molitvi. Prosimo Boga, naj rosi blagoslov na njihovo delo. Naši

Janez Mujdrica

Dečki plešejo in bobnajo med mašo

misijonarji ljubijo svojo župnijo in neredko začutijo domotožje po domačem kraju. Zato skušamo biti z njimi bolj povezani. Pred večjimi prazniki jim pošiljamo pisma in voščila. Nekateri člani misijonske skupine pa si še posebej z njimi dopisujejo. Naše misijonarje ob prazniki želimo razveseliti tudi s paketi. Vsakega bombona ali male barvice so otroci v njihovih krajih neizmerno veseli. V teh letih delovanja mi-

Marija Sreš

sijonske skupine je bilo poslanih okrog 90 paketov. Za dopisovanje in pošiljanje paketov si največ prizadevata Miljana Kavaš in Barica Rous, ki je kot laična misijonarka 21 let delovala v Zambiji. Za njuno tiho in požrtvovalno delo, ki ga opravljata v imenu naše župnije, smo obema hvaležni. Vsakega misijonarja razveseli sleherni pošta, na katero rad odgovori. V pismih izražajo svoje radosti pa tudi bolečino. Eden izmed njih piše: »Najbolj mi je težko pri srcu, če me reven otrok pride prositi, pa ničesar nimam, da bi mu dal.« Vsakokrat pa prosijo za svoje ljudi, ki jih imajo radi: »Molite za naše uboge ljudi.«

Najbolj misijonsko poslanstvo naše župnije, vsakega posameznika je označevanje božje ljubezni in odrešenja doma, v službi, v svetu, kjerkoli.

ŠPORTNE IGRE KS OBČINE BELTINCI 2000

Vaške športne igre so bile pred leti na področju bivše občine M. Sobota zelo popularne. Še posebej so si te igre zapomnili v KS Lipovci, od koder je prišla tudi pobuda, da bi se takšne oz. podobne igre oživile in se na novo organizirale. Športna zveza Beltinci je na osnovi te pobude pripravila pravila iger. Za kraj organizacije prvih iger v naši občini je kot pobudnik bila izbrana KS Lipovci. Naloge organizacije, vodenja in sojenja so bile zaupane športni

vanje je vodilo vodstvo tekmovanja v sestavi Milan Erjavec, Ludvik Janža, Jože Šömen, Jože Pivar in Jože Horvat, program pa je povezoval Marjan Vöröš.

Pri metu na koš so si ekipe Gančan, Lipe in Lipovec razdelile prvo mesto, med posamezniki je največ košev dosegel Silvo Ružič iz ekipe Gančan. Pri metu naravnega kamna, ki je tehtal čez 10 kg sta zmagala tekmovalca Lipovec, čeprav ga je med posamezniki še najdlje vrgel mladi Aleš Šebjan iz Brato-

vasi Lipe. Verjetno so se pri delu s krompirjem preveč mehanizirali in jim ročno pobiranje več ne gre tako dobro od rok. Zato pa so se Boštjan, Robert in Jože iz iste ekipe najbolje znašli med vratci v nogometnem slalomu s plastično otroško žogo.

V skupni uvrstitvi, kamor so se seštele točke iz vseh posameznih disciplin, je bila prepričljivo najboljša ekipa Lipovec, ki je osvojila 78 točk, pred Gančani, ki so osvojili 63 točk. Tretje mesto je osvojila ekipa Lipe, ki je sicer osvojila enako število točk (58) kot ekipa Bratonec, vendar je imela več zmag v posameznih disciplinah. Ekipa Meliniec je osvojila 42 točk, ekipa Beltiniec pa 32 točk. Tri prvouvrščene ekipe so prejele pokale, ekipa Lipovec pa je v hrambo na eno leto prejela še prehodni pokal športne zveze Beltinci. Vse ekipe so dobile tudi priznanja in praktično nagrado.

Organizatorji pa so pripravili tudi vselej zanimivo vlečenje vrvi, ki pa ni štel za točke v končni uvrstitvi ekip, ampak se je tekmovalo za posebno nagrado Lipovec. V finalu je ekipa Gančan, ki glede na kilograme svojih tekmovalcev sicer ni sodila med glavne favorite, v obeh poskusih premagala ekipo Lipovec. Dokaz, da pri vlečenju vrvi ne štejejo samo kilograme, ampak tudi moč. Prejeli so nagrado organizatorja in to odojka, ki je bil sicer "v kuverti", so jim ga pa pozneje domačini po dogovoru tudi spekli in pripravili.

Škoda, da je organizatorjem in udeležencem ponagajal dež, saj bi se igre na koncu sigurno spremenile v veliko zabavo in nadvse prijetno družabno srečanje z glasbo, plesom in pesmijo.

Po vnaprej oblikovanem vrstnem redu bodo športne igre krajevnih skupnosti občine Beltinci prihodnje leto pripravili Bratončarji, ki že obljublajo veliko »fešto« in nekaj novih, izvirnih in še bolj zabavnih iger.

Se vidimo!

Jože PIVAR

Zmagovalci 1. iger KS občine Beltinci – ekipa KS Lipovci

zvezi Beltinci, za izvedbo same prireditve pa so poskrbeli člani KMN Lipovci.

Ta športna prireditev je bila na osnovi prijave na javni razpis tudi delno sofinancirana s strani Fundacije za financiranje športnih organizacij v R Sloveniji.

Sobota 2. 9. 2000 je bil dan izvedbe 1. športnih iger krajevnih skupnosti občine Beltinci. Iger se je udeležilo 6 ekip krajevnih skupnosti iz občine, iz neznanih razlogov pa se iger nista udeležili ekipi Ižakovec in Doležovja, ki svojega nesodelovanja tudi nista opravičili.

Športna zveza Beltinci je vsem sodelujočim ekipam oz. tekmovalcem za tekmovalce priskrbeli lične majice z logotipom prireditve, pa tudi brezplačno brezalkoholno pijačo in prehrano, skupaj s KMN Lipovci pa še razne rekvizite, ki so bili potrebni za pri igrah.

Ker so igre namenjene predvsem druženju, sodelovanju in zabavi, so bile tudi posamezne igre tako oblikovane. Nekatere ekipe so jih vzele bolj resno, nekatere malo manj, vse pa so tekmovalce izredno športno, in sicer v naslednjih disciplinah: met na koš, met kamna, tek v vrečah, golf s hokejsko palico, prenašanje hlodov, prevažanje vode, tek z vrečo krompirja, slalom z žogo in izven konkurence tudi v vlečenju vrvi. Tekmo-

nec in sicer 840 cm. Pri teku oz. skakanju v vrečah so bili najhitrejši tekmovalci Lipovec, ki so bili najboljši razumljivo tudi v golfu s hokejsko palico. Najbolj izenačena disciplina je bila prenašanje dveh, kar precej težkih hlodov, saj je bila razlika med prvimi štirimi ekipami manj kot ena sekunda. Najhitrejša sta bila Jože in Tomaž iz Bratonec. Svojo sotekmovalko Darjo, ki je morala v rokah držati še kozarce z vodo, je v samokolnici čez ovire najhitreje prevažal njen partner Kristjan iz ekipe Gančan. Dva Janeza iz ekipe Meliniec sta najhitreje prenašala vrečo krompirja, ki sta ga morala vmes iztresti na tla in pobrati nazaj v vrečo. Zanimivo, da se je v tej igri najslabše odrezala ekipa iz najbolj "krompirjeve"

Ekipa sodelujočih KS na otvoritvi iger

OTROŠKE ŠPORTNE DELAVNICE BELTINCI 2000

Športna zveza Beltinci je v letošnjih počitnicah že drugič zapored organizirala otroške športne delavnice, ki so, na zadovoljstvo organizatorjev in vaditeljev, predvsem pa otrok, zelo lepo uspele.

Nameni in cilji otroških športnih delavnic, ki so se odvijale od 7. - 11. 8. 2000 v sklopu občinskega praznika občine Beltinci, so bili naslednji:

- omogočiti osnovnošolskim otrokom, ki preživljajo počitnice doma, en teden aktivnega športnega udejstvovanja,
- zagotoviti en teden brezplačnega varstva za otroke in s tem razbremeniti zainteresirane zaposlene starše,
- omogočiti športno vadbo otrokom, ki niso vključeni v redno vadbo,
- seznaniti otroke s športnimi panogami, s katerimi se ukvarjajo športna društva občine Beltinci,
- zainteresirati otroke za redno vadbo,
- popularizirati šport.

Program, ki ga je na podlagi uspešne prijave na javni razpis delno sofinancirala Fundacija za financiranje

Udeleženci športnih delavnic v Termah 3000 v Moravskih Toplicah

najbolj nazorno pričajo posnete fotografije in pa anketa, ki smo jo pripravili po delavnicah. Sledi nekaj vprašanj, ki smo jih zastavili otrokom, ter nekaj najbolj duhovitih odgovorov nanje.

»Na kratko opiši, kako so ti bile vseč športne delavnice in kako si se počutil(a) teh 5 dni!«

Marko: »Počutil sem se zelo športno.«

Tarikova babica: »Hvala vsem, ki

na delavnice. Starši menijo, da je to super ideja športne zveze, saj se otroci dosti premalo gibljemo in preveč svojega časa namenimo televiziji in podobno.«

»Kaj ti je bilo v delavnicah najbolj všeč?«

Pavel: »Všeč mi je bilo vse, najbolj všeč pa mi je bilo kolesarjenje in kopanje v Moravcih.«

Sašo: »Vse je bilo zanimivo.«

Rihar: »Kopanje.«

Boštjan: »Bilo mi je všeč skoraj vse, najbolj pa plavanje in nogomet.«

Nik: »Kopanje.«

Martina: »Najbolj všeč mi je bil spust po reki Muri in badminton. Spust po Muri je bil moj prvi in je zato bilo pravo doživetje.«

»Kakšni so se ti zdeli vaditelji Ludvik, Marko, Tomas, Robi ter Đuro in kako si bil(a) zadovoljen(a) z njimi?«

Lucija: »Vaditelji so bili dobri, pa čeprav smo se vmes kaj pokregali.«

Nataša: »Bili so super, dobro smo se razumeli.«

Spoznavanje osnov hokeja. Tudi dekleta se zanimajo za ta šport.

športnih organizacij v Republiki Sloveniji, je bil za otroke brezplačen, nudil pa jim je številne ugodnosti: brezplačno varstvo, strokovno vodstvo, brezplačno prehrano in pijačo, majice, prevoze, rekvizite, športne terene, igre po izboru, tekmovanja, priznanja ...

Športnih delavnic, ki jih je vodil prof. Ludvik Janža, se je udeležilo okrog 50 otrok. Odvijale so se na športnih terenih v OŠ Beltinci, v parku v Beltincih in v Lipovcih. Ukvarjali so se z naslednjimi športnimi panogami: košarka, nogomet, odbojka, odbojka na mivki, badminton, tenis, hokej na travi ... Za sodelujoče otroke je bilo zelo zanimivo tudi kolesarjenje v Moravske toplice in kopanje v Termah 3000, najbolj pa verjetno spust s kanuji po reki Muri od Kroga do Gornje Bistrice z vmesnim postankom na Otoku ljubezni v Izakovcih.

O vsem ostalem, predvsem pa o počutju otrok v športnih delavnicah,

ste se trudili, da je moj vnuk Tarik preživel pet čudovitih dni.«

Tarik: »Športne delavnice so bile super, lahko bi trajale tudi deset dni. Počutil sem se odlično.«

Sašo: »Športne delavnice so bile »ful kul«! Teh 5 dni je bilo skoraj prekratkih.«

»Gotovo si o teh petih dneh veliko pripovedoval(a) prijateljem in staršem! Kaj o športnih delavnicah menijo tvoji starši? So bili z organizacijo zadovoljni?«

Martina: »Moji starši so bili z organizacijo zelo zadovoljni. Doma smo se vsak dan pogovarjali o tem, kaj smo počeli in staršem je bilo zelo všeč.«

Lucija: »Starši menijo, da je bila organizacija v redu, saj je bilo brezplačno. V bodoče bi bilo dobro, da starosti ne bi omejevali.«

Karmen: »Seveda sem o tem pripovedovala svojim prijateljem in menim, da bi meni bilo žal, če se ne bi prijavila

Spust s kanuji po reki Muri je bil enkratno doživetje!

Tadej: »Bili so vsi prijazni in če bodo delavnice tudi drugo leto, naj bodo tudi oni.«

»Kako si bil(a) zadovoljen(a) s prehrano, ki so jo pripravljali v Gostilni Tonček?«

Karmen: »Prehrana je bila okusna, pa tudi dovolj je je bilo.«

Sašo: »Super, ni boljšega!«

Tadej: »Vsak dan sem bil zadovoljen s prehrano.«

Nataša: »Prehrana je bila odlična.«

»Zelo zanimiva je bila vožnja s kanuji po reki Muri od Kroga do Bistrice! Kako si se ti počutil(a) v čolnu in ali te je bilo kaj strah?«

Karmen: »Moram priznati, da me je v začetku bilo malo strah, potem pa, ko smo se že vsi lepo posedli v kanu sem strah končno premagala. Veslali smo punce proti fantom in punce smo zanesljivo premagale fante, vendar nam je pri tem pomagal naš vaditelj Tomi.«

Luka, Blaž, Vid: »Ni nas bilo strah, saj smo imeli rešilne jopiče in mentorji so pazili, da je bilo vse O.K.«

Nataša: »Počutila sem se zelo lepo, strah me ni bilo. Peljala bi se še dlje.«

»Opiši kako je bilo na kopanju v Moravskih toplicah? Je bilo kolesarjenje do kopališča zate morda naporno ali pa bi lahko kolesaril(a) še dlje?«

Martina: »Kolesarjenje sploh ni bilo naporno. Na kopanju je bilo COOL, samo čas, ki je bil na razpolago, je prehitro minil.«

Tarik: »Kolesarjenje ni bilo naporno, kopanje pa je bilo čudovito. Kolesaril bi še dlje, samo gospod Janža ni bil preveč navdušen nad mojimi ekshibicijami na kolesu.«

Rihard: »Lahko bi še kolesaril dlje, ampak bil sem tudi že malo utrujen.«

Boštjan: »Kopanje mi je bilo zelo všeč zaradi toboganov, ker so dolgi. Lahko bi kolesaril še dlje, ampak ne bi mogel, ker mi je počila guma.«

Nik: »Kolesarjenje mi je bilo zelo naporno.«

»Si v delavnicah kaj pogrešal(a)? Bi v zvezi z delavnicami kaj dodal(a) ali spremenil(a)? Kaj ti v športnih delavnicah morda ni bilo všeč?«

Luka, Blaž, Vid: »Ti dnevi na športnih delavnicah so bili tako izpolnjeni, da nismo pogrešali ničesar.«

Marko: »Športne delavnice bi lahko trajale celo poletje.«

Pavel: »Ni mi bilo všeč, ker nismo igrali namiznega tenisa.«

»Če bi otroške športne delavnice Beltinci 2000 ocenjeval(a) z ocenami od 1 do 10, kakšno oceno bi jim prisodil(a)?«

Sašo: »Ocenio 10.«

Martina: »Prisodila bi jim oceno 9 (pri študentih je tudi devetka petica), da ne bo kdo mislil, da pretiravam s previsoko oceno.«

Lucija: »9.«

Karmen: »Brez pomisleka bi jim prisodila najvišjo oceno 10.«

»Se boš naslednje leto spet udeležil(a) športnih delavnic, če bodo organizirane?«

Karmen: »Seveda, saj so mi športne delavnice polepšale počitnice.«

Luka, Blaž, Vid: »Seveda, če se bo le dalo.«

Tadej: »Udeležil se jih bom tudi naslednje leto.«

Odgovori sodelujočih otrok in zadovoljstvo staršev nas obvezuje, da bomo tudi naslednje leto organizirali otroške športne delavnice!

Jože PIVAR

KROS OBČINSKIH REPREZENTANC V VELENJU

Športna zveza Beltinci in šolsko športno društvo Beltinci sta 14.10.2000 z občinsko reprezentanco, ki so jo sestavljali učenci OŠ Beltinci, sodelovali na 35. krosu občinskih reprezentanc za pokale Dela, ki je bil v Velenju in je potekal na isti progi, kot lansko leto evropsko prvenstvo v krosu.

Ekipo so sestavljali Damir Celec, Matej Smodiš, Blaž Krauthaker, Mojca Ropoša, Sandra Gorčan, Denis Jeneš,

Reprezentanca občine Beltinci na 35. krosu občinskih reprezentanc v Velenju, 14. 10. 2000

Primož Kohek, Roman Balažic, Urška Legen, Katja Baša, Mateja Kohek, Aleš Novak, Stanko Graj, Barbara Mlinarič, Vesna Zver, Janja Nežič in Matej Tivadar, vodil pa jo je Ludvik Janža.

Čeprav zelo zahtevna proga z mnogimi vzponi in spusti, ki našim tekačem ni najbolje ustrezala, saj na take proge niso navajeni in na njih nimajo priložnosti trenirati, so se vsi maksimalno potrudili za uspeh ekipe in ugled naše občine. Udeležba je bila zelo močna in številčna, saj je v posameznih kategorijah teklo čez 50 tekačev, v nekaterih kategorijah je bilo na štartnih listih ce-

lo čez 80 tekmovalcev. Kljub močni konkurenci pa so naši tekmovalci dosegli nekaj zelo dobrih uvrstitev. V kategoriji mlajših pionirjev A letnik 88 je Blaž Krauthaker med posamezniki zasedel 6. mesto, ekipno so fantje osvojili 4. mesto. V kategoriji mlajših pionirjev B letnik 87 je bil Roman Balažic 10., ekipa pa je osvojila 8. mesto. V skupno razvrstitev so se prištevali rezultati iz vseh kategorij in škoda, da v občinsko reprezentanco nismo mogli privabiti tekačev tudi za nastop v konkurenci mladink, mladincev, članic in članov, saj bi bila uvrstitev občinske reprezentance v tem primeru bistveno boljša. Kljub temu je med 31 občinskimi reprezentancami iz vse Slovenije, reprezentanca občine Beltinci osvojila skupno zelo solidno 17. mesto in bila npr. boljša od reprezentanc občin, kot so Medvode, Ptuj, Koper, Tolmin, Postojna in Celje. Skupno je na krosu nastopilo 925 tekačev in tekačev iz vse Slovenije.

Tudi naši tekači posegajo po najvišjih mestih.

TURNIR V MALEM NOGOMETU ZA POKAL OBČINE BELTINCI

V sklopu praznovanja občinskega praznika občine Beltinci je bil 19. 8. 2000 odigran že 4. tradicionalni turnir v malem nogometu za pokal občine Beltinci, ki ga je organizirala športna zveza Beltinci, sama izvedba pa je bila po vnaprej določenem vrstnem redu letos zapupana KS Ižakovci oz. NK Ižakovci.

Sodelovale so ekipe vseh krajevnih skupnosti iz občine Beltinci. Po razburljivih bojih v predtekmovanju in polfinalu, je v tekmi za tretje mesto ekipa Beltinec po streljanju sedemmetrovk premagala ekipo Bratonec, v finalu pa je bila ekipa Ižakovci z 2 proti 1 boljša od ekipe Melinec. Končni vrstni red:

1. mesto: KS Ižakovci
2. mesto: KS Melinci
3. mesto: KS Beltinci
4. mesto: KS Bratonci

Tri prvouvrščene ekipe so prejele pokale, zmagovalna ekipa je prejela še prehodni pokal občine Beltinci.

Vodstvo tekmovanja je izbralo tudi najboljšega vratarja in igralca turnirja. Za najboljšega vratarja je bil proglašen Tomaž Majcen iz ekipe Melinec, najboljši igralec turnirja pa je bil Jože Vori iz ekipe Ižakovci.

Dosedanji zmagovalci tradicionalnega turnirja za pokal občine Beltinci:

- 1997 – KS Bratonci
- 1998 – KS Beltinci
- 1999 – KS Dokležovje
- 2000 – KS Ižakovci

Naslednje leto bo domačin tradicionalnega turnirja, ki bo že peti po vrsti, krajevna skupnost Melinci, odigral pa se bo tako kot vsi dosedanja v okviru praznovanja praznika občine Beltinci.

OBČINA BELTINCI IN ŠPORTNA ZVEZA BELTINCI

Mladinska 2, 9231 Beltinci in Mladinska 2, 9231 Beltinci

objavljata

JAVNI RAZPIS**ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA IZBOR NAJBOLJŠIH ŠPORTNIKOV**

OBČINE BELTINCI ZA LETO 2000

1. Predloge za izbor najboljših športnikov lahko posredujejo športna društva in fizična osebe.
2. Izbrani in proglašeni bodo športniki v naslednjih kategorijah: najboljši športniki posamezniki, najboljši športni kolektivi in perspektivni športniki.
3. Predlogi morajo vsebovati: naziv predlagatelja, ime in priimek športnika oz. ime društva ali ekipe, kategorijo, za katero se predlaga, in čim širšo obrazložitev. Za posamezno kategorijo lahko predlagatelj predlaga več kandidatov.
4. Rok za posredovanje predlogov je 15. 1. 2000!
5. Po pooblastilu župana bo predloge obdelalo in opravilo izbor najboljših športnikov predsedstvo Športne zveze Beltinci. Proglasitev najboljših športnikov bo v mesecu januarju 2001.
6. Predloge je potrebno poslati na naslov: Športna zveza Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci. Beltinci, 21. 12. 2000

Predsednik Športne zveze Beltinci:
Jože HORVAT

Župan občine Beltinci:
Jožef KAVAŠ

OBČINA BELTINCI

Mladinska 2, 9231 Beltinci

OBJAVLJA NA PODLAGI 10. ČLENA ZAKONA O ŠPORTU (Uradni list RS, št. 22/98)
IN PRAVILNIKA ZA VREDNOTENJE PROGRAMOV ŠPORTA V OBČINI BELTINCI

JAVNI RAZPIS

**ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV ŠPORTA, KI JIH BO V LETU 2001
OBČINA BELTINCI SOFINANCIRALA IZ OBČINSKEGA PRORAČUNA**

1. Na razpisu lahko sodelujejo društva, njihova združenja in drugi subjekti ustanovljeni na podlagi Zakona o zavodih in Zakona o gospodarskih družbah, če imajo v svoji dejavnosti registrirano opravljanje športnih dejavnosti.
1. Iz proračunskih sredstev se bodo sofinancirali naslednji programi:
 - a) šport za otroke in mladino (Zlati sonček, Naučimo se plavati, športne značke),
 - b) šport v društvih
 - šport mladih – redna vadba,
 - šport mladih – šport za dosežek,
 - športnorekreativna dejavnost odraslih,
 - kakovostni šport,
 - vrhunski šport,
 - c) šport invalidov,
 - d) izpopolnjevanje strokovnih kadrov,
 - e) športne prireditve,
 - f) drugi športni programi, ki so v javnem interesu.
3. Predlagatelji programov morajo posredovati natančen opis programa s predvidenim številom udeležencev, krajem izvajanja in urnikom. Program mora biti finančno ovrednoten, navedeni morajo biti viri financiranja.
4. Prijavi na razpis mora biti priložen izpolnjen vprašalnik o izvedbi programov športa v letu 2000. Obrazce lahko predlagatelji programov dvignejo naknadno na sedežu občinske uprave.
5. Društva morajo prijavi priložiti natančne podatke o članstvu s potrdili o plačani članarini oz. potrdili o izdaji članskih izkaznic.
6. Rok za prijavo na razpis je 15. 1. 2000!
7. V roku prispele predloge bosta v skladu s Pravilnikom za vrednotenje programov športa v Občini Beltinci skupaj obdelala Športna zveza Beltinci in Referat za družbene dejavnosti in pripravila predlog delitve sredstev. Predlog potrdi občinski svet po predhodni obravnavi za šport pristojnega odbora občinskega sveta.
8. Z izbranimi izvajalci župan občine po sprejemu občinskega proračuna sklene pogodbo o realizaciji programov in načinu nadzora nad porabo sredstev.
9. Prijave na razpis je potrebno poslati na naslov: Občina Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci, s pripisom »Programi športa«.

Beltinci, 21. 12. 2000

Župan občine Beltinci:
Jožef KAVAŠ

KMN METEOR MELINCI – DOKONČANJE IZGRADNJE VEČNAMENSKEGA ASFALTNEGA IGRIŠČA

Igranje nogometa v Melincih ima dolgo tradicijo. Organizirano se je nogomet v Melincih začel igrati že davnega leta 1975, ko so prijatelji športa in nogometa ustanovili klub velikega nogometa Melinci. Obstajal je do leta 1985, ko se je zaradi neizpolnjevanja pogojev za igranje velikega nogometa razpadel ter prenehal tekmovati.

Leta 1990 je bilo ustanovljeno športno društvo: klub malega nogometa

omenjene športe pa bodo zarisana v spomladanskih dneh, ko bodo vremenski pogoji za to ugodnejši. Oprema, kot so rokometni goli, koši, mreže, stojala itd., je bila kupljena v celoti za vse omenjene športe. Igrišče je zavarovano in zaščiteno z ustrezno železno ograjo.

Z realizacijo omenjene investicije smo tako zadovoljili potrebe po rekreaciji članov športnega društva KMN METEOR MELINCI, osnovne šole in vrta

stva za nabavo športne opreme je prispevala KS Melinci. Zbrali smo tudi nekaj donatorskih sredstev.

Na asfaltnem igrišču je pripravljala dela izvedlo podjetje Avtoprevoz Sobotčanka d.o.o., Slavko Ozmec M. Sobota, asfalterna dela podjetje SGP Pomgrad d.d. M. Sobota, železno ograjo okrog igrišča pa je postavil Mont metal, Janez Dugar s.p. Melinci.

V Melincih se do sedaj investicije v športne objekte niso izvajale, pri izgradnji travnatiga igrišča za mali nogomet pa so bili člani športnega društva KMN METEOR MELINCI v večji meri udeleženi z lastnimi sredstvi.

Ob tej priložnosti gre za dosežen uspeh športnega društva KMN METEOR MELINCI zahvala predvsem sedanjemu svetu KS MELINCI, ki je v svojih načrtovanih izgradnje kulturno-sportnega centra v Melincih prisluhnil našim željam in nam omogočil izgradnjo večnamenskega asfaltnega igrišča. Prav tako se zahvaljujemo občini Beltinci, županu in občinskemu svetu, da so nas v naših prizadevanjih podprli, kot tudi donatorjem, ki so nam s svojimi prispevki prav tako pomagali. Zahvaljujemo se tudi vsem članom in simpatizerjem športnega društva KMN METEOR MELINCI v in izven Melincev, ki so kakor koli pomagali pri izvedbi te investicije.

Uradno in slavnostno otvoritev igrišča bomo opravili spomladi, predvidoma v mesecu maju 2001.

Veseli smo, da smo z navedeno investicijo obogatili ponudbo KS MELINCI s kvaliteto športno površino in s tem bistveno prispevali k razvoju KS MELINCI. Želimo si, da bi bil to prostor športnih, kulturnih in prijateljskih srečanj tistih, ki si prizadevajo za dobro vseh in vsakega posebej, predvsem mladih, ki še kako potrebujejo prostor, kjer se lahko sprostijo.

Še vedno velja načelo »Zdrav duh v zdravem telesu!«

Andrej DUGAR, ing.

Člani KMN METEOR Melinci 2000

METEOR MELINCI, ki se je takoj vključil v takratno občinsko ligo malega nogometa M. Sobota. Do sedaj je klub tekmoval v različnih občinskih in medobčinskih ligah ter eno sezono v Pomurski travnatni ligi. Vedno je dosegal zavidljive rezultate. V letošnjem jesenskem delu prvenstva v medobčinski travnatni ligi je M. Sobota zasedla prvo mesto. To je vsekakor plod uspešnega dela vodstva ekipe, vseh igralcev in tudi celotnega kluba. V klubu uspešno deluje in tekmuje tudi ekipa veteranov, občasno pa tudi pionirska ekipa, ki je sestavljena iz izvrstnih talentiranih mladih nogometašev, ki jih v Melincih ne manjka.

Največji dosežek je KMN METEOR MELINCI dosegel letos z izgradnjo večnamenskega asfaltnega igrišča. Tega smo si člani društva, kot tudi mnogi drugi krajanji Melincev že dolgo želeli, saj je v društvu vedno obstajala želja ukvarjati se tekmovalno in rekreacijsko tudi z drugimi športi.

V KS MELINCI živi preko 900 krajanov. V njej sta tudi osnovna šola in vrtec. Športno društvo KMN METEOR MELINCI in sama KS MELINCI nista imeli do sedaj nobenih rednih športnih objektov. Igrišče je namenjeno igranju malega nogometa, rokometa, košarke, tenisa, odbojke in badmintona. Zaenkrat je na asfaltni površini zarisano in usposobljeno igrišče za mali nogomet, rokomet in košarko. Igrišča za ostale

Melinci, krajanov KS MELINCI in tudi občanov občine Beltinci. Športno-rekreacijski center v Melincih, kjer se asfaltno igrišče nahaja, se po sklepu občinskega sveta o določitvi športnih objektov občinskega pomena tudi smatra kot center občinskega pomena.

Omenjeno investicijo je športno društvo KMN METEOR MELINCI realiziralo in financiralo predvsem s lastnimi sredstvi, ki smo jih pridobili z trdim delom ob organiziranju mnogih športnih srečanj, nočnih turnirjev, kartaških turnirjev itd., ki so naše standardne in tradicionalne prireditve. Določena nepovratna sredstva smo pridobili preko javnega razpisa od Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji, določena nepovratna sredstva od občine Beltinci, sred-

Večnamensko asfaltno igrišče

Dežela je kot *vdolbina*, v katero se stekajo vode, namakajo loge in polja, polno zasa-jene. Kar je v povezavi s prstjo in klitjem semen, je obenem s spočenjanjem življenj.

Je prizoriten prostor ruralnega sub-jekta, v njem so pravični, z velikimi misli-mi, ki prihajajo iz zemljinega in njihovega telesa;

tukaj je človek nenehni *graditelj*. S trstiko, glino, lesom, kamnom, si gradi domove, kar je *sprejemanje in obstajanje, preteklost, sedanjost in prihodnost* - kontinuiteta naro-dove kulture, njegova starost, znamenje modrosti in kreposti, prefiguracija trajanja, pridobivanja izkušenj in razmišljanj, na *po-deželju*, kjer so zorane ledine, visoke pše-nice, vinogradi, ki se šibijo pod težo črne-ga grozdja.

Dieter Wieland se v svojem razmi-šljanju med mestom in podeželjem sprašuje: »Naj se zaradi tega poživžgam nad mestom?

Ne, bilo bi zlagano. Mesto imam rad kot vselej. Z mestom sva se razšla sporazu-mno. Vendar se še nadalje potrebujeva. Jaz in mesto - drug drugemu dajeja in jemljeva. Dopolnjujeva se in oplajava.

Na vasi smo se dogovorili za kompo-stiranje, izmenjali smo rastline, zbiramo informacije in literaturo za mladinske sku-pine, najemamo referente, ki veliko vedo. Radi bi povrnili škodo, ki so jo krajani sami povzročili.«

Ambivalentnost mestnega in podežel-skega?

V Pismu piše: »Služite Bogu ali Demonu!« S podvajanjem vsebin prihaja do pod-vajanja resnic, kar je dvoličenje, zato se je odločiti med moškim in žensko, temnim in svetlim, subjektom ali objektom, notra-njim - zunanjim, med *mestom in vasjo*, pa vendar s pozitivno *bipolarnostjo človeške narave dvojčka* in v njej izražene uravote-žene dvojnosti. Ko je vas temeljna tvorba narodove biti, prostor agrarne dejavnosti, njene snovnosti, na katero se podeželjski subjekt tesno navezuje in razvija živo ob-liko *vaške skupnosti*, sodelovanja, druženja in vzajemne pomoči, mesto ostaja urbano naselje z vso svojo gospodarsko, upravno, politično, kulturno in drugo infrastrukturo. Ideja Ebenezerja Howarda o vrtnem me-stu, v katerem so združeni posvetni inter-esi s podeželjskimi elementi, pa zgolj sce-narij v svitu gorečih plamenic.

Združuje kar je iste krvi.

Take zveze si sledijo kot zaveze. Z na-ravo se sklepajo odnosi, ki slonijo na eks-tenzivnem biološkem kmetovanju - kakor so zemljo obdelovali predniki - tako se kulturna dediščina nadaljuje, zaveza ne uničuje - marveč se prevzema; v naspro-mnem primeru bi prihajalo do ne-normalnih stanj in bi se v grdobijah uničenega okolja zrcalile naše duše, v monokulturah in in-

tenzivnih obdelovanih zemlje pa monokul-tura našega egoizma ter v odmirajočih po-deželjih naša odmirajoča zveza z življenjem.

Porok za funkcioniranje vaškega so kmečki *fantje in dekleta*, kot Adami in Eve, na biološko reprodukcijski in višji ravni. Ženska nosi in daje življenje, moški oddaja življenjsko moč, vitalno in spiritu-alno se navezuje.

Kakor večgeneracijsko sožitje, kjer skupaj bivajo otroci, starši, dedki in babice.

Miza, zlasti okrogla simbolizira družin-sko skupnost, ki pri jedi in pogovoru gosti družinske člane, jih povezuje, kakor viteze svetega Graala in dvanajst apostolov na večerji. *Sklepa tudi nova poznanstva, ki mo-rebiti privedejo v zakonsko družinsko navezo; ohranitev kmetije, ki tako ostaja.*

Krog se sklene in ščiti njegove vsebi-ne, ki so v znamenju *krone* s tremi kraki: sredinski je najizrazitejši, pripada nosilcu dejavnosti, *gospodarju*,

prvega stranskega nosi *gospodinja*, zadnji stranski krak oblikujejo *otroci*.

Krona s svojo krožno obliko izraža transcendentni značaj, kjer enakovredno sodelujejo vsi udeleženi, nakazuje pa tudi meje med nastopajočimi, ki nakazujejo ob-last in položaj prve osebe v tradicionalni kmečki družini - kar je jamstvo za njeno funkcioniranje.

Ko pa gospodar in gospodinja premo-ženje predajata nasledniku, je s prehodom enega stanja v drugo, v podobi razširjenih in dvignjenih rok, iz-branosti - kot odgovoru na izbiro, ki po-meni napredovanje, povezano z novo možnostjo:

od starega človeka k mlademu, nadaljevanje že začetega,

z emblemom cveta - rastlinskega cikla, z veseljem,

neuničljivostjo naravne,

gnane med klitjem in precvetanjem,

menjavanjem časov,

obiljem in zmanjkanjem,

pomladjo in jesenjo,

rojstvom in smrtjo,

setvijo in žetvijo,

zelenim in posušenim,

kmetovanjem,

vaškim načinom življenja,

ohranitvijo krajinske arhitekture, ko se spoštljivo obnavljajo obstoječe stavbe, saj so stoletne, nekdane in nekočne stavbe in orodja s svetim značajem naznanjajo svo-jo dolgoživost ...

Kmečka tradicionalna družina vselej stremlje k delu, tudi dopolnilnemu v zim-skih mesecih, ki se kot skriti zaklad ponu-ja tam, ko so voljni še kaj več postoriti, ob že uveljavljenem pridelovanju poljščin. Jih ponuditi trgu.

In na ta način lepše zaživeti. Ustvariti zavirljiv gmotni temelj družinskim članom o katerih govori Knjiga psalmov.

Kmečka opravila na polju postanejo *prazniki*, s prastarimi pravili, ko so vsi praznje oblečeni, fantje v belih srajcah, de-kleta v belih rokavčkih, z izbranimi jedmi za zajtrk, južino, večerjo in z zaključno jedjo, v znak zahvale postorjenemu delu, trdnosti sklenjenih razmerij, povezanosti, simbolu združitve, potemtakem poroki, družini, mestu, narodu, državi, celotni skupnosti, prehodu na kolektivno, vendar ne pod težo prisile sklenjeno, pač pa spontano privoljeno.

Še z zvrhano malho mitičnosti in z oznako ljudskega verovanja:

Ko žanjice na polju nikdar ne pljuvajo v roke, sicer vile ne bi prihajale plet žita.

Če pa pesem kresnic ne bi bila do konca izpeta, bi lahko v vasi kdo umrl.

Na mizo se vselej kruh postavi. Če ne, neposlušno gospodinjino zadane kazen.

O božiču je obvezno poskusiti božični kruh, ki ima moč s katero polja rodiijo, prinaša srečo, ljudi varuje in živino pred boleznijo, otrokom pomaga pri rasti.

Če se na novega leta dne ne naješ - boš vse leto lačen.

Pustna miza - polna dobrot - sicer se primeri kaj nenadejanega.

Kruh, vino v noči po rojstvu otroka čaka v hiši na rojenice in sojenice, ki mo-rejo otroku izprositi srečno bodočnost.

Kruh, prvemu beraču podarjen, poma-ga, da otrok zraste v darežljivega in dobrega človeka.

11. november je jesenski praznik, Martinovo, pastirsko slavlje.

Dotlej spravijo vse pridelke in končajo s pašo.

Vaščani so rejci živali, odstirajo plasti podzvesti in duhovnih stanj, še sv. Duh je v podobi goloba.

Animal je v človeku nagona sila, prepo-znana in integrirana v življenje, za njen pol-ni razcvet. Sicer C. G. Jung ne bi pisal o obilici živalskih simbolov v religijah in umetnostih vseh časov in Hehaka Sappa o dvonožcih in štirinožcih, ki kot bratje živijo drug ob drugem. In vsi imajo vsega dovolj.

Govedo, prašiči, kunci, kokoši, koze, ovce, race, goske so na sleherni domačiji in domačini vselej porečejo, da te stvari pri hiši morajo biti. Sprejemanje živalske biti je pogoj za poenotenje posameznika in njegovo polno delovanje.

Človek potrebuje ob sebi živalsko bli-žino, čeprav je z razvojem dosegel njiho-vo pre-seganje.

»Pustil sem, da požar uniči pohištvo,« poreče kmet, »glavo pa tvegaj, da iz ognja rešim žival.«

Ko pa molim, molim tudi za njo.

BELI MOŽJE MI GOVORIJO

Na zunaj ostareel grad, ki kaže dolgoletno beltinsko zgodovino, nas je sredi avgusta sprejel v svoje sveže, bele, prenovljene sobane. Kolesja časa in volja po ohranitvi našega kulturnega spomenika so olepšale naše srečanje s sveže pobeljenimi grajskimi stenami. Zbrali smo se, da bi se srečali in spoznali Bele može, novo knjigo Tineta Mlinariča s podnaslovom Eseji o mlinih in mlinarjih. Že sama oblikovna podoba Belih mož skupaj s fotografijami gimnazijskega fotokrožka pod mentorstvom Izidorja Zadravca nam pravi, da si je treba vzeti čas. Čas, da doživimo knjigo.

Vonj po svežem tisku se še ni polegel, ko smo se posedli za mizo v vrtni lopi nedaleč od murskega toka. Na mizi smo imeli domači jabolčni mošt. Naš pogovor je bil kratek, a poln zanos. Moč starodavnosti in bogastvo med ljudmi že skoraj pozabljenega izročila je vihralo naše misli, ko smo se pogovarjali o njegovih Belih možeh. O novih poteh, ki jih lahko gradimo na temeljih izročila pa tudi o obujanju ljudskega trgovanja, ki krepi vzajemnost, to čudežno kategorijo medčloveških odnosov.

Tine Mlinarič

Stalno spreminjanje in nenehno vračanje, ponovljivost in preobrazba snovi iz surovega v čisto povezuje človeka z naravo. S svojim delom obdeluje in seje, da bo lahko žel. Narava mu vrača duhovno in snovno. Z delom gradi tudi samega sebe, ustvarja odnos in spoštovanje do okolja. Tako se snovno dotika duhovnega, združujejo se nasprotja in dajejo polnost življenja. To

povezanost, ta varen, vseobsegajoč krog, smo poskušali ustvariti na večeri predstavitve knjige. Čistost pisane besede, sporočilo davnine je odmevala po sobani. A misli niso ostale na nederjih panonske sanjivosti. Rodile so uporabne ideje za boljšo kakovost življenja. Narodi so obstali prav zaradi ohranjanja modrosti svojih prednikov, krepitevi vrednostnih sistemov in hkratnega odkrivanja novih znanj ob razvijanju trdnega značaja.

Vsa ohranjanja ljudskega izročila niso namenjena zgolj za turistične zanimivosti in gostilniško kupčijo. Svoj namen dosežejo ob prenašanju izročila in starodavnih kreposti na mlade generacije. Saj kakor piše knjiga: »Kamorkoli že naj sežejo krošnje velikanskega jagnjeta, jelše in hrasta, drevo ostaja trdno ukoreninjeno v zemljo, v tu-bit, kajti vzpenjanje navzgor je usodno določeno z razraščanjem navzdol.«

Življenje je potovanje. Potovanje, spoznavanje snovne minljivosti in duhovne brezčasnosti.

Bojan KAVAŠ

ZAHVALA

Mešani pevski zbor Melinci

Ob letošnjem občinskem prazniku 17. 8. 2000 je pevski zbor KUD Melinci prejel visoko občinsko priznanje za svoje uspešno delo na kulturnem področju – tako v domačem kakor tudi v širšem merilu našega področja. Kot umetniški vodja tega mešanega pevskega zbora, se čutim dolžnega, da se občini Beltinci, ki nam je izkazala to čast in nam dodelila to visoko priznanje, v imenu vseh odlikovancev, še po-

sebej pa v svojem imenu, iskreno zahvaljujem! Hvala vsem!

To priložnost izkoriščam še za eno zahvalo: v prejšnjem občinskem glasilu je izšla tudi krajša reportaža, oziroma intervju z menoj. Beseda je tekla o dveh stvareh: o 40 letnici moje organizatorske službe v beltinski župniji in pa o izdaji moje pesmarice »Ko rože še spijo« Gospe Mariji Maučec, ki je intervju vodila se tukaj zahvaljujem – ne

samo za korektno vodeni intervju, ki je bil, mimogrede omenjeno, objavljen tudi v tedniku »Družina«, ampak tudi za reklamo mojih pesmaric, ki jo je s tem naredila. Gospa Marija – hvala!

Ker sem še omenil izdajo moje pesmarice, naj o tej stvari vsem tistim, ki jim ta stvar ni znana, nekaj podrobno- sti povem:

»Pesmarica obsega dve knjigi – v prvi so pesmi, ki se rabijo pri bogoslužju – cerkvene pesmi v drugi pa so zajete pesmi, ki se pojejo izven cerkve – posvetne pesmi. Vse pesmi so opremljene z notami in prirejene za razne zборе – moški zbori, ženski zbori in pa mešani zbori. Večinoma so to avtorske skladbe, nekaj je pa priredb ljudskih pesmi.

Da je to precej obsežno delo lahko zagledalo beli dan, gre zahvala Občini Beltinci, ki je bila poleg nekaj drugih sponzorjev, glavni sponzor in pokrovitelj projekta. Da je do tega dela sploh prišlo, da je steklo in se tudi uspešno končalo, pa ima največ zaslug g. župan Jožef Kavaš in ga. Emilija Kavaš.

Tako njima, kakor tudi občini, ki jo zastopata, tukaj izrekam javno zahvalo!

Iskrena hvala!

Andrej MAROŠA

LIPOVSKI PESMARI

Na vasi je med ljudmi izredno priljubljeno oživljanje starih ljudskih običajev. Prav gotovo je hvale vredno, da je zavest za ohranjanje ljudskega izročila močno ukoreninjena v ljudeh današnjega, dokaj neprijaznega časa.

V krajevni skupnosti Lipovci poleg ljudskih pevk, ki so že bile predstavljene v prejšnjem glasilu, in dolgoletnega moškega zbora od začetka letošnjega leta (od meseca februarja), organizirano poje nova skupina ljudskih pevcev pod imenom »Lipovski pesmari«.

Prvič so javno nastopili in tako »prebili led« v vaškem domu Lipovci marca letos, ko so zapeli na materinskem dnevu in poželi zahvalni aplavz vseh prisotnih v polni dvorani.

Trenutno poje v skupini devet pevcev.

Umetniški vodja skupine je Jože Tivadar-Buco, Lipovci št. 5. Je dolgoletni glasbenik ter član znane in popularne skupine ŠARM. Profesionalno je učitelj glasbene vzgoje na osnovni šoli Bakovci.

Vsi so tako rekoč zaposleni, zato vadijo ob večerih, ponavadi ob sredah, po potrebi pa tudi ob vikendih. Za vaje se dogovarjajo in tako koordinirajo prosti čas, kajti trije med njimi delajo v izmenah. Za vse to skrbi Peter Jeneš kot organizacijski vodja.

V prvem letu delovanja so nastopali še večkrat: na folklornem festivalu v Beltincih ob predstavitvi naše krajevske skupnosti, ob predstavitvi kasete lipovskih ljudskih pevk v beltinskem gradu, ob porokah, ko so zapeli mladožencu in nevesti v slovo, itd.

Želja mlade skupine je, da svoj program ljudskih in umetnih zborovskih pesmi predstavi širšemu občinstvu.

Sedijo od leve proti desni: Stanko Zver, Robert Jona, Bojan Erjavec in Jože Tivadar-Buco. Stojijo od leve proti desni: Andrej Jona, Peter Mesarič, Peter Jeneš, Štefan Koren in Vid Filip.

Takšnih priložnosti bo seveda več, med drugim tudi na naslednji občinski reviji ljudskih pevk, pevcev in godcev občine Beltinci, ki bo 6. 1. 2001 in na vsakoletnem srečanju skupin zborovskega petja prav tako v občini Beltinci. Želijo tudi organizirati samostojni koncert in še kaj.

Pridružujemo se željam skupine Lipovski pesmari, da na svoji pevski poti požanjejo čim več uspehov.

Janko BEZJAK, predsednik KS Lipovci

SLIKARSKA KOLONIJA LIPOVCI 2001

V vasi Lipovci bo potekala še 9. slikarska kolonija. Začela se bo na koncu meseca junija in trajala do prvih dni julija leta 2001. Kolonija je pred tremi leti dobila mednarodne razsežnosti, kajti v zadnjih letih se poleg slovenskih znanih slikark in slikarjev v Lipovcih zberejo tudi umetniki iz drugih držav (Avstrija, Madžarska, Srbija, Makedonija). Pri nas v koloniji se je v teh navedenih letih zbralo okrog 50 znanih in priznanih umetnikov. Nekateri priznani tudi v evropskem in svetovnem merilu. Kolonija je zgrajena na temeljih prijatelj-

skega druženja in izmenjavi pogovorov in mnenj o slikarski problematiki, ki je prisotna v življenju slehernega umetnika. Namen tega projekta je tudi popestriti kulturno dogajanje v tem delu države. Ker ima kolonija tako lokalne kot državne razsežnosti, se trudimo obdržati stike ter razna srečanja s samimi udeleženci kolonije. Tudi oni se radi vračajo v Lipovce. Posebno hvalijo kulinariko gostilne Tonček iz Beltincev, vino iz našega področja, zajtrke v bližnji gostilni in seveda prijazne domačine, ki so jim vseh sedem dni nudili prenočišče. Ustvarjena dela se vsako leto razstavijo v primernih prostorih (Galerija Murska Sobota, Zavarovalnica Murska Sobota, obnovljeni grad v Beltincih).

Leta 1994 je bilo ustanovljeno društvo Aquila in pod okriljem le-tega deluje tudi naša kolonija. Ustanovitelj kolonije ter vodja in predsednik društva sem jaz, Izidor Horvat – Izak. Z namenom, da navedeni projekt poteka brezhibno sem registriral 10 novih članov društva (večinoma mladina iz Lipovca). Z namenom, da bo kolonija LIPOVCI 2001 potekala še bolj kompaktno, je v gradnji dodaten prostor (poletni atelje), ki bo omogočal dodatno pristnost med samimi udeleženci kolonije. Da se kolonija brezhibno izvede, realizira nam tenkočutno prisluhnejo naši sponzorji, ki so navedeni v zadnjem katalogu Slikarske-likovne kolonije LIPOVCI 2000, ki je izšel na občini Beltinci, pod vodstvom gospoda Štefana Činča, Matije Gaborja in društva Aquila.

Slikarka Simona v akciji

Izidor HORVAT – Izak

KRAMLJANJE O KULTURI IN KULTURNOSTI

Ob lanskem občinskem prazniku beltske občine, je med vsemi drugimi prireditvami bila tudi predstavitev vseh literarnih ustvarjalcev, ki živijo na področju občine Beltinci ali so pa bili tukaj nekoč rojeni. Bil sem presenečen, da ne rečem ponosen, kakšno število smo jih imeli, oziroma jih še imamo! Pisateljev, pesnikov, novinarjev, glasbenikov in raznih drugih umetnikov in kulturnih ustvarjalcev. Nekateri so cenjeni celo izven meja naše domovine. Pa mi rojaki? Ali jih dovolj cenimo, spoštujemo? Ne vem, ne vem. Bojim se, da smo daleč od tega, zato si bom drznil nekaj svojih razmišljanj, pa tudi doživetij, vreči na papir. Komur se zdi vredno, naj jih prebere.

Tiskana beseda ima svojo družbeno vlogo. Prebiramo jo preprosti in učeni. Iščemo v njej lepote in resnice, ona človeka vrača v preteklost in usmerja v prihodnost. To velja tako za vezano, kot nevezano besedo s tem, da vezana beseda – se pravi – pesem, lahko pride še bolj do izraznosti zlasti, še če je uglasbena in se zapoje.

Pisec ali skladatelj, ki zajema iz studenca ljudske duhovnosti in ljudskega izročila, pa to prejeta v umetniški obliki ljudstvu vrača, ne more brezbržno mimo vprašanja: Kaj neki ljudje – sodijo o moji besedi, moji pesmi, moji skladbi... Ali jo razumejo ali jo prav razumejo?

Tukaj gre za ali – ali. Ali v ljudski duši razgiblje misli in čustva, ali pa se jih ne dotakneš. Le če jih vzvaloviš, kot z oranjem njivo, lahko vanje vržeš seme večnostih vrednot, nagibov k lepoti, dobroti, strpnosti, ljubezni in razumevanju.

Umetno vezano besedo ljudstvo težje dojame, če pa jo že sprejme, se to večinoma zgodi s petjem – in to je lahko za ustvarjalce največji uspeh – pesem živi dolgo, dolgo med ljudstvom!

Nekaj tednov po izidu mojih dveh pesmaric: »Ko rože še spiyo«, mi je neko dekle ob srečanju reklo: Videla sem tvojo pesmarico. Lepa je – nekaj sem tudi prebrala... In? Pričakoval sem, da se bo vsaj približno izrazila ali so ji moje pesmi všeč, ali so dobre, dovolj izvirne, v njih je namreč veliko motivov iz domačega kraja. Nič, čisto nič. Nehote sem se vprašal: Mar ji niti ena moja stvaritev ni segla do srca? Izgleda, da ji je všeč bil le ovitek.

Nedavno pa sem srečal gospo srednjih let, ki je prišla na dopust iz daljnje Avstralije. Veste, gospod, mi pravi, jaz

vas pa poznam! Kako neki, sem se začudil, ko se nisva nikoli videla? Po vaših pesmaricah, mi reče in v očeh se ji zablesti solza. O, ko bi vi vedeli, kakšno domotožje in hrepenenje po izgubljeni mladosti v slovenskem raju se poraja v duši, ko prebiramo pa tudi prepevamo vaše pesmi!

Prešnila me je prijetna zavest: Ni sem delal zaman. Nekomu sem pa s svojo pesmijo le segel do srca!

Pesnik, pisatelj, skladatelj, skratka, vsak ustvarjalec je človek, enak drugim ljudem, le morda s povečano sposobnostjo opazovanja in, ki to zna potem v takšni ali drugačni obliki posredovati drugim. Ustvarjajoči daje po svojih sposobnostih najboljše iz tistega okolja iz katerega je izšel. Je človek, ki hoče ljudsko duševno in kulturno bogastvo rešiti uničenja in pozabe. Ugodni odmevi okolice so pa tisti dejavnik, ki daje izzive in spodbude za nadaljnjo delo.

Ob izidu moje pesmarice sem v spremni besedi zapisal, da sem ljudske pesmi zapisovali in potem pri harmonizaciji le-teh poskušal ohraniti osnovni, prvinski ljudski zven. Mislim, da mi je pri večini skladb to uspelo. Prav tako sem svoje lastne skladbe zavestno naslanjal na ljudsko motoriko in glede na to, da zbori, ki jih vodim, pa tudi nekateri drugi, kar radi segajo po njih in jih prepevajo kar uspešno.

Sicer pa bo čas, ki je najboljši sodnik pokazal: kar je v mojih ustvaritvah dobrega, klenega ostane, ostalo pa bo odpihnil čas.

Ko se človeku naberejo leta in počasi zori, mu vedno bolj uhaja misel nazaj na minula leta – na lepa pa tudi manj lepa doživetja. Reči pa moram za svoje življenje, da je bilo vseskozi prežeto z glasbo, s pesmijo. Tu sem po delu in ob vseh drugih tegobah življenja našel potešitev hrepenenj in želja, skratka – zadovoljstvo.

Mnogo pevskih zborov je šlo skozi moje roke. Dal sem jim, kar sem bil sposoben dobrega dati – enim več, drugim manj. Da je pri tem v čašo mojega življenja večkrat kanila tudi kakšna grenka kaplja, ne bom govoril. Zbolelo je – pa je mogoče prav zato potem spet nastala kaka občutena skladba. V življenju vse prav pride, pravi pregovor, le prav sprejeti je treba.

Vesel sem, da zadnja leta lepa slovenska pesem spet dobiva veljavo. Usnavljajo se pevski zbori, vrstijo se na-

stopi in revije. Res je, da je članstvo v teh zborih bolj zastopano po starejših, vendar prihajajo že mladi zborovodje in nastajajo že zbori z udeležbo mladih v njih. »Torej ne, vremena jasnijo«, bi rekel Prešeren.

Tukaj velja poudariti poudariti, da ima beltska občina posluh ne samo za šport, ampak daje velik poudarek tudi vsem drugim kulturnim dejavnostim, zlasti še petju.

Ni namreč vse v bogastvu, ni vse denar in veljava, ni vse šport in rekreacijske dejavnosti. Vse to je potrebno, vendar pri tem ne smemo pozabiti tudi na kulturo duha. Ogromno je kulturnih dejavnosti: petje v raznih zborih, dramsko udejstvovanje, turistično in folklorno udejstvovanje in še in še. Vse te dejavnosti so včasih povezovala krajanje, vaščane v prijateljsko, homogeno skupnost.

Rekel bo kdo: saj vse to imamo! Res je, imamo mnoga društva: kulturna, turistična, gasilska, športna, upokojenska, društvo podeželskih žena in tako dalje. Rekli bi: polno dejavnosti, v resnici pa je največkrat vse skupaj ena sama revščina. Namesto, da bi v vasi združili, svoje moči in naredili nekaj lepega in kvalitetnega, vleče vsako društvo na svojo stran. Namesto sožitja in medsebojnega sodelovanja v vasi nastajajo tabori, da ne rečem »klani«, ki se med seboj z vso največjo ljubeznijo sovražijo.

V naši občini je 8 vasi. Skoraj vsi se poznamo med seboj, a zdi se mi, da se vsaka vas vedno bolj zapira vase. To ni dobro. Vedno bolj sem prepričan, da se mora ustanoviti en skupen občinski odbor, ki bo vse te mnoge prireditve in slovesnosti usklajeval, jih po sorodnih dejavnostih združeval pa tudi umetniško usmerjal. Tako bo raznih prireditev v občini sicer manj, bodo pa ta pridobila na svoji pestrosti, kvaliteti, pa tudi na obiskovalcih.

Ker čutim, da me je moje kramljanje zaneslo in bo moj članek predolg, moram končati.

Pa – ni še vseh dni konec in bomo spet lahko kakšno rekli še v prihodnji številki, če mi seveda gospa urednica dovoli.

Ker so pred nami prazniki, želim vsem tistim, ki naš občinski čolnič krmarijo, pa tudi vsem vam, in seveda tudi sebi, ki se v tem občinskem čolnu vozimo, obilo veselja, zadovoljstva, božjega blagoslova – v novo leto pa – srečno vožnjo!

Andrej MAROŠA

SINJE MODRO MORJE – OTROCI V ANKARANU

Težko pričakovano jutro, še večja neučakanost v avtobusu, ali bo že konec vožnje, začetek kopanja.

Ves avtobus razigranih otrok za doatek pa še nekaj igrivih animatorjev in naše skupno veselje se je začelo: s prvim odhodom pojoče sedemdeset ust široke množice naravnost proti morju.

Vreme na morju ni vedno sončno in toplo, zato smo pripravili tudi izlete in družabne igre za deževne dni.

Po skupinah, ki sta jih vodila po dva in dva animatorja, smo se razdelili na neplavalce, polplavalce in plavalce. Z malo dobre volje v za marsikaterega izmed nas prevelikem morju, ki zgleda včasih strašno, kar pa ni, smo se vsi naučili prvih zamahov, ki so nam poplašali trdo delo in vztrajnost. Tudi trepetanje in modrovijolična barva ustnic nas nista odvrnili od preveč slane

vode. Malo dobrega soka in spet nazaj v slano morje.

Pesek, igre z žogo, šah in badminton, petje ob spremljavi strun so bili naš razpoznavni znak na plaži.

Govori se, da imajo radi sladoleđ; pa še res je, saj smo ga vsak večer z velikimi žlicami ... se ve kaj!

Vsakodnevno klicanje domov - smeh se vrne in postane večji.

Poleg večerje smo se ob večerih udeleževali na športnem kakor tudi na kulturnem področju. Karaoke, nagradni kviz in modna revija so nas popeljali na prve strani vseh morskih časopisov.

Žal pa se je naše skupno veselje in druženje spet prehitro končalo, nazaj v domači kraj se vračamo v upanju, da se bo razigranost in zabava nadaljevala brezmejno - tako kot mora biti.

Simona JEREBIC

LJUDJE ODPRTIH ROK

Ob zaključku letošnje akcije »Ljudje odprtih rok«, ki jo je že sedmič zapored priredila revija Naša žena s podporo Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve Republike Slovenije in pod pokroviteljstvom soproge predsednika Republike Slovenije, gospe Štefke Kučan, so bila podeljena priznanja 31 posameznikom in posameznicam za njihova dobra, plemenita in človekoljubna dejanja.

Vse več je ljudi po svetu in tudi pri nas je tako, da ljudje v sebi odkrivajo željo, da bi pomagali drugim. Prav zato se mnogi lotijo številnih človekoljubnih akcij in prireditvev z željo, da povežejo ljudi različnih starostnih obdobj. Med delom pa kaj kmalu ugotovijo, da pomagati ne pomeni le dajati, pač pa človek na ta način tudi veliko dobi. France Kosmač je zapisal: »Bogat ni tisti, kdor veliko ima, ampak tisti, ki malo potrebuje.« Saj, kdor nič ne da, tudi sprejemati nima kaj!

Kako malo je včasih potrebno, da osrečimo koga in smo te sreče deležni tudi sami. Sreča je sestavljena iz majhnih in drobnih stvari, ki nam bogatijo naše življenje.

Marija ZVER

Marija Zver iz Dokležovja s Štefko Kučan in Viko Potočnik ob podelitvi priznanja v Narodni galeriji v Ljubljani. Akcijo »Ljudje odprtih rok« je organiziralo uredništvo revije Naša žena. Pokroviteljica prireditve je bila ga. Štefka Kučan.

Prvi poskusi pesniškega ustvarjanja naših deklet, ki ob šolskem delu in ustvarjanju v DPM vsaka po svoje razmišljajo o svetu in sebi.

Mentorica – Marija ZVER

SRCE GOVORI

Lep si!
V tvojem srcu
sovraštva ni.
A moje srce,
le tebe si želi.

Kaj bi dala,
da bi vsaj za trenutek
pri tebi lahko ostala!

A ne vem,
če za ta trenutek
pri tebi ostati smem.

Zato daj!
Pridi k meni zdaj,
da v mojem srcu
spet bo maj!

NEUSLIŠANA LJUBEZEN

V drugo se zagledal si,
zato mene srce boli,
ker ves čas le z njo si ti!

Kaj vse bi ti dala,
da košček ljubezni bi dobila
in v svoje srce te osvojila!

Ne slišiš me!!
A jaz vem, da ljubiš me še.

Tamara JERIČ

JESEN SLIKARKA

Tiho, neopazno je prišla jesen,
v pisane barve je drevje odela,
na glavo si bogat klobuk s sadjem
nadela.

S čopičem čudodelnim je barve razlila:
rumeno, škrlatno rdečo, rjavo,
vmes poškropila še z zlato.
Zdaj čaka na veter in mraz,
da spereta barve in liste z dreves.

PRAZNIČNI ČAS

Dnevi vse krajši so,
prazniki s tihimi koraki prihajajo.
Bliža se prijetni čas,
ko prišel bo novoletni čas.
Takrat bomo svečke prižgali
in lepe želje v domove privabili.
Naj zavladata sreča in mir med ljudmi,
naj vsak otrok mirno in veselo živi,
naj s starši ljubezen in srečo deli.

Urška BALAIČ

OTROŠKE MLADINSKE DELAVNICE OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Z odra se daleč vidi

Po literarnih kriterijih sodi dramska umetnost v najbolj zahtevno literarno kategorijo. Soočiti se z dramskim delom pomeni velik izziv tako za ustvarjalca – dramatika, kakor tudi za interpreterja, torej igralca. Dramatik mora zgodbo doživljati, se v mislih pogovarjati in oživljati v vse junake. Postati mora mnogočlovek, večkratna oseba, ki čuti za vsak lik posebej in unikatno.

Pri tem ima v mislih tudi igralca, ki naj bi osebo na papirju realiziral.

Na poletnih otroških delavnicah v Beltincih je v gledališki delavnici sodelovalo skoraj dvajset navdušencev, ki so prvi dan izvedeli nekaj o razvoju dramatike in gledališča od starogrških časov skozi renesanso do moderne dramske umetnosti 20. stoletja: kako se gradi dramska napetost, kakšen je pomen razdelitve besedila v dejanja in prizore, kaj je monodrama, razlike med komedijo, tragedijo in dramo, kaj je improvizacija, eksperimentacija ... Spoznali so nekaj osnovnih tehnik dihanja, govora in premagovanja treme. Seznanili so se tudi s funkcijami režiserja, dramaturga, šepetalca, kostumografa, scenografa in koreografa, ki so poleg igralcev potrebni za postavitve nekega dramskega dela.

Preostale dneve so se učili krajšo igrico, ki je nastala po posvetovanju, kakšna igra bi jim najbolj ustrezala. Za okvirno zgodbo sem vzela Shake-

spearovo tragedijo Romeo in Julija, ki sem jo nato prilagodila prekmurskemu kulturnemu okolju in želji otrok po veseligrji. Pripraviti je bilo potrebno približno dvajset vlog in tako je nastala igrica Janček in Micka. Moštvo gledališke delavnice jo je z veseljem sprejelo in priprave za postavitve na odru so začeli nadvse resno in zavzeto. Igrico jim je uspelo pripraviti v treh dneh, tako da so jo lahko zaigrali še na občinskem prazniku.

Delavnice za angleški in nemški jezik

Delavnice so potekale od 24. do 28. julija. Pri angleščini sta bili oblikovani dve skupini (začetniška in nadaljevalna), pri nemščini pa začetniška (glede na prijavljene kandidate).

V skupini začetnikov smo se seznanili s tujim jezikom. Spoznali smo osnovne oblike sporazumevanja. Mladi so predstavljali sebe, svojo družino, spoznali smo živali na dvorišču in se pogovarjali o drugih stvareh. Pri tem niso manjkale igrice in različne pesmice.

V nadaljevalni skupini smo obnovili določene teme in slovnične strukture ter pridobili nov besedni zaklad, ki ga lahko uporabimo v različnih situacijah.

Tanja GENDA
Milena ZAVEC

Glasbena delavnica

Tema letošnje glasbene delavnice je bilo komponiranje. Vsak udeleženec je sestavil svojo lastno skladbico. Vsebine za skladbice smo vzeli iz vsakdanjega življenja na kmečkem dvorišču. Otroci so skušali sestaviti vsak po eno kratko skladbico (najmanj osem taktov). Po večkratnem izvajanju je vsak avtor izbral naslov, ki se je skladbici po karakterju najbolj prilegel. Včasih smo skupaj vstavili še kakšno posnemanje živali z instrumentom. Tako so nastale zanimive otroške pesmice, ki so plod otroške domišljije. Vse skladbice smo predstavili na predstavitvi delavnic za

Celotni ekipi gledališke delavnice se zahvaljujem in jim čestitam za dober nastop. Zahvaljujem se tudi likovni delavnici, katere udeleženci so pripravili čudovito sceno ter delavnici malih glasbil, ki nas je pri sami igrici glasbeno podprla.

Mateja URBANIJA

starše. Poleg tega smo se naučili skladbo »Vsi so venci vejli«, ki smo jo na skupni proslavi izvajali skupaj z vsemi nastopajočimi.

Matej ZAVEC

Govorica barv - likovne delavnice

Tudi letos se je v beltinskem parku zbralo veliko število mladih umetnikov, ki si želijo nenehnega ustvarjanja, oblikovanja, igranja in druženja z mladimi ustvarjalci.

Delavnice so se pričele v ponedeljek, 14. 8. 2000, in so trajale do petka, 18. 8. 2000. Prvi dan smo posvetili nekaj časa, da smo se spoznali, si izmenjali nekaj spodbudnih besed za delo v tako številni zasedbi, nato pa smo kar hitro pričeli z ustvarjanjem. Uporabili smo tudi slikanje z različnimi tehnikami (tempera, vodne barvice, flomastri, barvice) na risalne liste. Za motiv si je večina otrok izbrala beltinski grad, saj je bil ta v neposredni bližini, da so ga lahko slikali in pri tem razvijali sposobnost opazovanja.

Izredna zanimivost je spoznavanje vsakega posameznika, saj pri vsakem otroku oziroma ustvarjalcu začutiš in vidiš svojevrsten pristop do likovnega izražanja. Razvojni tempo otrokovega likovnega izražanja je zelo različen, saj je razvojna pot kontinuirana.

V skupino so se vključili otroci z različno starostjo. Pri analizi risb so strokovnjaki ugotovili, da otroci od 2 do 4 let rišejo abstraktno, barve in oblike pa uporabljajo okorno. Tudi

faza čečkanja ima svoj pomen, saj nam razkriva otrokov intimni svet in njihove nezavedne impulze. Tako lahko tudi pri sami analizi risbe ugotovimo in zasledimo umetniško nadarjenega otroka z bogato domi-

šljijo in z močnimi ustvarjalnimi tendencami.

V popoldanskih delavnicah smo z otroki nadaljevali s spoznavanjem tehnike slikanja na steklo. Poslikali smo steklene ploščice in kozarce. Motive so si otroci izbrali prostovoljno, pa tudi barve so izbirali samostojno.

Izredno zadovoljstvo so pokazali mladi ustvarjalci, ko smo za izdelovanje nakita uporabili fimo maso. Iz te mase so otroci izdelovali predvsem zapestnice, obeske za verižice, prstane in figurice. Izdelki so bili barviti,

čudovito oblikovani in primerni za pozorna darilca.

Brez gline tudi likovne delavnice ni, saj otroci izredno radi oblikujejo in izdelujejo izdelke iz gline. V uvodu smo najprej spoznali uporabnost in namembnost gline, na kar smo pričeli z izdelovanjem skodelic, potem pa smo se lotili izdelovanja kipcev in raznoraznih predmetov. Na koncu smo izdelali skupinski izdelek - grad.

Ker je lepo, da se naša ustvarjalnost nekje razstavi in ovrednoti, smo s skupnimi močmi uredili razstavo naših izvirnih izdelkov.

Vedno znova otroci pokažejo veselje in zagnanost za likovno ustvarjanje, saj si pri tem razvijajo samokritičnost, iskrenost in doslednost.

Skušajmo se vedno v večji meri posvečati barvam, jim prisluhnimo in ugotovili bomo, da izredno blagodejno vplivajo na naše življenje, saj se ob barvah lahko emocionalno odzivamo, lahko pa se z barvami tudi zdravimo.

Lidija SKOTNIK

Literarno zgodovinska delavnica

Letos smo od bližje spoznali kulturno-zgodovinske znamenitosti v Beltincih. Seznanili smo se z zgodovino beltinske graščine in plemičev, ki so gospodovali na območju beltinske občine. Ogledali smo si cerkev sv. Ladislava, mali grad, staro šolo in druge znamenitosti. Zadnji dan smo pripravili razstavo o Beltincih.

Kot rezultat lanskega in letošnjega dela naše delavnice, smo naredili kulturno-zgodovinsko pot občine Beltinci.

OKTOBER – MESEC POŽARNE VARNOSTI

Iztekel se je še en mesec požarne varnosti, kakor imenujemo mesec oktober marsikje po svetu. Za slovensko gasilstvo je ta mesec že tradicionalno vsako leto med najbolj delovnimi v letu.

Gasilska zveza Slovenije vsako leto pripravi program aktivnosti v mesecu varstva pred požari, katere posreduje na gasilske zveze in PGD.

Veliko je tradicionalnih akcij. Med takšne lahko štejemo vsakoletno izdajo publikacij kot so plakati, obešanke ali zloženke in podobno, veliko večjo pozornosti posvetimo tudi stikom z mediji, kjer se lahko pohvalimo z dobrim sodelovanjem s kabelsko televizijo K-3 Beltinci.

Mesec oktober je bil za gasilsko zvezo Beltinci izredno aktiven na področju zaščite in reševanja ter gašenja požarov. Velik poudarek smo gasilci posvetili izobraževanju, tako smo obiskali vrtce in šole in pripravili dan odprtih vrat gasilskih domov v naši občini.

V mesecu oktobru smo izvedli občinsko vajo v Gančanih na skladišču semenskega materiala, katerega lastnik je gospod Jože Jerič iz Gančan. Pri tej vaji so naša društva pristopila k reševanju in gašenju, kjer je prišlo do plinske eksplozije, prometne nesreče in nesreče s traktorskim priklopnikom. Pri občinski vaji je sodelovala tudi ekipa PMP-CZ Beltinci in regijski center v Murski Soboti. Vaja, ki smo jo izvedli, nam je pokazala, kako hitri smo gasilci, saj je bila prva enota v 3 minutah na kraju nesreče. Vendar pa včasih gasilci pozabimo sami na sebe in se v tej sili izpostavljammo nevarnostim, ki se lahko pripetijo.

Menim, da so zelo pomembni trenutki za nas gasilce, kako pristopamo k reševanju in kako smo zaščiteni. Gasilci polagamo veliko pozornost tudi požarni preventivi, vendar pa se mi zastavlja vprašanje, ali je res samo gasilska organizacija tista, ki mora v svoje roke prevzeti glavno pobudo za preventivno vzgojo državljanov? Ali moramo res s skromno odmerjenimi sredstvi vsako leto preračunavati, kaj zmoremo organizirati in česa ne?

Kaj pa na tem področju storijo državne institucije, ki pobirajo denar od društev pri nabavi opreme?

Upam, da bo naslednje leto mesec oktober po vsebini kaj drugačen.

Jože FERČAK, l.r.,
poveljnik GZ Beltinci

NAJ DOMAČIJA IN NAJ KMETIJA V OBČINI BELTINCI

Polja, travniki, sadovnjaki, vinogradi, hiše in kmetije dajejo naši pokrajini prepoznavnost in značilni krajinski videz. Tam, kjer zemlja bogato rodi, kjer daje ugodne možnosti za življenje, delo, zaposlitev in sprostitev je kulturna krajina, ki se izoblikuje skozi ljudi in skozi naravne danosti. Kmetije in domačije so podoba naše domače grude

saditev sadovnjaka, urejenost gnojlišča, zelenjavni vrt),

- izgled hiše in gospodarskega poslopja (ohranjenost arhitekture, urejena fasada in rože na balkonih in oknih, usklajenost ostalih elementov (silos, strojna lopa) v celotni podobi kmetije).

Letos je bila za naj domačijo izbrana domačija družine HORVAT iz Sončne

Nagrajeni družini Horvat iz Dokležovaja in Zorko iz Ižakovca.

in marsikatero si zaslužijo priznanje. Priznanje za skrb, za urejenost in čistost okolja v katerem živimo, delamo in se sproščamo, priznanje za doprinos h kakovosti življenja.

Naj domačija in naj kmetija bi naj bili v luči sodobnosti s pridihom preteklosti evropski, ekološki, lepi, urejeni, skladni z okoljem, ljudem, ki živijo tam in celotni vasi pa v ponos.

Zato se je tudi letos, kot že nekaj let doslej, v začetku leta zbrala občinska ocenjevalna komisija, ki si je na podlagi predlogov iz skoraj vsake vasi ogledala predlagane domačije in kmetije in izmed njih izbrala naj domačijo in naj kmetijo občine Beltinci.

Komisija je ob ogledu in pri končni odločitvi za naj domačijo upoštevala kriterije, ki so:

- urejenost dvorišča in okolice hiše (pospravljenost, zasaditev s cvetjem in okrasnim drevjem, zelenjavni vrt, urejenost pomožnih objektov),
- izgled hiše (ohranjenost in skladnost arhitekture, urejena fasada, cvetje na balkonih in oknih);

ter kriterije za naj kmetijo:

- urejenost kmečkega dvorišča in okolice hiše (ohranjenost elementov kmečkega dvorišča, pospravljenost, urejenost gospodarskega poslopja, za-

ulice v Dokležovju, za naj kmetijo pa kmetijo družine Zorko iz Ižakovca.

Podelitev priznanj in simboličnih daril je bila v petek, 20.10. tega leta v vaškem domu v Dokležovju. Po prireditvi je zadišalo po domačem kruhu iz krušne peči, zaseki, ocirkovih pogačah, »rdečki« z domačih brajd, vse to je pridelala in prinesla s seboj družina Zorko iz Ižakovca, družina Horvat pa je presenetila s pecivom. Ob tem se je porodila misel, da se ljudje na naših kmetijah ukvarjajo z mnogimi dopolnilnimi dejavnostmi pridelave in predelave pridelkov, razvijanjem raznih domačih obrti, in zamisel, da bi bili potrebno kmetije spodbuditi za sodelovanje s turizmom. Povezava kmetijstva in turizma bi skozi subvencije, kreditiranje in izobraževanje izoblikovala in uveljavila domačo blagovno znamko, prodajo proizvodov na kmetijah in uvajanje storitev kmečkega turizma.

Ocenjevanje za naj domačijo in naj kmetijo je za letos končano, drugo leto bodo dobile priznanja spet druge kmetije in domačije, vendar naj nas pri urejanju okolice ne vodi želja po nagradi, ampak lastno zadovoljstvo – priznanje je le nadgraditev le-tega. Vodi naj nas misel, da se moramo vedno zgledovati po naravi, se podrežati zakonom narave in narediti prehod iz naravnega čim manj opazen in prilagojen naravnemu okolju. Tisti košček vrta oz. zelenega dela okrog hiše spremenimo iz okrasnega v bivalni vrt in tako ta vrt ni namenjen samo gozdanju, ampak temu, da v miru posedimo, počivamo, poslušamo žgolenje ptic, preberemo časopis, poklepeta, skratka da zaživimo v njem.

Ob slovesnosti, ki je bila v Dokležovju, je nastopil tudi moški pevski zbor iz Dokležovja.

Lidija ERJAVEC

V hladnem, prijetnem jutru 12. avgusta se nas je približno dvajset zbralo pri vaškem domu v Bratoncih.

Gremo na pohod po vaseh občine Beltinci. Četrti pohod je letos ... Škoda, da nas ni več, iz nekaterih vasi ni nikogar. Pogrešamo tudi planince, ki so se ob 50-letnici planinskega društva Matiča odpravili na Triglav.

Vseeno smo vsi dobro razpoloženi, čeprav vemo, da nas čaka vroč avgustovski dan. Pa gremo, mimo nove bratonske kapele, skozi Bratonce proti nezavarovanemu železniškemu prehodu, po asfaltni cesti proti Dokležovju. Pri bratonskem pilu pridemo na cesto Bratonci - Križevci. Tu bi morali zaviti po poljski poti na široko lipovsko pot, ki bi nas bolj po mehkem pripeljala do Dokležovja. Zdaj pa gremo po prometni cesti mimo jupove dnike do sredine Dokležovja, kjer nas pri avtobusni postaji čakajo z zajtrkom turistični delavci Zvončka. Malo poklepujemo in potem naprej mimo cerkve čez glavno cesto proti nezavarovanemu železniškemu prehodu pri smrdečem Nemščaku. Do Ižakovec po trdi cesti, potem pa mimo igrišča proti Otoku ljubezni. Kar lepa je ta pot, bolj mehka in senčna kot skozi Ižakovce. Tu na Otoku nas pričakajo bújraši s prigrizkom in pijačo. Potem si ogledamo še plavajoči mlin na Muri - čisto nov je in mlel je zrnje samo za nas, pohodnike.

Potem pa naprej proti Melincem. Z nami je tudi Venček, Smodiš, ki nas po mehkih poljskih poteh pripelje na Melince.

Tu pri kapeli nas kot po navadi pričakujejo ciglari z južino. Pa naprej proti Beltincem. Ni druge, treba je iti po cesti mimo melinčkega pokopališča, čez Dobel, mimo vrtime s toplo vodo, po Kmečki ulici do Rousove kapele, kjer nas vedno čaka velika pojedina, ki jo pripravljajo ženske z dolnjega konca Beltinec. Tu je nekaj živel Dimek. Škoda, da ne dobimo žiga z njegovim likom. Kar nekaj časa ostanemo v hladni senci pri polnih mizah dobrot. Približno pol poti je za nami, sonce pa že peče z jasnega neba. Pa moramo naprej na dolgo cesto proti Lipi. Saj bi morali pot zaradi Dimeka nekoliko speljati skozi Slopenco. Škoda, da že letos ne gremo tam po gozdu, ko je čedalje bolj vroče ... No saj se bomo okrepčali pod Lipo. Pa ni bilo nič. Nihče nas ni pričakal. Le nek prijazen nam je prikrbel žig kulturnega društva, nekaj smo spili v bifeju in gremo naprej. Čaka nas najlepša pot med njivami proti Gančanom. Vroče je, proti jugu vidimo Beltince in gremo proti cesti Beltinci - Gančani. Tam pri spomeniku

Po naporni hoji je prijetno počivati v senci beltinskega parka.

Štefana Kovača naj bi nas čakali gančki sodarji z okrepčilom in žigom. Zelo smo že žejni, a nikjer ni bilo nikogar, tudi pri kapeli ne, kjer je bila okrepčevalnica lani. No pa gremo v gostilno Olaj, kjer hranijo žig za TV pot. Tako smo si dobro ogledali Gančane, se odžejali v gostilni in potem naprej v Lipovce. Ni daleč do lipovske stare šole, kjer nas lipovski turistični delavci vsako leto lepo pogostijo. Tudi letos je tako. Zdaj pa smo pijače že res potrebni. Zelo vroče je in tudi noge že čutimo. Utrgamo si še vsak grozd dalmatinca in moramo naprej. Čaka še pot do beltinskega gradu. Gremo do lipovskega pokopališča, tam zavijemo na levo po mehki poti do velike njive sladkorne pese - po pesi do bencinske črpalke pred Beltinci, mimo granara, pa ob Črncu in igrišču do grada, kjer nas pričakajo beltinske ženske z okrepčilom ... Lepo so nas pričakali. Vsega je bilo in tudi od Rousove kapele so se preselili sem pred grad.

Prijetno se je vsako leto sprehoditi po naših vaseh, čeprav je pot dolga. Mogoče bi morali imeti kako uro več časa za pohod. Letos so izgledale njive zaradi suše kar precej žalostno. Zato je škoda, da ni bilo z nami več ljudi z občinske uprave, lahko bi kar sproti ocenjevali škodo zaradi suše.

Treba bi bilo nekako določiti, naložiti, da mora iz vsake vasi kdo iti na pohod - tudi za okrepčevalnice in žige bi moralo biti zares poskrbljeno. V Lipi in Gančanih je pohodnik že res potreben podpore, posebej letos, ko je bilo tako vroče.

Upajmo, da bo prihodnje leto boljše. Mislim, da pohod MORA postati tradicionalen.

Že se veselimo prihodnjega 5. jubilejnega pohoda leta 2001.

Na svidenje!

Stanko SREŠ - Ogradni

MARKI NA TRIGLAVU

V naših krajih je dejavnih mnogo raznoraznih društev in organizacij, ki se lahko pohvalijo s številnimi dosežki ter uspehi. Mednje spada tudi turistično društvo Bratonci, ki je poleg tega, da organizira zdaj že jubilejni Martinov tek in na mednarodnem folklornem festivalu v Beltincih predstavlja domačo kulinariko, organiziralo nekaj nevsakdanjega. Pod vodstvom izkušenega vodiča Palija in njegovih pomočnikov, se nas je kar trideset domačinov odpravilo osvojiti najvišji vrh Slovenije. Nekateri bolj poučeni pravijo, da zato, ker naj bi se zbal, da bomo zaradi bližajoče se avtoceste ostali brez Rakičanskega brega.

Tako smo se oblačnega petkovega jutra podali na pot. Avtobus nas je izpred gasilskega doma v Bratoncih odpeljal do Aljaževega doma v Vratih, kjer se je za nas, ravnice vajenih Markov, začela težka pot na vrh.

Pot nas je vodila čez Prag, saj je naš vodič ocenil, čeprav nas je bila večina takih, ki smo šli prvič na Triglav, da smo sposobni osvojiti vrh po tej poti. Tisti pa ki ste tam že hodili, veste, da je vseeno malo višji kot prag v cimpranoj izi. Po šesturni kalvariji po klinih in vrveh, ko nas je vmes neutrudno močil dež, nam je uspelo priti do Kredarice. Tam pa smo izvedeli, da zaradi vremenskih razmer vrha ne bomo dosegli. Potolatil nas je naš vrli vodič Pali, ki je dejal, da je gora kot ženska: če te ne pusti, nanjo ne moreš, posiliti je ne smeš.

V koči so nam namesto tega pripravili kulturni večer z opernim pevcem, citrami in recitiranjem Prešerna, kar sta izvedla Tone in Jernej Kuntner. Imeli smo priložnost spoznati Mercatorija iz TV Dober dan. Za svojevrstno zabavo pa je

poskrbel tudi Kekec, ki smo ga pobrali nekje med potjo, ko je revež utrujen od poti in okrepčila omagal. Naslednji dan nam vreme zopet ni bilo naklonjeno, tako da smo se namesto na vrh odpravili v dolino, in sicer na Pokljuko, kjer nas je čakal avtobus. Vmes smo nekaj kozorogov pripravili do tega, da so se sklenili odpovedati plezanju po gorah, saj se nanje povzpensajo že Marki. Ne bodite presenečeni, če boste kakšnega srečali na sprehodu ob Muri. Tudi po poti navzdol se nas vreme ni usmilo, vendar smo vsega hudega vajeni srečno prišli do avtobusa in se po temeljitem žganijcivanju odpravili domov.

Čeravno nam je vrh Triglava ušel le za las, smo vsi, premočeni in utrujeni v en glas sklenili – Triglav, še se bomo videli in to pri Aljaževem stolpu.

Blaž ČOLIG

MARTINJE MED BRATONCI IN RADENCI

18. Martinov tek, pohod in kolesarjenje
04. novembra 2000

V lepem, jasnem in hladnem jutru po deževni noči nas je spet množica zbranih pri Gasilskem domu v Bratoncih. Pozdravljamo se stari znanci s prejšnjih pohodov in planinskih izletov. Gena Virag je pripravila startno okrepčilo: žgane zaganjače in razno pecivo. Vpisujemo in plačujemo startnino – tega včasih ni bilo – zdaj pa pri tej množičnosti več ne gre brez startnine. Če se le spomnim začetkov – bil sem na vseh tekih in pohodih – bilo nas je le nekaj, najbolj kritičen je bil peti tek, takrat smo tekli le trije. Začetek Martinovega teka je povezan z maratonom Treh src – ta se je začel leta 1981 in se je vrstil v Radencih, Kranju in Bovcu. Takrat smo mnogo trenirali, tekli smo vsak drug dan in leta 1983 smo po kranjskem maratonu, ki je bil oktobra, bili še polni moči in smo hoteli naša dva Martina, bratonskega Viraga in radenskega Sreša, pozdraviti na malo drugačen, bolj športen način. Tako se je rodil še en tradicionalen tek novembra za Martinovo. Letos tečemo, hodimo in kolesarimo že osemnajstič.

Po lepi pozdravni pesmici Marije Slavič se oglasita še oba Martina in potem da Martin Virag znak za start. Torej gremo – kar precej nas starta nekaj po osmi uri. Hodimo po cesti proti Dokležovju. Silvo in še nekaj hitrejših hodcev je kar odvihralo. Gremo čez železniško progo, čez Dobel, pri pilu na cesto proti Ljutomeru. Mimo Dokležovja na murski most in v Veržej. Moramo se ustaviti pri Bobnarju, tu je žig Pomurske poti, pa tudi kakšna kavica ali drugo okrepčilo prav pride. Jože nas vpiše v vpisno knjigo in že gremo naprej. Izmotamo se iz Veržeja in že smo na cesti Veržej – Stara Nova vas. Letos so jo v celoti asfaltirali, to je dobro za

tekače in kolesarje, pohodnikom pa je bil makadam ljubši. Ob cesti vidimo velike kupe sladkorne pese, pripravljene za odvoz v Ormož.

V Starinovi vasi pri gostilni Gorca je približno pol poti – tu sta Martina pripravila okrepčevalnico. Kar prav so nam prišli sendviči, potice in seveda pijača. Veselo razpoloženje je, dobra družba, zato ostanemo nekaj časa na počivališču.

Potem pa naprej, po cesti proti Vučji vasi, kjer se začne gradbišče, prenova ceste Vučja vas – Radenci. Zato nas nekaj zavije po kolovozu proti jugu

obleke in čudovit razgled je po Slovenskih goricah in čez Muro v Prekmurje ... Potem pa dol do gostilne Dunaj, kjer je spet žig Pomurske poti. Kar prileže se že posedeti in se okrepčati s pijačo in kavico. Pri sosednji mizi pa kolesarji že poskušajo s pesmijo.

Rečemo kakšno o poti – da bi zaradi večje varnosti za pohodnike bilo dobro, če bi vsi: hodili, tekli in kolesarili tu zgoraj, ker bo spodnja cesta po prenovitvi postala preveč obremenjena. Nato pa dol v Radence – po lepo urejeni gozdni poti mimo radenskega poka –

čez polje in travnike do samotne kmetije pri gozdu. Po mehki gozdni poti se povzpemo na cesto, ki iz Zasadov vodi proti Murskem vrhu. Gozd je odet v čudovite jesenske barve. Lepo je ...

Čeravno začne spet deževati, hodimo dobre volje po grebenski cesti med goricami. Ja, hodimo proti Kapeli po samih vrhovih: Murski vrh, Hrašenski vrh, Rački vrh, Turjanski vrt in že smo na Kapelskem vrhu. Lepe jesenske barve, nekaj grozdja pa tudi hrušk in jabolk najdemo. Sam skočim še do cerkve sv. Magdalene. Sonce spet prebije

pališča na pločnik ob cesti Radenci – Kapela. Kar hitro smo v gasilskem domu, kjer nas čaka veselo razpoloženje. Pričakala nas je Cvetka, žena radenskega Martina, ponudila nam je čaj. Izvedeli smo, da nas je vseh bilo blizu dvesto.

Potem pa v dvorano k praznovanju uspešnega pohoda in nazdravljanju Martinom in vsem znancem.

Upam, da bo tako tudi v bodoče – Martinske rekreativne dejavnosti ne smejo in ne morejo prenehati.

Stanko SREŠ

ČEBELARSTVO IN ČEBELARJI OBČINE BELTINCI

Prekmurje je že od nekdaj znano po dobrih in umnih čebelarjih. Posebno pokrajina ob Muri je čebelarjem nudila dobre pogoje za svoj obstoj in razvoj čebelarstva.

Marsikateri starejši čebelar se spominja časov, ko je čebelarstvo res »cvetelo«.

Vsak dober gospodar je imel na svojem vrtu ali sadovnjaku postavljen čebelnjak z naseljenimi družinami čebel, ki so neutrudno od zore do mraka hitele od cveta do cveta in skrbno nabirale sladko tekočino in jo prinašale v svoje domove, ter s tem izvrševale svoje poslanstvo. Sleherni gospodar, čebelar, je ves svoj prosti čas prebil v čebelnjaku in skrbno opazoval te neutrudne in marljive živalce in si pri tem nabiral novih moči za nov dan. A časi za čebelarstvo so se spremenili. Dobrih in umnih čebelarjev je vse manj, pa še ti se bojujejo za svoj obstoj in preživetje te veje kmetijstva. Vse manj je v pokrajini pa tudi v naši občini medovitih rastlin, čedalje večja pa je uporaba strupenih zaščitnih sredstev, ki uničujejo naravo in s tem tudi čebelarstvo. Zato smo se čebelarji ČD Beltinci, ki nas je kljub vsem težavam, ki nas spremljajo, kar številčno zadovoljivo, saj nas je v ČZS včlanjenih 33 in vsi ak-

tivno z vso odgovornostjo sodelujemo, odločili, da vsaj malo ublažimo to zastrupljanje narave in delno pripomoremo k čistejši in lepši prihodnosti naše občine. Zato smo pred tremi leti na občnem zboru sprejeli sklep, da na območju naše občine v vsaki vasi posadimo določeno količino medovitih in okrasnih dreves in rastlin. Tako že tretje leto zasajamo drevesa in rastline, ki bodo v prihodnje služile svojemu namenu. Pri tem ne smemo pozabiti, da teh akcij ne bi mogli izpeljati, če nam pri tem s finančnimi sredstvi ne bi priskočila na pomoč občina Beltinci, zato se jim iskreno zahvaljujemo. Tega dela ne bi mogli tako izpeljati, če pri tem ne bi sodelovala, vsaj v nekaterih vaseh, tudi druga društva (turistično društvo in gasilsko društvo Lipa). Tudi njim iskrena hvala.

Čebelarji ČD Beltinci pa moramo biti aktivni tudi pri izobraževanju in izpopolnjevanju čebelarjev, saj samo na ta način lahko sprejemamo nove izzive, s katerimi se soočamo ob približevanju Evropski uniji. Tudi čebelarstvo je veja kmetijstva. Tako kot kmetom v Sloveniji, tako tudi nam čebelarjem ni prizaneseno na poti v Evropo. Približevanje evropskim standardom na področju če-

Proslava ob 60. letnici ČD Beltinci

belarstva terja velike napore in finančna sredstva za preseganje le teh. Zato zadnje čase aktivno sodelujemo na raznih seminarjih, ki so organizirani v ta namen, da pripravljene sprejemamo in se prilagajamo nastalim situacijam.

Čebelarji ČD Beltinci pa kljub vsem težavam, ki so prisotne pri našem delovanju, imamo eno veliko željo. Kot vsaka družina bodisi čebelja ali človeška stremi po svojem domu, po svojem krovu nad glavo, si tudi mi želimo (in storili bomo vse, da se nam ta želja uresniči), da bi s skupnimi močmi zgradili svoj DOM Čebelarjev občine Beltinci, ki bi krasil in bogatil našo občino.

Avgust ZADRAVEC

POTEPANJE PO PRLEKIJI

Člani turističnega društva »Sodar« Gančani smo se tudi letos dogovorili za potepanje po več ali manj znanih bližnjih krajih po Prlekiji.

Cilj izleta je spoznati delo oziroma dosežke nekega TD. Tako smo lani in predlani spoznali in prehodili »Fuks grabo« ter na Stari gori videli mlin na veter, cerkev ter muzej.

Osrednji moto letošnjega izleta je bil spoznati delo TD »Mak« iz Pristave, ki je zelo bogato, kar dokazujejo njihovi izdelki (prospekti, razglednice, knjige) in številno članstvo v kraju z manj kot 300 prebivalci.

Odločili smo se za soboto, 21. oktobra, in se ob 8.00 uri usedli na avtobus pri kapeli v Gančanih. S seboj smo imeli tudi naše najmlajše člane društva - šolarje. Jutro nas je presenetilo, ker smo se preslabo oblekli, saj se je temperatura precej znižala v primerjavi s prejšnjimi dnevi.

Naš prvi postanek je bil v čudovito urejenem kovaškem muzeju v Razkrižju. Lastnik muzeja nas je prijazno sprejel, zakuril v kovačnici in nam opisal njegovo pot, ki je bila potrebna, predno je

muzej odprl in uredil vrsto formalnosti. Videli smo lep primer vztrajnega, strokovnega in tudi trmastega dela lastnika (muzej je privatni). Muzej je vreden ogleda.

Tudi prijaznost gospoda župnika v cerkvi v Razkrižju (z zelo pisano osamosvojitveno zgodovino) nas je zelo navdušila.

V Razkrižju smo v živo videli izvir vode, ki je zelo obiskan, v božičnem času prizorišče živih jaslic.

Obmejna vasica Razrižje nas je zelo navdušila in bi jo lahko imeli za vzgled, kako pritegniti turiste tudi v majhnem kraju.

V Pristavi smo bili presenečeni nad prijaznim sprejemom predsednika TD in domačih muzikantov (eden igra celo na žago za drva). Po našem prigovarjanju so se nam muzikanti pridružili na nadaljnji poti.

Postanek v Radomerju v obratu »Jesko«, kjer izdelujejo naravni jabolčni in grozdni kis, nas je obogatil s spoznanjem, da si tudi s pomočjo kisa ohranjamo zdravje.

Spoznali smo tudi, da je jabolko, ta čudoviti sadež narave, vsestransko in

koristno uporabljivo. Na hribčku Velike Nedelje, smo v cerkvi spoznali njeno zgodovino in umetniške vrednosti.

Pot nas je vodila skozi mesto Ormož. Pri prečkanju železniške proge smo zavili proti vasi Kog, znani po vinogradih in dobremu vinu.

Ustavili smo se v cerkvi, ki je bila porušena in bogata z umetninami, lepo pa nas je sprejel tudi gospod župnik. Z nami so bile tudi pevke iz naše vasi in zato v cerkvi ni manjkalo lepega petja.

Kosilo smo opravili v kmečkem turizmu Belec v Železnih dverih, ker so nam tudi med kosilom igrali naši spremljevalci, ljudski godci iz Pristave. Ob slovesu z njimi v gostilni v Pristavi nam je bilo kar težko.

Obljubili smo si, da se bomo znova srečali v Gančanih.

Na koncu nismo mogli skrivati zadovoljstva, da smo spoznali košček naše lepe domovine, ljudi in znamenitosti. To je bila lepa, čeprav skromna nagrada za delo članov TD v letu 2000, predvsem za pripravo sodarske delavnice v mesecu septembru.

Ana BUGAR

DRUŠTVO UPOKOJENCEV BELTINCI: OBISKALI SMO KOROŠKO

Pred dvema letoma smo obiskali Porabje. Bili smo tudi v G. Seniku, obiskali cerkev in pokopališče. Na tem pokopališču počivajo naši duhovniki – župniki Košič, Sakovič in zadnji slovenski župnik Janoš Kuhar. Našli smo grobova od Košiča in Kuharja. Groba Sakoviča nismo našli. Sakovič je bil župnik v Turnišču in je v času prve svetovne vojne gradil cerkev v Turnišču. Začela se je graditi leta 1914. Pozneje je odšel v G. Senik, kjer je tudi umrl. Jeseni istega leta smo zopet potovali v Monošter k spominski kapeli v kateri smo imeli tudi mašo. Z nami je namreč bil g. župnik Hozjan. Pri tej spominski kapeli so nam povedali o smrti kaplana Bremerja. Bil je zverinsko ubit. Pokazali so nam tudi obleko, ki jo je imel na sebi, ko so ga ubili. Obakrat smo se ustavili v Monoštru – Sentgothandu. Opazili smo, da Slovenci tukaj počasi izgubljam svojo identiteto, čeprav so bili to slovenski kraji.

Letos meseca oktobra pa smo organiziralo potovanje na Koroško v Avstriji. Imeli smo izredno lepo vreme, ki je vplivalo na dobro počutje. Narava v Dravski dolini se je prikazovala v jesenskem soncu v različnih barvah. Na drevju rumeno listje in vmes zeleni iglavci. Imeli smo vodiča, ki nam je sproti pripovedoval zanimivosti krajev ob Dravi. Tukaj smo se na kmetiji, ki peče rženi domači kruh, ustavili, pokušali kruh in ga tudi kupili.

Poskusili smo še domače žganje. Iz Mute smo se peljali proti Dravogradu. V Dravogradu smo prestopili mejo. Na avstrijski strani nas je že čakala vodička, ki kraje na avstrijski strani dobro pozna. Gospa je žena enega od muzikantov »Štirje kovači«, doma iz Mute. Po poti nam je razlagala o krajih in ljudeh na Koroškem. Povedala nam je tudi to, da je Slovencev vedno manj. Desetletja pod avstrijsko upravo so naredila svoje. Počasi se izgubljajo korenine Slovencev. Povedala nam je, da je po prvi svetovni vojni tukaj živel več Slovencev kot Nemcev: šestdeset odstotkov Slovencev in štirideset Nemcev. Te kraje s Celovcem je po prvi svetovni vojni zasedla vojska Jugoslavije – srbska. Mirovna konferenca v Parizu pa je določila, da naj se prebivalci Koroške z prebiscitom odločijo v kateri državi hočejo živeti. Plebiscit je določil Koroško v prid Avstrije in srbska vojska se je morala umakniti in te kraje z Celovcem prepustiti Avstriji.

Pripeljali smo se do knežjega prestola na Gosposvetskem polju. Ustavili smo se in ogledali kamniti prestol, na katerem so naši predniki ustoličevali svoje vojvode. Ogledali smo si cerkev na hribu. V njej smo po ogledu zmolili in zapeli nekaj pesmi in nato nadaljevali pot proti Celovcu. Ogledali smo si mesto in nadaljevali pot do Vrbskega jezera. To jezero je precej veliko. Prava turistična točka. V poletnih mesecih se tam zadržuje ogromno turistov.

Po ogledu smo se vračali in prispe-li nazaj v Slovenijo. Ustavili smo se v restavraciji, se okrepčali in se v večernih urah srečno vrnili domov. Pozneje sem o Koroški premišljeval. Koliko lepša bi bila naša Slovenija, če bi Celovec s Koroško pripadal nam. Celovec je gospodarsko in kulturno središče in bi nam pomenil pomembno mesto. Kako se je godilo s plebiscitom sem že vedel iz šole. Nemci so delali veliko propa-

gando proti Jugoslaviji – Sloveniji in pri glasovanju prepričali Slovence, da so se odločili za Avstrijo. Pri Slovencih verjetno ni bilo pokončnih mož, ki bi se potegovali za Slovenijo. Isti primer bi lahko po prvi svetovni vojni doživeli Prekmurci, če bi ne imeli pokončnih mož, kot so bili Klekl, Jerič, Baša, Sakovič in dr. Slavič, ki je sodeloval na mirovni konferenci v Parizu. Ti možje imajo zasluge, da se nam ni zgodilo isto kot Korošcem. Omenjeni so bili dolga desetletja zamlčani, čeprav so zaslужni za naše Prekmurje, ki je združeno z matično Slovenijo. Vemo tudi zakaj so bili pozabljeni. Vsi so bili duhovniki in jim naša zgodovina ni bila naklonjena. Opisal sem nekaj potovanj naših upokojencev, ki niso samo veselice, ampak se radi spomnimo naših, ki so ostali na drugi strani meje.

Jožef BOJNEC

DRUŠTVO ZA VARSTVO IN VZGOJO PTIC »SLAVČEK« BELTINCI

Slavček hrani mladiča

Društvo spada med humana društva v občini Beltinci in skrbi za prehranjevanje ptic pozimi s semeni in ptičjimi pogajkami (lojevskami); nastavlja valilnice zgodaj spomladi, saj drevesa duplarice izginjajo; postavlja krmilne hišice za lačne ptice. Pri tem so nam v veliko pomoč nekateri občani, ki redno delajo pri teh akcijah in si zato zaslužijo pohvalo.

Ptice, ki živijo v naravi, so zelo lepe in prekrasno pojejo različne melodije, če jih znamo opazovati in poslušati. Tako v beltinskem parku, ob Doblju in Črncu, v Joušji in drugod po vaseh, kjer je dosti grmičevja: ob Muri, v Pišnjačah, ob Vučji jami, v Hrastju, na Otoku ljubezni, v Brišču, ob Pinkavi, v gozdu v Hraščicah in drugod. Ptice so izpostavljene raznim zunanjim vplivom okolja (škropivom, mineralnim gnojilom, gnojevkam, traktorskim priključkom, nepridipravim s fračami, zračnim puškam itd.). Člani društva so v takšnih akcijah prešibki, zato prosimo za pomoč in posluš vseh občanov, da pomislijo na te drobne prebivalce narave. Le tako bo narava neokrnjena, človek v njej pa zadovoljen in srečen.

Člani društva redno gojijo tudi sobne ptice. Te ne bi mogle preživeti v našem zunanem okolju. S sobnimi pticami se udeležujejo društvenih razstav v občini in tekmujejo na specialkah in državnem tekmovanju. Na teh razstavah razstavijo barvaste in postavne kanarčke, različne vrste papig, od najmanjših do velikih, ptic tropskih predelov (eksotične ptice) in križance (zunanja ptica, kanarček).

Društvo šteje 30 članov (15 gojiteljev in 15 ljubiteljev). Vabimo občane, predvsem mlade ljubitelje narave, da se vključijo v naše društvo.

Ivan MAUČEC,
predsednik društva

Proslava ob občinskem prazniku

Otroške in mladinske delavnice v parku pri beltinskem gradu

Dramska skupina je pripravila zanimivo igro Janček in Micka

Otroci so pri različnih delavnicah našli zaposlitev in užitek – izdelava glasbil

Ustvarjalnost otroških delavnic

Predstavitve kasete Naša pesem, ki so jo predstavile Lipovske ljudske pevke

Koncert harmonikarjev

Otvoritev razstave likovne kolonije Lipovci v preurejenih prostorih gradu Beltinci

*Predstavitve knjige
Tineta Mlinariča
Beli možje*

Po kolesarjenju in peš hoji po vaseh občine Beltinci je bilo prijetno pokramljati in se pogostiti z dobrotami, ki so jih pripravili člani Turističnega društva Beltinci

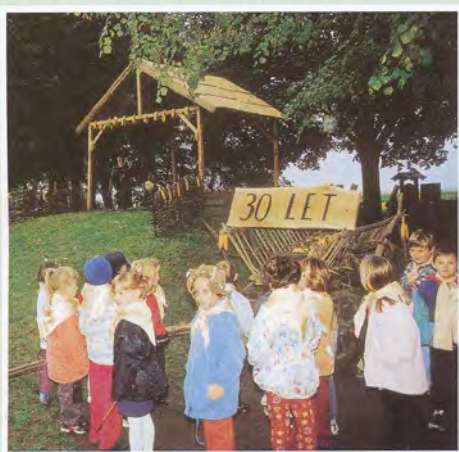
Po kolesarjenju po vseh vaseh občine Beltinci sta Tonček in Tomaž uživala ob zaključku

Ankaran 2000: pesek, blato in mi, če nas spoznate

Otroci in vzgojiteljice so pripravili proslavo ob 30-letnici vrtca Gančani

Likovna delavnica in barvitost morja

Kmečke žene pri Kulturnem društvu Izakovci rade priskočijo in predstavijo svoje delo, kulinariko in izdelovanje lanu

Pevska skupina Singers iz Amerike je uživala pri »pajanji krüja«

Prvi šolski dan

Mesec požarne varnosti na Oš Beltinci

Naj domačija družine Horvat iz Dokležovja

Naj kmetija družine Zorko iz Izakovec

Blagoslovljene božične praznike in srečno 2000!